ወንጌል ዘማርቆስ ፩

ወንጌል ቅዱስ ዘእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስ
ቶስ ፡ ዘከመ ጸሐፈ ቅዱስ ማርቆስ ።

ምዕራፍ ፩ ፤
ክፍል ፩ ፡ በእንተ ስብከተ ዮሐንስ ።

፩ ቀዳሚሁ ለወንጌለ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ
እግዚአብሔር ሕያው ።
፪ በከመ ጽሑፍ ውስተ መጻሕፍተ ነቢያት ፡ ናሁ አነ
እፌኑ መልአክየ ቅድመ ገጽከ ዘይጸይሕ ፍኖተከ ።
፫ ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል ጺሑ ፍኖተ
እግዚአብሔር ወዐርዩ መጽያሕቶ ።
፬ ወሀሎ ዮሐንስ ያጠምቅ በገዳም ወይሰብክ ጥምቀተ
ከመ ይነስሑ ወይትኅደግ ሎሙ ኃጢአቶሙ ።
፭ ወየሐውሩ ኀቤሁ ኵሉ ሰብአ ይሁዳ ወኢየሩሳሌም
ወያጠምቆሙ ለኵሎሙ በፈለገ ዮርዳኖስ እንዘ ይት
አመኑ ኃጢአቶሙ ።
፮ ወልብሱ ለዮሐንስ ዘእምፀጕረ ገመል ወቅናቱ ዘአ
ዲም ውስተ ሐቋሁ ወሲሳዩ አንበጣ ወመዓረ ጸደና ።
፯ ወሰበከ ወይቤ ይመጽእ እምድኅሬየ ዘይጸንዕ እም
ኔየ ዘኢይደልወኒ እድንን ወእፍታሕ ቶታነ አሣእ
ኒሁ እምእገሪሁ ።
፰ ወአንሰ አጠምቀክሙ በማይ ወውእቱሰ ያጠምቀ
ክሙ በመንፈስ ቅዱስ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ጥምቀቱ ወተመክሮቱ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፱ ወይእተ አሚረ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ እምናዝሬት
ዘገሊላ ወአጥመቆ ዮሐንስ በፈለገ ዮርዳኖስ ።
፲ ወወፂኦ እማይ ርእየ ተሰጥቀ ሰማይ ወወረደ መን
ፈስ ቅዱስ ከመ ርግብ ወነበረ ዲቤሁ ።
፲፩ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል "አንተ ውእቱ
ወልድየ ዘአፈቅር ወኪያከ ሠመርኩ" ።
፲፪ ወአውፅኦ መንፈስ ሶቤሃ ገዳመ ።
፲፫ ወነበረ ሐቅለ አርባዓ መዓልተ ወአርባዓ ሌሊተ
ወያሜክሮ ሰይጣን ወነበረ ምስለ አራዊት ወይት
ለአክዎ መላእክት ።

የማርቆስ ወንጌል ፩

የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ
ወንጌል ቅዱስ ማርቆስ እንደ ጻፈው ።

ምዕራፍ ፩ ፤
ክፍል ፩ ፡ ስለ ዮሐንስ ስብከት ።

የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ የጌታችን የኢየሱስ ፩
ክርስቶስ ወንጌል መጀመሪያ ይህ ነው ።
በነቢያት መጽሐፍ እንደ ተጻፈ "እነሆ መልእክተኛ ፪
ዬን በፊትህ እልካለሁ መንገድህንም በፊትህ የሚ
ጠርግ" ። ሚል ፫ ፡ ፩ - ፬ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፲ ።
የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ ፡ ጥርጊያውንም ፫
አስተካክሉ እያለ በምድረ በዳ የሚሰብክ ተብሎ ።
ኢሳ ፵ ፡ ፫ ።
ዮሐንስም በምድረ በዳ ያጠምቅ ነበር ፡ ንስሐ እንዲ ፬
ገቡና ኃጢአታቸውንም እንዲሠረይላቸው ጥምቀ
ትን ያስተምር ነበር ።
የይሁዳና የኢየሩሳሌም ሰዎችም ወደ እርሱ ይሄዱ ፭
ነበር ፡ ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ
ወንዝ ያጠምቃቸው ነበር ።
የዮሐንስም ልብሱ ከግመል ፀጕር የተሠራ ነበር ፡ ፮
በወገቡም ከነት የተሠራ መታጠቂያ ይታጠቅ ነበር ፡
ምግቡም አንበጣና የምድረ በዳ ማር ነበር ።
ከኔ የሚበረታ እኔም ተጐንብሼ የጫማውን ጠፍር ፯
ልፈታ የማይገባኝ ከኔ በኋላ ይመጣል እያለ አስተ
ማረ ።
እኔ በውኃ አጠምቃችኋለሁ ፡ እርሱ ግን በመንፈስ ፰
ቅዱስ ያጠምቃችኋል ።

ክፍል ፪ ፡ ጌታ ኢየሱስ ስለ መጠመቁና ስለ መፈተኑ ።

ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ የገሊላ ዕፃ ከምትሆን ከና ፱
ዝሬት መጣና ዮሐንስ በዮርዳኖስ ወንዝ አጠመ
ቀው ። ዮሐ ፩ ፡ ፴፩ - ፴፬ ። ሉቃ ፪ ፡ ፶፩ ።
ከወኃውም በወጣ ጊዜ ሰማይ ሲከፈት መንፈስ ፲
ቅዱስም በርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀ
መጥ አየ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፮ ።
ከሰማይም "የምወድህ ልጄ አንተ ነህ ፡ አንተን መረ ፲፩
ጥኩ" የሚል ቃል መጣ ። ምዕ ፱ ፡ ፯ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፯ ።
ያን ጊዜም መንፈስ ወደ ምድረ በዳ አወጣው ። ፲፪
ሉቃ ፬ ፡ ፩ - ፲፫ ።
አርባ መዓልት አርባ ሌሊት በበረሃ ኖረ ፡ ሰይጣንም ፲፫
ይፈትነው ነበር ፡ ከአራዊትም ጋር ተቀመጠ ፡ መላእ
ክትም ያገለግሉት ነበር ።

፹ ወንጌል ዘማርቆስ ፩ ።

ክፍል ፫፡ በእንተ እኂዞቱ ስብከተ ወኃርዮቱ ሐዋርያተ ።

፲፬ ወእምድኅረ አኀዝዎ ወሞቅሕዎ ለዮሐንስ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ ገሊላ፡ ወሰበከ ወንጌለ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፲፭ ወይቤ በጽሐ ጊዜሁ ወቀርበት መንግሥተ ሰማያት ነስሑ ወእመኑ በወንጌል ።

፲፮ ወእንዘ የኃልፍ መንገለ ባሕረ ገሊላ ረከበሙ ለስምዖን ወለእንድርያስ እኁሁ እንዘ ያሤግሩ ውስተ ባሕር እስመ መሠግራነ ዓሣ እሙንቱ ።

፲፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ንዑ ትልውኒ ወእሬስየክሙ መሠግራነ ሰብእ ።

፲፰ ወኀደጉ መሣግሪሆሙ ወተለውዎ ሶቤሃ ።

፲፱ ወኃሊፎ እምህየ ሕቀ ረከበሙ ለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኁሁ ደቂቀ ዘብዴዎስ ወለሊሁኒ ምስሌሆሙ ውስተ ሐመር ይሠርዑ ወያስተሣንዩ መሣግሪሆሙ ።

፳ ወጸውዖሙ በጊዜሃ ወኀደጉ ዘብዴዎስሃ አባሆሙ ምስለ ዐሳቡ ውስተ ሐመር ወሖሩ ወተለውዎ ።

ክፍል ፬፡ በእንተ ምህሮቱ ውስተ ምኵራብ ወፈውሶቱ ዘጋኔን ።

፳፩ ወሖሩ ቅፍርናሆም ወቦአ በሰንበት ምኵራበ ወአኀዘ ይምህሮሙ ።

፳፪ ወአንከሩ ምህሮቶ እስመ ከመ መኰንን ይሜህሮሙ ወአከ ከመ ጸሐፍቶሙ ።

፳፫ ወሀሎ ፩ዱ ብእሲ ዘጋኔን ውስተ ምኵራብ ።

፳፬ ወአውየወ ወይቤ ምንት ብየ ምስሌከ ኢየሱስ ናዝራዊ መጻእከኑ ታጥፍአነ ነአምረከ ከመ አንተ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር ።

፳፭ ወገሠፆ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ተፈጸም ወፃእ እምኔሁ ።

፳፮ ወአስተራገፆ ውእቱ ጋኔን እኩይ ወአውየወ በዓቢይ ቃል ወወፅአ እምኔሁ ።

፳፯ ወደንገፁ ኵሎሙ እለ ርእዩ ዘንተ ወይቤሉ በበይናቲሆሙ ምንትኑ ዝንቱ ትምህርት ሐዲስ እስመ በትእዛዝ ይኤዝዞሙ ለአጋንንት ርኩሳን ወይትኤዘዙ ሎቱ ።

፳፰ ወተሰምዐ ነገሩ ውስተ ኵሉ በሐውርተ ገሊላ ።

ክፍል ፭፡ በእኂተ ሐማተ ጴጥሮስ ።

፳፱ ወወፂአ እምኵራብ ቦአ ቤተ ስምዖን ወምስሌሁ እንድርያስ ወያዕቆብ ወዮሐንስ ።

፴ ወሐማቱ ለስምዖን ትፈዕን ወነገርዎ በእንቲአሃ ።

የማርቆስ ወንጌል ፩ ።

ክፍል ፫፡ ትምህርት ስለ መጀመሩ ሐዋርያትን ስለ መምረጡ ።

ዮሐንስን ይዘው ካሰሩት በኋላም ጌታ ኢየሱስ ወደ ገሊላ መጥቶ የእግዚአብሔርን የመንግሥቱን ወንጌል ሰበከ። ማቴ ፬፡፲፪። ሉቃ ፬፡፲፬። ዮሐ ፬፡፵፫። ፲፬

ጊዜው ደረሰ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ገብታችሁ በወንጌል እመኑ አለ። ገላ ፬፡፬። ፲፭

በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲያልፍም ስምዖንና ወንድሙ እንድርያስን ዓሣ አሥጋሪዎች ነበሩና መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አገኛቸው። ማቴ ፬፡፲፫-፳፪። ሉቃ ፭፡፩-፲፩። ፲፮

ጌታ ኢየሱስም ኑ ተከተሉኝ ሰውንም የምታጠምዱ አደርጋችኋለሁ አላቸው። ፲፯

ያን ጊዜም መረባቸውን ትተው ተከተሉት። ፲፰

ከዚያም ጥቂት እልፍ ብሎ የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆብንና ወንድሙ ዮሐንስን መረባቸውን ሲያበጃጁ አገኛቸው እሱም ከነርሱ ጋር በመርከብ ውስጥ ነበረ። ፲፱

ወዲያውም ጠራቸውና አባታቸው ዘብዴዎስን ከሙያተኞቹ ጋር በመርከቡ ውስጥ ትተው ተከትለዉት ሄዱ። ፳

ክፍል ፬፡ በምኵራብ ስለ ማስተማሩና ጋኔን የያዘውን ስለ መፈወሱ ።

ወደ ቅፍርናሆም በሄዱም ጊዜ በሰንበት ከምኵራብ ገብቶ ያስተምራቸው ጀመረ። ሉቃ ፬፡፴፩-፴፯። ፳፩

ትምህርቱንም አደነቁ እንደ ጻፎቻቸው ያይደለ እንደ ጌትነቱ ያስተምራቸው ነበርና። ማቴ ፯፡፳፰-፳፱። ፳፪

በምኵራቡ ውስጥ ጋኔን ያደረበት አንድ ሰው ነበር። ፳፫

ናዝራዊው ኢየሱስ ሆይ! ካንተ ጋር ምን አለን ልታጠፋን መጣህን? አንተ የእግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆንክ እናውቃለን እያለ ጮኸ። ምዕ ፫፡፯። ፳፬

ጌታ ኢየሱስም ዝም በል ከእርሱም ውጣ ብሎ ገሠፀው። ምዕ ፭፡፰። ፳፭

ያ ክፉ ጋኔንም አንፈራፈረውና በታላቅ ቃል እየጮኸ ከእርሱ ወጣ። ምዕ ፱፡፳፮። ፳፮

ይህንንም ያዩ ሁሉ ደነገጡ፡ እርስ በርሳቸውም ይህ አዲስ ትምህርት ምንድነው? ርኩሳን አጋንንትን ውጡ ብሎ ያዛቸዋልና እነርሱም ይታዘዙታልና አሉ። ፳፯

ዜናውም በገሊላ አውራጃዎች ሁሉ ተሰማ። ፳፰

ክፍል ፭፡ ስለ ጴጥሮስ አማት ።

ከምኵራቡም ወጥቶ ወደ ስምዖን ቤት ገባ፡ እንድርያስ፡ ያዕቆብና ዮሐንስ አብረዉት ነበሩ። ማቴ ፰፡፲፬-፲፯። ሉቃ ፬፡፴፰-፵፩። ፳፱

የስምዖን አማትም ሆድ ዝማ ታማ ነበርና የእሷን ነገር ነገሩት። ፴

፴፩ ወቀርበ ኀቤሃ ወአኀዛ እዴሃ ወአንሥኣ ወኃደጋ
ፈፀንታ ሰቤሃ ወተንሥአት ወተልእከቶሙ ።

ክፍል ፮ ፡ በእንተ ፈውሶቱ ብዙኃነ ድዉያነ ።

፴፪ ወመስዮ ጊዜ የዐርብ ፀሐይ አምጽኡ ኀቤሁ ኵሎ
ድዉያነ ወእለሂ አጋንንት ።
፴፫ ወተጋብኡ ኀቤሁ ኵሉ ሀገር ኀበ አንቀጽ ።
፴፬ ወፈወሶሙ ለብዙኃን ድዉያን ወሕሙማን ወአውፅ
አሙ ለብዙኃን አጋንንት ወኢያብሖሙ ይንብቡ
እስመ አእመርዎ ከመ ውእቱ ክርስቶስ ።

፴፭ ወበጽበሕ ተንሥአ ወአሌለየ ጥቀ ወወፂአ ሖረ
ሐቅለ ወጸለየ በህየ ።
፴፮ ወዴገንዎ ስምዖን ወእለ ምስሌሁ ።
፴፯ ወሰበ ረከብዎ ይቤልዎ እንጋ ኵሉ ሕዝብ የኃሥሡከ።
፴፰ ወይቤሎሙ ተንሥኡ ንሖር ክልአተኒ አህጉረ ከመ
በህየኒ እስብክ እስመ እንበይነ ዝ ግብር መጻእኩ ።

፴፱ ወሖረ ወሰበከ በምኵራባቲሆሙ በኵሉ ገሊላ ወያ
ወፅእ አጋንንተ ።

ክፍል ፯ ፡ በእንተ አንጽሖቱ ዘለምጽ ።

፵ ወመጽአ ኀቤሁ ዘለምጽ ወአስተብረከ ወአስተብ
ቍዖ ወይቤሎ እግዚኦ እመሰ ፈቀድከ ትክል አን
ጽሖትየ ።
፵፩ ወምሕሮ እግዚእ ኢየሱስ ወሰፍሐ እዴሁ ወገሠሦ
ወይቤሎ እፈቅድ ንጻሕ ።
፵፪ ወሰበ ይቤሎ ከመዝ ሐይወ ለምጹ ሰቤሃ ።
፵፫ ወገሠፆ ወፈነዎ ።
፵፬ ወይቤሎ ዑቅ ኢትንግር ወኢለመኑሂ ወሑር ወአፍ
ትን ርእሰከ ለካህን ወአብእ መባእከ በእንተ ዘነጻ
ሕከ በከመ አዘዘ ሙሴ ከመ ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ።
፵፭ ወወፂአ አኀዘ ይስብክ ወይንግር ብዙኃ እስከ ያነ
ክሩ ኵሉ ሀገር ወስእነ በዊአ ሀገር ክሡተ አላ አፍአ
ገዳመ ይነብር ወይመጽኡ ኀቤሁ እምኵለሄ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

፩ ወቦአ ካዕበ ሀገረ ቅፍርናሆም ወጕንድዮ ሕቀ ሰምዑ
ሰብእ ዜናሁ ከመ ሀሎ ውስተ ቤት ።

፪ ወተጋብኡ ኀቤሁ ብዙኃን ሰብእ እስከ ኢያገምሮሙ
መካን ውስተ ቤት ፡ ወኢኀበ ኆኅት ወከነ ይነግ
ሮሙ ቃሎ ለእለ መጽኡ ኀቤሁ ።

ወደ እርሷም ቀረብ ብሎ እጇዋን ይዞ አስነሣት ፤ ያን ፴፩
ጊዜም ንዳዳዋ ተዋትና ተነሥታ አገለገለቻቸው ።
ማቴ ፰ ፡ ፲፭ - ፲፮ ።

ክፍል ፮ ፡ ብዙ በሽተኞችን ስለ ማዳኑ ።

ፀሐይ ገብቶ በመሸም ጊዜ ድዉያንንና አጋንንት ፴፪
ያደሩባቸውን ሁሉ ወደርሱ አመጡ ።
የአገሩም ሕዝብ ሁሉ እሱ ወዳለበት በር ተሰበሰቡ ። ፴፫
ብዙዎችን ድዉያንና በሽተኞችን ፈወሳቸው ፤ ብዙ ፴፬
ዎች አጋንንትንም አወጣቸው ፤ እሱ ክርስቶስ እንደ
ሆነ ቢያውቁም እንዲናገሩ አልፈቀደላቸውም ።
ሉቃ ፬ ፡ ፵፩ ። ግብ ሐዋ ፲፮ ፡ ፲፯ - ፲፰ ።
ማለዳም ተነሥቶ ገና ሌሊት ሳለ ወጥቶ ወደ በረኻ ፴፭
ሄደ በዚያም ጸለየ ። ሉቃ ፬ ፡ ፵፪ - ፵፬ ።
ስምዖንና አብረዉት የነበሩትም ተከተሉት ። ፴፮
በገኙትም ጊዜ እንጂ ሕዝቡ ሁሉ ይፈልጉሃል አሉት። ፴፯
ተነሡ ወደ ሌሎች አገሮችም እንሂድ ከዚያም እሰ ፴፰
ብክ ዘንድ ስለዚህ ሥራ መጥቻለሁና አላቸው ።
ዮሐ ፲፰ ፡ ፴፯ ።
በገሊላ ሁሉ በየምኵራባቸው ገብቶ አስተማረ ፤ አጋ ፴፱
ንንትንም ያወጣ ነበር ።

ክፍል ፯ ፡ ለምጻሙን ስለ ማዳኑ ።

ለምጻም ሰውም ወደርሱ መጣና ተንበርክኮ ማለ ፵
ደው ከወደድክስ አቤቱ ልታነፃኝ ትችላለህ አለው ።
ማቴ ፰ ፡ ፩ - ፬ ። ሉቃ ፭ ፡ ፲፪ - ፲፮ ።
ጌታ ኢየሱስም ራራለት እጁንም ዘርግቶ ዳሠሠውና ፵፩
ፈቅጃለሁ ዳን አለው ።
እንዲህም በለው ጊዜ ወዲያውኑ ለምጹ ዳነ ። ፵፪
መክሮም አሰናበተው ። ምዕ ፫ ፡ ፲፪ ። ፯ ፡ ፴፮ ። ፵፫
ዕወቅ ለማንም እንዳትናገር ግን ሂድና ራስህን ለካ ፵፬
ህን አስመርምር ፤ ስለ ነፃህም መባህን አቅርብ ፤
ሙሴ እንዳዘዘ ምስክር ሊሆንባቸው ። ዘሌ ፲፬ ፡ ፩-፴፮ ።
ወጥቶም አገር ሁሉ እስኪያደንቅ ድረስ በብዙ ይሰ ፵፭
ብክ ያስተምር ጀመር ፤ በግልጥም ወደ አገር መግ
ባት ተሳነው ነገር ግን በምድረ በዳ በውጭ ነበረ ፤
ካራቱ መዐዘንም ወደ እርሱ ይመጡ ነበር ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ዳግመኛም ወደ ቅፍርናሆም አገር ገባ ፤ ጥቂትም ፩
ቈይቶ ሰዎች በቤት እንዳለ ሰሙ ። ማቴ ፱ ፡ ፩ - ፲፰ ።
ሉቃ ፭ ፲፯ - ፴፰ ።
በቤትም ሆነ በደጅ ቦታ እስኪጠባቸው ድረስ ብዙ ፪
ዎች ሰዎች ወደርሱ ተሰበሰቡ ፤ ወደርሱ ለመጡ
ትም ቃሉን ይነግራቸው ነበር ።

ክፍል ፰፡ በእንተ አሕይዎቱ መፃጉዕ ።

፫ ወአምጽኡ ኀቤሁ ድውየ ወመፃጉዐ ወይፀውርዎ
፬ዓራት አርበዕቱ እደው ።
፬ ወሶበ ስእኑ አብአቶ ኀቤሁ እስመ ጽፋቅ ሰብእ ኀበ
ሀሎ እግዚእ ኢየሱስ ዓርጉ ናሕሰ ወነሠቱ ጠፈረ
ወአውረድዎ ምስለ ዓራቱ ዘዲቤሁ ይሰክብ ለውእቱ
መፃጉዕ ።
፭ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ሃይማኖቶሙ ይቤሎ ለው
እቱ መፃጉዕ ወልድየ ተኀድገ ለከ ኃጢአትከ ።
፮ ወሀለዉ ሀየ ጸሐፍት ይነብሩ ወሐለዩ በልበሙ ።
፯ ወይቤሉ ምንትኑ ዝ ዘከመዝ ይነብብ ጽርፈተ
ወመኑ ይክል ኀዲገ ኃጢአት ዘእንበለ አሐዱ እግዚ
አብሔር ።
፰ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ በመንፈሱ ከመ
ከመዝ ይሔልዩ ወይቤሎሙ ለምንት ከመዝ ትሔ
ልዩ በልብክሙ ።
፱ ምንት ይቀልል እምብሂሎቱ ለዝ መፃጉዕ ተኀድገ
ለከ ኀጢአትከ ወእምብሂሎቱ ተንሥእ ወንሣእ
ዓራተከ ወሑር በእገሪከ ።
፲ ከመ ታእምሩ ከመ ብዉሕ ሎቱ ለወልደ እጓለ እመ
ሕያው ይኅድግ ኃጢአተ በዲበ ምድር ።
፲፩ ወከዐበ ይቤሎ ለውእቱ ድውይ ለከ እብለከ ተን
ሥእ ወንሣእ ዓራተከ ወእቱ ቤተከ ።
፲፪ ወተንሥአ ሶቤሃ ወነሥአ ዓራቶ ወወፅአ በቅድመ
ኵሉ፡ ወደንገፁ ኵሎሙ ወአእኰትዎ ለእግዚአብሔር
ወይቤሉ ኢርኢነ ግሙራ ዘከመዝ ።
፲፫ ወእምዝ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ ካዕበ መንገለ ጽንፈ
ባሕር ፡ ወሖሩ ኀቤሁ ኵሉ ሕዝብ ወመሀሮሙ ።

ክፍል ፱፡ በእንተ ሌዊ መጸብሐዊ ።

፲፬ ወኃሊፎ እምህየ ርእዮ ለሌዊ መጸብሐዊ ወልደ
እልፍዮስ እንዘ ይነብር ውስተ ምጽባሕ ወይቤሎ
ትልወኒ ወተንሥአ ወተለዎ ።

፲፭ ወእንዘ ይመስሕ ውስተ ቤቱ እግዚእ ኢየሱስ ብዙ
ኃን ኃጥአን ወመጸብሐን ረፈቁ ምስለ እግዚእ ኢየ
ሱስ ወአርዳኢሁ እስመ ብዙኃን እሙንቱ እለ ተለ
ውዎ ።
፲፮ ወርእዮሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ከመ ይበልዕ ወይ
ሰቲ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን ፡ ይቤልዎሙ ለአር
ዳኢሁ ለምንት ይበልዕ ወይሰቲ ሊቅክሙ ምስለ
ኃጥአን ወመጸብሐን ።
፲፯ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎሙ ሕሙማን ይፈ
ቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን ኃጥአን እጸ
ውዕ መጸእኩ ወአኮ ጻድቃነ ።

ክፍል ፰፡ ሽባውን ስለ መፈወሱ ።

አራት ሰዎችም በአልጋ ተሸክመው ሽባና በሽተኛን ፫
ወደርሱ አመጡለት ።
ጌታ ኢየሱስም ካለበት በታም ሰዉ ጽፍቅ ያለ ስለ ፬
ሆነ ወደርሱ ማግባት በተሳናቸው ጊዜ፡ ወደ ሰቅሰቁ
ወጥተው ጣራውን አፍርሰው ያንን ድዉይ ከነአል
ጋው አወረዱት ።
ጌታ ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ያን ድዉይ ፭
ልጄ! ኃጢአትህ ተሠረየልህ አለው ።
ከዚያም ጻፎች ተቀምጠው ነበርና በልባቸው አሰቡ ። ፮
እንዲህ ያለ ስድብ የሚናገር ይህ ምንድር ነው? ፯
ካንድ እግዚአብሔር በቀር ኃጢአትን ማስተሥረይ
ማን ይችላል! አሉ ። ኢሳ ፵፫ ፡ ፳፭ ። ዘፀ ፴፬ ፡ ፯ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ እንዲያስቡ በመንፈሱ አወ ፰
ቀባቸውና እንዲህ አላቸው ፡ በልባችሁ እንዲህ ያለ
ነገር ለምን ታስባላችሁ ?
ሽባውን ኃጢአትህ ተሠረየልህ ከማለትና ተነሥተህ ፱
አልጋህን ተሸክመህ በእግርህ ሂድ ከማለት ማና
ቸው ይቀላል ?
ለሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን ሊያስተሠርይ ፲
ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ ።
ዳግመኛም ድዉዩን ተነሥ አልጋህን ተሸክምና ወደ ፲፩
ቤትህ ግባ እልሃለሁ አለው ።
ተነሥቶም ወድያው አልጋውን ተሸክሞ በሰው ሁሉ ፲፪
ፊት ወጣ፡ ሁሉም ተገረሙና እግዚአብሔርን አመ
ሰገኑት እንዲህ ያለ ከቶ አላየንም እያሉ ። ምዕ ፩፡፳፯።
ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ፡ ዳግመኛ ወደ ባሕር ዳርቻ ፲፫
ሄደ ሕዝቡም ሁሉ ወደርሱ ሄዱና አስተማራቸው ።

ክፍል ፱፡ ስለ ቀራጩ ሌዊ ።

ከዚያም አልፎ የእልፍዮስን ልጅ ቀራጩ ሌዊን በግ ፲፬
ብር መቀበያው በታ ተቀምጦ አገኘውና ተከተለኝ
አለው ፡ ተነሥቶም ተከተለው ። ማቴ ፱ ፡ ፱ ። ሉቃ
፭ ፡ ፳፯ ።
ጌታ ኢየሱስ በሌዊ ቤት ለምሳ ተቀምጦ ሳለ ብዙ ፲፭
ዎች ኃጢአተኞችና ቀራጮች ከጌታ ከኢየሱስና
ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀምጠው ነበር ፡ የተከተሉ
ትም ብዙዎች ነበሩ ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፯ ።
ጻፎችና ፈሪሳውያንም ከኃጢአተኞችና ከቀራጮች ፲፮
ጋር ሲበላ ሲጠጣ አይተው ደቀ መዛሙርቱን መም
ህራችሁ ከኃጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር ለምን
ይበላል ይጠጣል? አሏቸው።
ጌታ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ ባለመድኃኒቱን በሽተ ፲፯
ኞች ይሹታል እንጂ ጤነኞቹ አይሹትም ፡ እኔም ኃጥ
አንን ልጠራ መጣሁ እንጂ ጻድቃንን አይደለም ፡
አላቸው ። ማቴ ፱ ፡ ፲፫ ።

ክፍል ፲ ፡ በእንተ ጾም ።

፲፰ ወአርዳኢሁሰ ለዮሐንስ ወእለሂ እምፈሪሳውያን ክነ
ይጸውሙ ወሖሩ ወይቤልዎ አርዳኢሁ ለዮሐንስ
ወአርዳኢሆሙ ለፈሪሳውያን ይጸውሙ ወአርዳኢ
ከሰ በእፎ ኢይጸውሙ ።
፲፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ይክሉኑ ደቂቁ ለመር
ዓዊ ጸዊመ እምጣነ ሀሎ መርዓዊ ምስሌሆሙ ።

፳ ወበሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመር
ዓዊ እምኔሆሙ ወይእተ አሚረ ይጸውሙ ።
፳፩ ወአልቦ ዘይጠቅብ ግምደ ድርግሐ ውስተ ስጠተ
ልብስ ብሉይ ወእመ አከሰ ያነቅዖ ጥቅበቱ ሐዲስ
ለብሉይ ወያዐብዮ ለስጠቱ ።
፳፪ ወአልቦ ዘይወዲ ወይነ ሐዲሰ ውስተ ዝቅ ብሉይ
እስመ ያነቅዖ ወይን ሐዲስ ለዝቅ ብሉይ ወወይኑሂ
ይትከዓው ወዝቁሂ ይትኀጐል ወለወይንሰ ሐዲስ
ይወድይዎ ወይትዐቀቡ በበይናቲሆሙ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፡ በእንተ ሑረቱ ማእከለ ገራውህ ።

፳፫ ወእምዝ ካዕበ ወፈረ እግዚእ ኢየሱስ በሰንበት
እንተ ማእከለ ገራውህ ወአርዳኢሁኒ ምስሌሁ ወአ
ኀዙ ይምሐዉ ሰዊተ ወይጺሑ ሎቱ ፍኖተ ።

፳፬ ወይቤልዎ ፈሪሳውያን ርኢ ዘይገብሩ አርዳኢከ
ዘኢይከውን ገቢር በሰንበት ።
፳፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ግሙራ ኢያንበብክሙኑ
ዘገብረ ዳዊት አመ ርኀበ ውእቱኒ ወእለ ምስሌሁ።
፳፮ ዘከመ ቦአ ቤተ እግዚአብሔር እንዘ አብያታር ሊቀ
ካህናት ወበልዐ ኅብስተ መሥዋዕት ዘኢይከውኖ
ለበሊዕ ዘእንበለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ ወወሀበሙ
ለእለ ምስሌሁ ።

፳፯ ወይቤሎሙ ሰንበትሰ በእንተ ሰብእ ተፈጥረት ወአከ
ሰብእ በእንተ ሰንበት ።

፳፰ ወእግዚኣ ውእቱ ወልደ እጓለ እመሕያው ለሰንበት።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፲ወ፪ ፡ በእንተ ዘየብሰት እዴሁ ።

፩ ወቦአ ካዕበ ምኵራበ በሰንበት ወሀሎ ህየ ብእሲ ዘየ
ብሰት እዴሁ ።
፪ ወይትዐቀብዎ ለእመ ይፌውሶ በሰንበት ከመ ያስተ
ዋድይዎ ።
፫ ወይቤሎ ለውእቱ ብእሲ ዘዕውስት እዴሁ ተንሥእ
ወቁም ።

ክፍል ፲ ፡ ስለ ጾም ።

የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና የፈሪሳውያን ወገን የሆ ፲፰
ኑትም ይጾሙ ነበር ፡ ሄደውም የዮሐንስ ደቀ መዛ
ሙርትና የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት ይጾማሉ ፡
ደቀ መዛሙርትህስ ለምን አይጾሙም ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ የሙሽራ ሚዜ ፲፱
ዎች ሙሽራው ከነርሱ ጋር ሳለ ይጾሙ ዘንድ
ይችላሉን ?
ነገር ግን ሙሽራው ከነርሱ ለይተው የሚወስዱበት ፳
ጊዜ ይመጣል ያን ጊዜ ይጾማሉ ።
በአሮጌ ልብስ ላይ አዲስ እራፊ የሚጥፍ ፳፩
የለም ፡ ቢጥፍ ግን አዲሱ መጣፊያው አሮጌውን
ይቀደዋል ቀዳዳውንም ያሰፋዋል ።
አዲስ የወይን ጠጅ በአሮጌ ረዋት የሚጨምር የለ ፳፪
ም አዲሱ የወይን ጠጅ አሮጌውን ዕቃ ይቀደዋልና
ወይኑም ይፈሳል ረዋቱም ይቀደዳል ፡ ነገር ግን አዲ
ሱን ወይን በአዲስ ረዋት ያደርጉታል ፡ እርስ በራ
ሳቸውም ይጠባበቃሉ።

ክፍል ፲፩ ፡ በእርሻ መካከል ስለ መሄዱ ።

ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ በሰንበት ቀን በእርሻ መካ ፳፫
ከል ሄደ ፡ ደቀ መዛሙርቱም ከእርሱ ጋር ነበሩና
እሸት እያሹ ይበሉ ጀመር ፡ መንገዱንም ይጠርጉ
ለት ጀመር ። ሉቃ ፮ ፡ ፪ - ፭ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፩ - ፰ ።
ፈሪሳውያንም ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ሊደረግ ፳፬
የማይገባውን ሲያደርጉ እይ አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም ዳዊት ያደረገውን ከቶ አላነበባችሁ ፳፭
ምን? በተራበ ጊዜ እርሱም ከእርሱ ጋር የነበሩትም።
አብያታር ሊቀ ካህናት ሳለ ወደ ቤተ እግዚአብሔር ፳፮
እንደ ገባ ለካህናት ብቻ እንጂ እርሱ ሊበላው
የማይገባውን የመሥዋዕቱን ኅብስት እንደበላ ከእሱ
ጋር ለነበሩትም እንደ ሰጣቸው ። ፩ ሳሙ ፳፩ ፡
፩ - ፮ ። ዘሌ ፳፬ ፡ ፱ ።
ደግሞም እንዲህ አላቸው ፡ ሰንበት ስለ ሰው ተፈጠ ፳፯
ረች እንጂ ሰው ስለ ሰንበት አልተፈጠረም ። ዘዳ
፭ ፡ ፲፬ ።
የሰንበትም ጌታዋ የሰው ልጅ ነው ። ማቴ ፲፪ ፡ ፯ - ፰ ። ፳፰

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፲፪ ፡ እጁ ስለ ደረቀችው ሰው ።

ዳግመኛም በሰንበት ወደ ምኵራብ ገባ ከዚያም እጁ ፩
የሰለለች ሰው ነበር ። ማቴ ፲፪ ፡ ፱ - ፲፪ ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፯ ።
ሊያጣሉትም በሰንበት ይፈውሰው እንደሆነ ብለው ፪
ይጠብቁት ነበር ።
ያንን እጁ የሰለለችው ሰውንያም ተነሣና በመካከል ፫
ቁም አለው ።

ቍ፬	ወንጌል ዘማርቆስ ፫ ።	የማርቆስ ወንጌል ፫ ።	
፬	ወይቤሎሙ ይከውንኑ በሰንበት ገቢረ ሠናይ አው ገቢረ እኩይ፡ አሕይዎ ነፍስኑ ወሚመ ቀቲል፣ ወአርመሙ ።	በሰንበት መልካም ማድረግ ይገባልን፣ ወይስ ክፉ ማድረግ? ነፍስ ማዳን ይገባልን ወይስ መግደል? አላቸው፤ እርሳቸው ግን ዝም አሉ ።	፬
፭	ወነጸሮሙ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይትመዐዕ ወይቴክዝ በእንተ ዐረተ ልቦሙ ወእምዝ ይቤሎ ለውእቱ ብእሲ ስፋሕ እዴከ ወሰፍሐ እዴሁ ወሐይወት ወከነት ከመ ካልእታ ።	ጌታ ኢየሱስም ስለ ልቡናቸው ዕዉርነት አዝኖ ተቈጥቶ ተመለከታቸው፤ ከዚህ በኋላ ያን ሰው እጅህን ዘርጋ አለው፤ እጁንም ዘረጋ ዳነችና እንደ ሁለተኛይቱ ሆነች ።	፭
፮	ወወፂኦሙ ፈሪሳውያን ሶቤሃ ምስለ ሰብአ ሄሮድስ ተማከሩ ከመ ይቅትልዎ ።	ያን ጊዜ ፈሪሳውያን ወጥተው ሊገድሉት ከሄሮድስ ሰዎች ጋር ተማከሩ ። ማቴ ፳፪ ፡ ፲፮ ።	፮
	<u>ክፍል ፲ወ፫ ፣ በእንተ ካልአን ተአምራት ።</u>	<u>ክፍል ፲፫ ፡ ስለ ሌሎች ተአምራት ።</u>	
፯	ወተግኅሠ እግዚእ ኢየሱስ ምስለ አርዳኢሁ መንገለ ባሕር ወተለውዎ ብዙኃን ጥቀ እምገሊላ ወእምይሁዳ።	ጌታ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ባሕር ሄደ፤ ከይሁዳ ከገሊላም አያሌ ሰዎች ተከተሉት ።	፯
፰	ወእምኢየሩሳሌም ወእምኤዶምያስ ወእማዕዶተ ዮርዳኖስ ወእምጢሮስ ወእምሲዶና ወብዙኃን ጥቀ መጽኡ ኀቤሁ ሰሚዖሙ ኵሎ ዘገብረ ።	ከኢየሩሳሌም ከኤዶምያስ ከዮርዳኖስ ማዶ፣ ከጢሮስና ከሲዶና እጅግ ብዙ ሰዎች ያደረገውን ሁሉ ሰምተው ወደርሱ መጡ ።	፰
፱	ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ያጽንሑ ሎቱ ሐመረ ከመ ኢይትጋፍዕዎ ሰብእ ።	ሰዎችም እንዳያጋፉት ታንኳ ያዘጋጁለት ዘንድ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው ።	፱
፲	እስመ ለብዙኃን አሕየዎሙ ወከኑ ይትጋፍዕዎ እስከ ይወድቁ ዲቤሁ ወያስተበቍዕዎ ከመ ይግሥሥዎ ኵሎሙ ሕሙማን ።	ብዙዎችን ስለ አዳነ ሕሙማን ሁሉ ሊዳሥሡት ይማልዱት ነበረ፤ በላዩ ላይ እስኪወድቁ ድረስም ይጋፉበት ነበር ።	፲
፲፩	ወእለሂ እኁዛነ አጋንንት ርኩሳን እምከመ ርእይዎ ይሰግዱ ሎቱ እንዘ ይጸርሑ ወይብሉ አንተ ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ።	ርኩሳን አጋንንት የያዟቸውም ያዩት እንደሆነ በእውነት አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ ይጮኹ ነበር ። ሉቃ ፬ ፡ ፵፩ ።	፲፩
፲፪	ወከነ ብዙኀ ይጌሥፆሙ ከመ ኢያግህድዎ ።	እንዳይገልጹትም በብዙ ይገሥፃቸው ነበር ። ምዕ ፩ ፡ ፴፬ ።	፲፪
	<u>ክፍል ፲ወ፬ ፡ በእንተ ኅርየቶሙ ለሐዋርያት ።</u>	<u>ክፍል ፲፬ ፣ ሐዋርያትን ስለ መምረጡ ።</u>	
፲፫	ወዐርገ ደብረ ወጸውዐ እለ ፈቀደ ወመጽኡ ኀቤሁ ።	ወደ ተራራ ወጣና የወደዳቸውን ጠራ ወደርሱ መጡ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፩ - ፬ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፲፮ ።	፲፫
፲፬	ወኅረየ ዐሠርተ ወክልኤተ ሐዋርያተ ወረሰዮሙ ከመ የሀልዉ ምስሌሁ ወፈነዎሙ ይስብኩ ።	ዐሥራ ሁለቱንም መርጦ ሐዋርያት ብሎ ሾማቸው፣ ከርሱ ጋርም እንዲኖሩ አደረጋቸው እንዲሰብኩም ላካቸው ።	፲፬
፲፭	ወአብሐሙ ያውዕኡ አጋንንተ ወይፈውሱ ድዉያነ።	አጋንንትን እንዲያወጡ ድውያንን እንዲፈውሱ ሥልጣን ሰጣቸው ።	፲፭
፲፮	ወሰመዮሙ በበአስማቲሆሙ ወሰመዮ ለስምዖን፡ ጴጥሮስ ።	በየስማቸውም ጠራቸው፣ ስምዖንን፡ ጴጥሮስ አለው፤	፲፮
፲፯	ወለያዕቆብ ወልደ ዘብዴዎስ ወለዮሐንስ እኁሁ ሰመዮሙ በአኔርጌስ ደቂቀ ነጐድጓድ ብሂል ።	የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብንና ወንድሙ ዮሐንስንም በአኔርጌስ ብሎ ጠራቸው፤ የነጐድጓድ ልጆች ማለት ነው ። ሉቃ ፱ ፡ ፶፬ ።	፲፯
፲፰	ወእንድርያስ፡ ወፊልጶስ፣ ወበርተሎሜዎስ፡ ወማቴዎስ ፣ ወቶማስ ፣ ወያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ፡ ወታዴዎስ፡ ወስምዖን ቀነናዊ ።	እንድርያስና ፊልጶስ፣ በርተሎሜዎስና፡ ማቴዎስ፡ ቶማስና፡ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ፡ ታዴዎስና፣ የቃናው ሰው ስምዖንም ሐዋርያት ተባሉ ።	፲፰
፲፱	ወይሁዳ አስቆሮታዊ ዘአግብኦ ።	አሳልፎ የሰጠው ያስቆሮቱ ሰው ይሁዳም ።	፲፱
፳	ወበዊአ ቤተ መጽኡ ካዕበ ብዙኃን አሕዛብ እስከ ኢያበውሕዎ ይብላዕ እክለ ።	ወደ ቤትም በገባ ጊዜ እህል ይበላ ዘንድ እንኳን እስኪያስቸግሩት ድረስ ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ ።	፳

ክፍል ፲ወ፭ ፡ በእንተ ዘይቤልዎ በብዔል
ዜቡል ያወፅእ አጋንንተ ።

፳፩ ወሰሚዖሙ አዝማዲሁ መጽኡ የአኀዝዎ እስመ
ስሕወ ልቡ ይቤልዎሙ ።
፳፪ ወጸሐፍትኒ እለ ወረዱ እምኢየሩሳሌም ይቤሉ
ብዔል ዜቡል አኀዞ ወበመልአኮሙ ለአጋንንት
ያወፅኦሙ ።
፳፫ ወጸውዖሙ እግዚእ ኢየሱስ ወመሰለ ሎሙ ወይቤ
ሎሙ ፡ እፎ ይክል ሰይጣን ለሰይጣን አውፅኦቶ ።
፳፬ ወመንግሥትኒ ዘበበይናቲሃ ትትናፈቅ ኢትቀውም
ይእቲ መንግሥት ።
፳፭ ወእመኒ ቤት ተናፈቀት በበይናቲሃ ኢትቀውም
ይእቲ ቤት ።
፳፮ ወሰይጣንሂ ለእመ ተንሥአ በበይናቲሁ ወተናፈቀ
ኢይቀውም አላ ማኅለቅቱ ይረክብ ።
፳፯ ወአልቦ ዘይክል በዊአ ቤተ ኃያል ወበርብሮተ ንዋዩ
ለእመ ኢቀደመ አሲሮቶ ለኃያል ወእምዝ ይበረብር
ቤቶ ።
፳፰ አማን እብለክሙ ኵሉ ኃጢአት ወፅርፈት ይትኀ
ደግ ለእጓለ እመሕያው ።
፳፱ ወዘሰ ፀረፈ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ኢይትኀደግ ሎቱ
ለዓለም ወይትኴነን በደይን ለዝሉፉ ።
፴ እስመ ይቤሉ ጋኔን ርኩስ አኀዞ ።
፴፩ ወመጽኡ እሙ ወአኀዊሁ ወቆሙ አፍአ ወለአኩ
ኀቤሁ ይጸውዕዎ ።

፴፪ ወይነብሩ ሰብእ ብዙኃን ምስሌሁ ወይቤልዎ ነዮሙ
እምከኒ ወአኀዊከኒ አፍአ ይቀውሙ ወየኀሥሡከ ።

፴፫ ወአውሥአ ወይቤሎሙ መኑ ይእቲ እምየ ወእለ
መኑ እሙንቱ አኀውየ ።
፴፬ ወነጸሮሙ ለእለ ይነብሩ ዐውደ ወይቤ ነዮሙ እም
የኒ ወአኀውየኒ ።
፴፭ እስመ ኵሉ ዘይገብር ፈቃዶ ለእግዚአብሔር ውእቱ
እኁየኒ ወእኅትየኒ ወእምየኒ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፲ወ፮ ፡ በእንተ ምህሮቱ በምሳሌ ።

፩ ወአኀዘ ካዕበ ይምሀሮሙ ለአሕዛብ እንተ መንገለ
ባሕር ወተጋብኡ ኀቤሁ ብዙኃን ሰብእ እስከ ሶበ
የዐርግ ውስተ ሐመር ወይነብር ወኵሉ ሰብእ ውስተ
ምድር ይቀውሙ ።

፪ ወመሀሮሙ ወመሰለ ሎሙ ብዙኃ ።
፫ ወይቤሎሙ እንዘ ይሜህሮሙ ስምዑ ወፈረ ዘይዘ
ርእ ይዝራእ ።

ክፍል ፲፭ ፡ በብዔል ዜቡል አጋንንትን
ያወጣል ስላሉት ሰዎች ።

ዘመዶቹም ሰምተው ሊይዙት መጡ፤ ልቡን ሸ አለው ፳፩
ብለዋቸዋልና ።
ከኢየሩሳሌም የወረዱ ጻፎችም ጋኔን ይዞታል በአ ፳፪
ጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል አሉ ። ማቴ ፲፪ ፡
፳፬ - ፴፪ ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፲፭ - ፳፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ጠርቶ በምሳሌ እንዲህ አላቸው፤ ፳፫
ሰይጣን ሰይጣንን ሊያወጣ እንዴት ይችላል ?
እርስ በርሷ የምትለያይ መንግሥት ያች መንግሥት ፳፬
አትጸናም ።
ቤትም እርስ በእርሷ ብትለያይ ያቺ ቤት አትጸናም ። ፳፭

ሰይጣንም እርስ በእርሱ ቢለያይ አንዱ በአንዱ ላይ ፳፮
ቢነሣ አይጸናም ፤ መተላለቅን ያገኘዋል እንጂ ።
ኃይለኛውን አስቀድሞ ካላሠረ ወደ ኃይለኛው ቤት ፳፯
መግባት ገንዘቡንም መበርበር የሚችል የለም ፡
ከዚህ በኋላ ግን ቤቱን ይበረብራል ።
እውነት እነግራችኋለሁ ኃጢአት ስድብም ሁሉ ፳፰
ለሰው ይሠረያል ።
መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ግን ለዘለዓለም አይሠረይ ፳፱
ለትም ለዘለዓለሙም በገሃነም ይፈረድበታል ።
ርኩስ ጋኔን ይዞታል ብለዋልና ፤ ቍ ፳፪ ። ፴
እናቱና ወንድሞቹም መጥተው ከውጭ ቆመው ፴፩
ሊጠሩት ወደርሱ ላኩ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፵፮ - ፶ ። ሉቃ
፲፱ ፡ ፳፩ ።
ብዙዎችም ሰዎች አብረዉት ተቀምጠው ነበርና ፴፪
እናትህና ወንድሞችህ እነሆ ከውጭ ቆመው አን
ተን ይሹሃል አሉት ።
እሱም መልሶ እንዲህ አላቸው እናቴ ማን ናት ? ፴፫
ወንድሞቼስ እነማን ናቸው ? ።
በዙሪያው ያሉትንም ተመልክቶ እናቴም ወንድሞ ፴፬
ቼም እነዚህ ናቸው አለ ።
የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ እሱ ወን ፴፭
ድሜም እኅቴም ነውና ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፲፮ ፡ በምሳሌ ስለ ማስተማሩ ።

ዳግመኛም በባሕር አጠገብ ተሰብስበው የነበሩትን ፩
አሕዛብ ያስተምር ጀመር ፤ ወደ መርከብ ወጥቶ እስ
ኪቀመጥ ድረስ ብዙ ሰዎች ወደርሱ ተሰበሰቡ ሰዎች
ሁሉ ግን በወደቡ ላይ ቆመው ነበር ። ማቴ ፲፫ ፡
፩ - ፳፫ ። ሉቃ ፰ ፡ ፬ - ፲፭ ።
ብዙንም እየመሰለ አስተማራቸው ። ፪
ሲያስተምራቸውም እንዲህ አላቸው፤ ስሙ ዘሪ ፫
ሊዘራ ወጣ ።

ወንጌል ዘማርቆስ ፬ ።

፬ ወእንዘ ይዘርእ ቦ ዘወድቀ ውስተ ፍኖት ወመጽኡ
አዕዋፍ ወበልዕዎ ።
፭ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ኰኵሕ ኀበ አልቦ መሬት
ብዙኀ ወፍጡነ በቈለ እስመ አልቦ ዕመቅ ለመሬቱ ።
፮ ወሠረቀ ፀሐይ አውዓዮ እስመ ኢኮነ እሙቀ
መሬቱ ወአልቦ ሥርው ወየብሰ ።
፯ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ሦክ ወሐነቆ ሦክ ወኢፈረየ ።

፰ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ምድር ሠናይት ወበቈለ ወል
ሀቀ ወፈረየ ወወሀበ ፍሬ ቦ ዘሠላሳ፥ ወቦ ዘስሳ፥
ወቦ ዘምእት ።
፱ ወይቤሎሙ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፲ ወእምዝ በባሕቲሙ ተስእልዎ እሊአሁ ምስለ ዐሠ
ርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ምሳሌሁ ።
፲፩ ወይቤሎሙ ለክሙ ተውህበ ታእምሩ ምሥጢረ
ለመንግሥተ እግዚአብሔር ወለእለ አፍአሰ በምሳሌ
ይከውኖሙ ኵሉ ።
፲፪ ከመ ርእየ ይርአዩ ወኢያእምሩ፥ ወሰሚዐ ይስምዑ
ወኢይለብዉ ከመ ኢይነስሑ ወኢይትኀደግ ሎሙ ወኢ
ይትኃደግ ሎሙ ኃጢአቶሙ ።

፲፫ ወይቤሎሙ ኢተአምሩኑ ዘተ ምሳሌ እፎ እንከ ተእ
ምሩ ኵሎ አምሳለ ።

፲፬ ዘይዘርእሰ ቃለ እግዚአብሔር ይዘርእ ።
፲፭ ወእሉ እሙንቱ እለ ውስተ ፍኖት ኀበ ተዘርአ
ቃል ወእምከመ ሰምዑ ቃለ ይመጽእ ሰይጣን ሶቤሃ
ወይነሥእ እምልበሙ ቃለ ዘተዘርአ ።

፲፮ ወእሉ ካዕበ እሙንቱ እለ ውስተ ኰኵሕ እለ ይሰ
ምዑ ቃለ ዘተዘርአ ወይትዌከፍዎ ሶቤሃ በፍሥሓ ።
፲፯ ወአልበሙ ሥርው ለጊዜሃ ዳእሙ እሙንቱ ወእም
ከመሰ ኮነ ምንዳቤ ወስደት በእንተዝ ቃል የዐልዉ
ሶቤሃ ።
፲፰ ወእሉ እሙንቱ እለ ውስተ ሦክ ተዘርኡ እለ ይሰ
ምዕዎ ለቃል ዘተርዘአ ።
፲፱ ወሕሊና ዝንቱ ዓለም ወፍትወተ ብዕል ወበዕድኒ
ኵሉ ፍትወት ይበውእዎ ወየሐንቅዎ ለቃል ወኢ
ይፈሪ ።
፳ ወእሉ እሙንቱ እለ ውስተ ምድር ሠናይት ተዘ
ርኡ እለ ይሰምዑ ቃለ ወይትዌከፍዎ ወይፈርዩ
አሐዱ በሠላሳ፥ ወአሐዱ በስሳ፥ ወአሐዱ በምእት።
፳፩ ወይቤሎሙ ቦኑ የኀትዉ ማኅቶተ ከመ ያንብርዋ
ታሕተ ከፈር አው ታሕተ ዓራት አላ ከመ ያንብርዋ
ዲበ ተቅዋማ ።

የማርቆስ ወንጌል ፬ ።

፬ ሲዘራም በመንገድ የወደቀ ወፎች መጥተው የበ
ሉት ዘር አለ ።
፭ ብዙ አፈር በሌለበት በድንጋይ ላይ የወደቀ ነገርን
ለአፈሩ ጥልቅነት የለውምና ፈጥኖ የበቀለ አለ ።
፮ ፀሐይም በወጣ ጊዜ አነደደው፥ አፈሩ ጥልቅ አልነ
በረምና ሥርም የለውምና ደረቀ ።
፯ በእሾኽም መካከል የወደቀ አለ፥ ነገር ግን እሾኽ
አንቆ ያዘውና አላፈራም ።
፰ በመልካም ምድር ላይ የወደቀ አለ፥ በቀለ፥ አደገ፥
አፈራ፥ ፍሬም ሰጠ፥ ሠላሳም ቅንጣት ያፈራ፥ ስድ
ሳም ቅንጣት ያፈራ፥ መቶም ቅንጣት ያፈራ አለ ።
፱ ዦሮ ያለው መስማትን ይስማ ።
፲ ብቻቸው በሆኑ ጊዜ አብረዉት የነበሩት ከዐሥራ
ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ምሳሌውን ጠየቁት ።
፲፩ ጌታ ኢየሱስም ለእናንተ የእግዚአብሔርን መንግሥት
ምሥጢር ልታውቁ ተሰጥቷችኋል፥ በውጭ ላሉት
ግን ሁሉ በምሳሌ ይነግራቸዋል ። ፩ ቆሮ ፭፥ ፲፪ ።
፲፪ ማየትን አይተው እንዳያውቁ፥ መስማትንም ሰም
ተው እንዳያስተውሉ እንዳይመለሱ ይቅር እንዳ
ልላቸው ኃጢአታቸውም እንዳይሠረይላቸው ። ኢሳ
፮፥ ፱-፲ ። ማቴ ፲፫፥ ፲፬ ። ዮሐ ፲፪፥ ፵ ። ግብ ሐዋ
፳፰፥ ፳፮ ።
፲፫ እርሱ እንዲህ አላቸው፥ ይህችን ምሳሌ አታውቁ
ምን እንግዲያ ምሳሌዎችን ሁሉ እንዴት ታውቃ
ላችሁ ? ።
፲፬ የሚዘራ የእግዚአብሔርን ቃል ይዘራል ።
፲፭ ቃሉ በተዘራበት መንገድ የተመሰሉም እነዚህ
ናቸው፥ ቃሉ ከተዘራ ዘንድም ቃሉን እንደሰሙ
ያን ጊዜ ሰይጣን መጥቶ የተዘራውን ቃል ከል
ባቸው ይወስዳል ።
፲፮ ዳግመኛም በደንጊያ የተመሰሉ የተዘራውን ቃል
ሰምተው ፈጥነው በደስታ የሚቀበሉት ናቸው ።
፲፯ ነገር ግን ለጊዜው ተቀባዮች ናቸው እንጂ ሥር
የለባቸውምና ስለ ተማሩት ትምህርት መከራና ስደት
በመጣ ጊዜ ፈጥነው ይክዳሉ ።
፲፰ በእሾኽ ላይ በተዘራ ዘር የተመሰሉም የተዘራውን
ቃል የሚሰሙ እነዚህ ናቸው ።
፲፱ የዚህ ዓለም አሳብ ባለጠግነትን መውደድ ሌላውም
ምኞት ሁሉ ይገቡበትና ትምህርቱን ያንቁታል
እሱም አያፈራም ። ምዕ ፲፥ ፳፫ ። ፩ ጢሞ ፯፥ ፲፯ ።
፳ በመልካም ምድር የተዘሩት ቃልን ሰምተው የሚቀ
በሉት አንዱ ሠላሳ፥ አንዱ ስድሳ፥ አንዱ መቶ ቅን
ጣት የሚያፈሩ እነዚህ ናቸው ።
፳፩ መብራትን በመቅረዚ ላይ ሊያኖሯት ነው እንጂ
ዕንቅብ ሊደፉበት ወይም ከአልጋ በታች ሊያኖሯት
መብራትን በውኑ ያበሩሉን ? ማቴ ፭፥ ፲፭ ። ሉቃ
፰፥ ፲፮-፲፰ ።

፳፪ ወአልቦ ኅቡእ ዘኢይትከበት ወአልቦ ክዱን ዘኢይት
ከሠት ።
፳፫ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፳፬ ወይቤሎሙ ለብዉ ዘትሰምዑ ፡ በውእቱ መሥፈርት
ዘሠፈርክሙ ይሠፍሩ ለክሙ ወይዌስኩክሙ ።

፳፭ እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ወይዌስክዎ ወለዘሰ አልቦ
እለሂ ቦ የሀይድዎ ።

ክፍል ፲ወ፯ ፡ በእንተ ዘርእ ወማእረር ።

፳፮ ወይቤሎሙ ከመዝ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት ከመ
ብእሲ ዘዘርአ ሠናየ ዘርአ ውስተ ገራህቱ ።
፳፯ ወነዊሞ ይትነሣእ መዓልተ ወሌሊተ ወይዋሕዮ
ወዘርኡ ይፈሪ የዓቢ ወይልኅቅ ።
፳፰ ውእቱሰ የአምር ከመ ትሁብ ምድር ፍሬሃ ቀዳ
ማዌ ሣዕረ ወእምዝ ሰብለ ወእምሰብሉ ይመልእ
ፍጹመ ሰዊተ ።
፳፱ ወሶበ ፈጸመ ፈርዮተ ሶቤሃ ይፌኑ ማዕፀደ እስመ
በጽሐ ማእረር ።

ክፍል ፲ወ፰፡ በእንተ ኅጠተ ሰናፔ ።

፴ ወይቤ በምንት አስተማስላ ለመንግሥተ እግዚአብ
ሔር ወምንተ ትመስል ።

፴፩ ከመ ኅጠተ ሰናፔ እንተ ተዘርአት ውስተ ምድር
ወትንእስ እምኵሉ አዝርእት ዘውስተ ምድር ።
፴፪ ወእምከመ ዘርእዋ ትበቍል ወተዐቢ እምኵሉን
አሕማላት ወትገብር አዕፁቀ ዐበይተ እስከ ይክሉ
አዕዋፈ ሰማይ አጽልሎ ታሕተ አዕጹቂሃ ።
፴፫ ወበዘከመዝ አምሳል ተናገሮሙ ቃሎ በአምጣነ
ይክሉ ሰሚዐ ።
፴፬ ወዘእንበለ ምሳሌሰ ኢተናገሮሙ ወበባሕቲቶሙ ይፌ
ክር ለአርዳኢሁ ኵሎ ።
፴፭ ወይእተ ዕለተ መስዮ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንዕዱ
ማዕዶተ ።

፴፮ ወኃደጎሙ ለሕዝብ ወነሥእዎ በሐመር ወቦ ካልእ
ትኒ አሕማር ምስሌሆሙ ።
፴፯ ወመጽአ ዐቢይ ነፋስ ዓውሎ ወይሰወጥ ማይ እሞ
ገድ ውስተ ሐመር እስከ መልአ ማይ ውስተ ሐመር ።

፴፰ ወውእቱሰ መንገለ ከዋላ ሐመር ተተርኢሰ ኖመ ወአን
ቅሕዎ ወይቤልዎ ሊቅ ኢየኃዝነከኑ እንዘ ንመውት።

ክፍል ፲ወ፱ ፡ በእንተ ገሥፆቱ ባሕረ ወነፋሳተ።

፴፱ ወተንሥአ ወገሠፆሙ ለነፋሳት ወይቤላ ለባሕር

የሚሸሸግ ሥውር የለም ፡ የማይገለጥ ሽፍንም ፳፪
የለም ። ማቴ ፲ ፡ ፳፮ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፪ ።
ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ። ፳፫
እንዲህ አላቸው የምትሰሙት አስተውሉ ፡ በሠፈ ፳፬
ራችሁበት በዚያ መሥፈሪያ ይሠፍሩላችኋል ይጨ
ምሩላችኋልም ። ማቴ ፯ ፡ ፪ ።
ላለው ይሰጡታል ይጨምሩለታል ፡ ለሌለው ግን ፳፭
ያለውን ስንኳ ይቀሙታል ። ማቴ ፲፫ ፡ ፲፪ ። ሉቃ
፰ ፡ ፲፰ ። ፲፱ ፡ ፳፮ ።

ክፍል ፲፯ ፡ ስለ ዘርና ስለ መከር ።

እሱም እንዲህ አላቸው ፡ መንግሥተ ሰማያት እን ፳፮
ዲህ መልክም ዘርን በእርሻው እንደ ዘራ ሰው ናት ።
ተኝቶ ተነሥቶ በመዓልትም በሌሊትም ይጐበኘ ፳፯
ዋል ዘሩም ይበቅላል ያድጋል ። ያዕ ፭ ፡ ፯ ።
እሱም ምድር ፍሬዋን እንደምትሰጥ ያውቃል መጀ ፳፰
መሪያ ሣርን ከዚህ በኋላ ዛላን ከዛላውም ፍጹም
ሥንዴን ይመላል ።
ሙሉ ፍሬ በሆነ ጊዜም ያን ጊዜ ማጭድ ይልካል ፳፱
መከር ደርሷልና ።

ክፍል ፲፰ ፡ ስለ ሰናፍጭ ቅንጣት ።

ደግሞም እንዲህ አለ ፡ መንግሥተ ሰማያትን ፴
በምን እመስላታለሁ ምንስ ትመስላለች? ማቴ ፲፫
፴፩ - ፴፬ ። ሉቃ ፲፫ ፲፰ - ፲፱ ።
በምድር እንደ ተዘራች እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት ናት ፴፩
በምድር ካሉ አዝርእት ሁሉ ታንሳለች ።
በዘሯትም ጊዜ ትበቅላለች ከቅጠላ ቅጠሉም ሁሉ ፴፪
ትበልጣለች ታላላቅ ቅርንጫፎች ታወጣለች የሰማይ ወ
ፎች ከቅርንጫፎቿ ውስጥ ሊጠለሉ እስኪችሉ ድረስ ።
መስማት በሚቻላቸው መጠን እንዲህ ባለ አነጋገር ፴፫
ቃሉን አስተማራቸው ።
ያለ ምሳሌ ግን አላስተማራቸውም ለብቻቸው ሲሆ ፴፬
ኑም ለደቀ መዛሙርቱ ሁሉን ይተረጕምላቸው ነበር።
ያን ዕለትም በመሸ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ወደ ማዶ ፴፭
እንሻገር አላቸው ። ማቴ ፰ ፲፰ ፡ ፳፫ ፳፯ ። ሉቃ ፰
፳፪ - ፳፭ ።
ሕዝቡንም አሰናበተና በመርከብ ወሰዱት ከነርሱ ፴፮
ጋራም ሌሎች መርከቦች ነበሩ ።
ጽኑ ዓውሎ ነፋስ መጣ ከሞገድም የተነሣ ውኃው ፴፯
ወደ መርከብ ይገባ ጀመር ፡ ውኃው በመርከቡ
እስኪሞላ ድረስ ።
እርሱ ግን ከመርከቡ በስተኋላ ተኝቶ ነበርና ቀስቅ ፴፰
ሰው መምህር! ስንሞት አናሳዝንህም? አሉት ።

ክፍል ፲፱ ፡ ባሕርን ነፋሳትን ስለ መገሠፁ ።

ተነሥቶም ነፋሳትን ገሠፃቸው ፡ ባሕርንም ዝም ፴፱

ወንጌል ዘማርቆስ ፭ ።

ተፈጸሚ ወአርምሚ ወኀደገ ነፋስ ወኮነ ዛኅን ዐቢይ።

፵ ወይቤሎሙ ምንትኑ ያፈርሀክሙ አ ድኩማን ከመ
ዝኑ አልብክሙ ሃይማኖት ።
፵፩ ወፈርሁ ዐቢየ ፍርሃተ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ
መኑ እንጋ ውእቱ ዝንቱ ዘይትኤዘዙ ሎቱ ባሕርኒ
ወነፋሳትኒ ።

ምዕራፍ ፭፤

ክፍል ፲፩ ፡ በእንተ ሌጌዎን ።

፩ ወበጺሖሙ ማዕዶተ ባሕር ኀበ ብሔረ ጌር
ጌሴኖን ።

፪ ወወሪዶ እምሐመር ተቀበሎ ሶቤሃ ብእሲ ዘአኩይ
ጋኔን ላዕሌሁ ወፂአ እመቃብር ።
፫ ወይነብር ውስተ መቃብር ወስእንዎ አጽንዖቶ በመ
ዋቅሕትኒ እንዘ ዘልፈ ይሞቅሕዎ ወአልቦ ዘይክል
አድክሞቶ ።
፬ ወየዐቅብዎ ደቅ፡ እስመ መዋቅሕተኒ ይሰብር ወሰና
ስለኒ ይቀጠቅጥ።

፭ ወዘልፈ የአወዩ መዓልተ ወሌሊተ በውስተ መቃ
ብር ወበውስተ አድባር ወይጌምድ ሥጋሁ በእብን ።

፮ ወሶበ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ እምርኁቅ ሮፀ ወሰ
ገደ ሎቱ ።
፯ ወጸርሐ በዐቢይ ቃል ወይቤ ምንት ብየ ምስሌከ
ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል አምሐለከ በእ
ግዚአብሔር ሕያው ከመ ኢትሣቅየኒ ።

፰ እስመ ይቤሎ ለውእቱ ጋኔን እኩይ ፃእ እምላዕሌሁ።
፱ ወተስእሎ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ መኑ ስምከ ፡
ወይቤሎ ውእቱ ጋኔን ሌጌዎን ስምየ እስመ ብዙ
ኃን ንሕነ ።
፲ ወአስተብቍዖ ብዙኀ ከመ ኢይስድዶ አፍአ እም
ብሔር ።
፲፩ ወበ ህየ መራዕየ አሕርው ብዙኅ ይትረዓይ መን
ገለ ደብር ።
፲፪ ወአስተብቍዕዎ ብዙኀ እሉ አጋንንት ወይቤልዎ
ፈንወነ ውስተ አሕርው ከመ ንባእ ላዕሌሆሙ ።
፲፫ ወአብሖሙ እግዚእ ኢየሱስ ወወፂኦሙ እሙንቱ
አጋንንት በኡ ላዕለ አሕርው ወዐብዱ እሙንቱ
መራዕይ ወጸድፉ ውስተ ባሕር ወኮኑ መጠነ ዕሥራ
ምእት ወሞቱ በውስተ ባሕር።
፲፬ ወጐዩ ኖሎት ወዜነዉ ለአህጉር ወለአዕፃዳት ወወ
ፅኡ ይርአዩ ዘኮነ ።
፲፭ ወመጽኡ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወረከብዎ ለዘጋኔን

የማርቆስ ወንጌል ፭ ።

በዪ፡ ፀጥ በዪ አላት፡ ነፋሱም ዝም አለ፡ ታላቅ
ፀጥታም ሆነ ።
እናንተ ደካሞች (ተጠራጣሪዎች) ምን ያስፈራች ፵
ኋል እንዲህ ሃይማኖት የላችሁምን ? ።
ፍጹም ፍርሃትን ፈሩ እርስ በርሳቸውም ባሕ ፵፩
ርም ነፋሳትም የሚታዘዙለት ይህ ማን ይሆን ?
እንጂ ተባባሉ ።

ምዕራፍ ፭፤

ክፍል ፲፩ ፡ ስለ ሌጌዎን ።

ወደ ጌርጌሴኖን ሀገር አጠገብ ወደ አለው ባሕር ፩
ወደብ በደረሱ ጊዜ ። ማቴ ፰ ፳፰ - ፴፬ ። ሉቃ
፰ ፳፯ - ፴፬ ።
ከመርከብም በወረደ ጊዜ ክፉ ጋኔን ያደረበት ሰው ፪
ከመቃብር ወጥቶ ተቀበለው ።
በመቃብር ውስጥ ይኖር ነበር በእግር ብረትም ፫
እንኳ ቢሆን ሊያስቀሩት አልቻሉም ።

ዘወትር እያሰሩት ጕልማሶችም ይጠብቁት ነበር ፬
ሊያሸንፈው የሚችል አልነበረም፡ እግር ብረቱን
ይሰብር ነበር ሰንሰለቱንም ይቀጠቅጥ ነበርና ።
ሁል ጊዜም በመቃብርና በተራራ ሆኖ በመዓል ፭
ትም በሌሊትም ይጮኽ ነበር፡ ሰውነቱንም በደ
ንጊያ ይቈርጥ ነበር ።
ጌታ ኢየሱስንም ከሩቅ ባየው ጊዜ ሮጦ ሰገደለት። ፮

በታላቅ ቃልም ጮኸ የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ፯
ኢየሱስ ሆይ! ካንተ ምን አለኝ እንዳታሠቃየኝ
በሕያው እግዚአብሔር አማፅኜሃለሁ አለው ።
ማቴ ፰ ፳፱ ።
ያን ርኩስ ጋኔን ከሰውዬው ውጣ ብሎታልና ። ፰
ጌታ ኢየሱስም ስምህ ማነው ? ብሎ ጠየቀው ፡ ፱
ያም ጋኔን ስሜ ሌጌዎን ነው ፡ እኛ ብዙዎች
ነንና አለው ።
ከሀገርም ወደ ሜዳ እንዳይሰደው በብዙ ማለደው ። ፲

ከዚያም በተራራው አጠገብ ብዙ የእሪያ መንጋ ፲፩
ተሠማርቶ ነበር ።
እነዚያ አጋንንትም እናድርባቸው ዘንድ ወደ ዕሪ ፲፪
ያዎች ስደደን ብለው መላልሰው ማለዱት ።
ጌታ ኢየሱስም ፈቀደላቸውና እነዚያ አጋንንት ፲፫
ከሰውየው ወጥተው በእሪያዎች አደሩ ፡ እነ
ዚያ መንጋዎችም ዐብደው ወደ ባሕር ጠለቁ ፡
ሁለት ሺሕ ያህሉ ነበር ፡ በባሕር ውስጥም ሞቱ ።
እረኞችም ሸሽተው ለከተሞች ለመንደሮች አወ ፲፬
ሩና እነሱም የሆነውን ሊያዩ መጡ ።
ወደ ጌታ ኢየሱስም መጥተው ጋኔን የያዘውን ሰው ፲፭

አጋዘ እንዘ ይነብር ዳኅነ ወልቡ ገብአ ወልቡስ ልብሰ
ዝኩ ዘአኀዘ ሌጌዎን ወፈርሁ ።
፲፮ ወዜነውዎሙ እለ ርእዩ ዘከመ ኮነ ዘጋኔን ወዘበ
እንተ አሕርው ።
፲፯ ወአኀዙ ያስተብቍዕዎ ከመ ይፃእ እምደወሎሙ ።
፲፰ ወበሪጎ ሐመረ አስተብቍዖ ውእቱ ዘጋኔን ይሑር
ምስሌሁ ።
፲፱ ወከልኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ሑር ቤተከ ኀበ
እሊአከ ወንግር ኵሎ ዘገብረ ለከ እግዚአብሔር
ወተሣሃለከ ።
፳ ወሖረ ወአኀዘ ይስብክ በዐሥሩ አህጉር ኵሎ ዘገ
ብረ ሎቱ እግዚእ ኢየሱስ ወአንከሩ ኵሎሙ ።
፳፩ ወከዐበ ዐደወ እግዚእ ኢየሱስ በሐመር ማዕዶተ
ወተጋብኡ ብዙኃ ሰብእ ኀቤሁ በኀበ ሐይቀ ባሕር ።

ክፍል ፳ወ፩፡ በእንተ ወለተ መጋቤ ምኵራብ።

፳፪ ወመጽአ ኀቤሁ አሐዱ ብእሲ መጋቤ ምኵራብ
ዘስሙ ኢያኢሮስ ወርእዮ ሰገደ ሎቱ ታሕተ እገሪሁ።

፳፫ ወብዙኀ አስተብቍዖ ወይቤ ወለትየ አልጸቀት
ትሙት ወበሕቱ ነዓ ደይ እዴከ ላዕሌሃ ወተሐዩ ።

፳፬ ወሖረ እግዚእ ኢየሱስ ምስሌሁ ወይተልውዎ ብዙ
ኃን ሰብእ ወይትጋፍዕዎ ።

ክፍል ፳ወ፪፡ በእንተ ብእሲት እንተ ይውኅዝ ደም።

፳፭ ወመጽአት ብእሲት እንተ ደም ይውኅዝ እምዐሠ
ርቱ ወክልኤቱ ክረምት ።
፳፮ ወብዙኀ አሕመምዋ ብዙኃን ዐቀብተ ሥራይ ወአ
ስተዋዕአት ኵሎ ንዋያ ወአኅለቀት ወአልበ ዘበ
ቍዓ ዘእንበለ ዳዕሙ ዘአልሐማ ፈድፋደ ።
፳፯ ወሰሚዓ በእንተ እግዚእ ኢየሱስ መጽአት ወበአት
ማእከለ ሰብእ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ እንተ ድኅሬሁ።
፳፰ እንዘ ትብል እምከመ ገሠሥኩ ጽንፈ ልብሱ አሐዩ ።
፳፱ ወሶቤሃ ነጽፈ ነቅዐ ደማ ወአእመረት ርእሳ ከመ
ሐይወት እምደዌሃ ።
፴ ወአእመረ እግዚእ ኢየሱስ ሶቤሃ ከመ ወፅአ ኃይል
እምኔሁ ወተመይጠ ኀበ ሰብእ ይቤሎሙ መኑ ገሠ
ሠኒ ጽንፈ ልብስየ ።
፴፩ ወይቤልዎ አርዳኢሁ ትሬኢ ሰብአ እንዘ ይትጋፍ
ዐከ አንተሰ ትብል መኑ ገሠሠ ጽንፈ ልብስየ ።
፴፪ ወተመይጠ ከመ ይርአይ ዘገብረ ዘንተ ።
፴፫ ወፈርሃት ይእቲ ብእሲት ወርዕደት ጥቀ እስመ አእ
መረት ዘኮነ ላዕሌሃ ወመጽአት ኀበ እግዚእ ኢየ
ሱስ ወሰገደት ሎቱ ወነገረቶ ኵሎ ጽድቀ ።

በደኅና ተቀምጦ ያ ከፉ ሌጌዎን የያዘው ሰው አእ
ምሮው ተመልሶለት ልብሱን ለብሶ አገኙትና ፈሩ ።
ያዩ ሰዎችም ጋኔን የያዘው ሰው የሆነውንና በእሪያ ፲፮
ዎችም የተደረገውን ነገሯቸው ።
ከአገራቸውም ይወጣ ዘንድ ይማልዱት ጀመር ። ፲፯
ወደ መርከብ በወጣም ጊዜ ጋኔን ያደረበቱ ሰው ፲፰
ከእሱ ጋር ይሄድ ዘንድ ማለደው ።
ጌታ ኢየሱስም ከለከለው ወደ ቤትህ ወደ ወገኖ ፲፱
ችህ ሂደህ ይቅር ያለህ እግዚአብሔር ያደረገልህንም
ተናገር አለው ።
ሂዶም ጌታ ኢየሱስ ያደረገለትን ሁሉ በዐሥሩ አህ ፳
ጉር ይሰብክ ጀመር፡ ሁሉም አደነቁ። ምዕ ፯፡ ፴፩ ።
ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ በመርከብ ወደ ማዶ ተሻ ፳፩
ገረ፡ ብዙ ሰዎችም በባሕሩ ዳር ወደርሱ ተሰበሰቡ ።

ክፍል ፳፩፡ ስለ ምኵራቡ ሹም ልጅ ።

ስሙ ኢያኢሮስ የሚባል አንድ የምኵራብ ሹም ፳፪
የነበረ ሰው ወደ እርሱ መጣ በየውም ጊዜ ከእግሩ
በታች ወድቆ ሰገደለት ። ማቴ ፱፡ ፲፰-፳፮ ። ሉቃ
፲፡ ፵፩-፵፪ ።
ልጄ ልትሞት ደርሳለች፡ ነገር ግን እንድትድን ና ፳፫
እጅህን ጫንበት እያለ መላልሶ ማለደው ። ምዕ
፯፡ ፴፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ከእርሱ ጋር ሄደ፡ ብዙ ሰዎችም ፳፬
ይከተሉትና ያጫንቁት ነበር ።

ክፍል ፳፪፡ ደም ይፈሳት ስለ ነበረችው ሴት ።

ከዐሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም ይፈሳት የነበረች ፳፭
ሴት መጣች ።
ብዙዎች ባለ መድኃኒቶች እጅግ አባበሉባት ገንዘ ፳፮
ቧን ሁሉ ሰጥታ ጨረሰች ግን እጅግ እያደከማት
ከመሄዱ በቀር የረባት የጠቀማት የለም ።
የጌታ ኢየሱስን ዝና በሰማች ጊዜ መጣችና በሰው ፳፯
ማኸል ገብታ በስተኋላው የልብሱን ጫፍ ዳሠሠች ።
የልብሱን ጫፍ የዳሠሥኩ እንደሆነ እድናለሁ ብላ ። ፳፰
ያን ጊዜም የደሟ ምንጭ ደረቀ፡ ከደዌዋ እንደ ፳፱
ዳነች ራሷ አወቀች ። ዘሌ ፳፡ ፲፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ኃይል ከእሱ እንደ ወጣ አውቆ ወደ ፴
ሰዎች መለስ ብሎ የልብሴን ጫፍ ማን ዳሠሠ?
አላቸው ። ሉቃ ፯፡ ፲፱ ።
ደቀ መዛሙርቱም ሰው ሲያጋፋህ ታያለህ፡ አንተ ፴፩
ግን የልብሴን ጫፍ ማን ዳሠሠኝ ትላለህ? አሉት ።
ይህንም ያደረገውን ሊያይ መለስ አለ ። ፴፪
ያች ሴት ግን ፈርታ እጅግ ተንቀጠቀጠች በርሷ ፴፫
ላይ የሆነውን ተአምራት አውቃለችና፡ ወደ ጌታ
ኢየሱስም መጥታ ሰገደችለት እውነቱንም ሁሉ
ነገረችው ።

ወንጌል ዘማርቆስ ፭ ።

፴፬ ወይቤላ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕይወተኪ እትዊ
በሰላም ወሕየዊ እምደዌኪ ።
፴፭ ወእንዘ ይትናገር ምስሌሃ መጽኡ ሰብአ ኀበ መጋቤ
ምኵራብ ወይቤልዎ ወለትከሰ ሞተት ወኢታሻ
ምዎ እንከ ለሊቀ ።
፴፮ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይትናገርዎ ይቤሎ
ለመጋቤ ምኵራብ ኢትፍራህ ተአመን ዳእሙ ።
፴፯ ወኢኀደገ ከመ አልቦ ዘይተልዎ ዘእንበለ ጴጥሮስ
ወያዕቆብ ወዮሐንስ እኁሁ ለያዕቆብ ።
፴፰ ወቦአ ቤቶ ለመጋቤ ምኵራብ ወረከቦሙ እንዘ ይት
ሀወኩ ወይበክዩ ወየአወይዉ ብዙኀ ።
፴፱ ወቦአ ወይቤሎሙ ለምንት ትትሀወኩ ወትበክዩ
ሕፃንሰ ኢሞተት አላ ትነውም ወሰሐቅዎ ።
፵ ወአምኀዘ ሰደደ ኵሎ ወነሥአሙ ለአቡሃ ወለእማ
ለሕፃን ወእለ ምስሌሁ ወቦአ ኀበ ሀለወት ሕፃን ።
፵፩ ወአኀዘ እዴሃ ለሕፃን ወይቤላ ፡ ጣቢታ ቁሚ ተን
ሥኢ ወለትየ ብሂል በትርጓሜሁ ።
፵፪ ወተንሥአት ሶቤሃ ይእቲ ወለት ወአንሶሰወት ወዐ
ሠርቱ ወክልኤቱ ክረምታ ፡ ወደንገፁ ሶቤሃ ዐቢየ
ድንጋፄ ።
፵፫ ወገሠፆሙ ለአቡሃ ወለእማ ብዙኀ ከመ አልቦ ዘየ
አምር ዘንተ ወአዘዘ የሀብዋ ዘትበልዕ ።

ምዕራፍ ፮፤

ክፍል ፡ ፳ወ፫ በእንተ ስብከቱ በናዝሬት ።

፩ ወወፅአ እምህየ በአ ሀገሮ ወተለውዎ አርዳኢሁ ።
፪ ወበሰንበት መሀሮሙ በምኵራብ ወብዙኃን ያፀም
እዎ ወያነክሩ እንዘ ይብሉ እምአይቴ ሎቱ ዝንቱ
ኵሉ ትምህርት ወምንትኑ ዛቲ ጥበብ እንተ ተውህ
በት ሎቱ ወዝኒ ኃይል ዘይትገበር በእደዊሁ ።
፫ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልዱ ለፀራቢ ወወልደ ማር
ያም ወአኀዊሁኒ ያዕቆብ ወዮሳ ወይሁዳ ወስምዖን
ወአኮኑ አኃቲሁኒ ሀለዋ ዝየ ኀቤነ ወተዐቀፉ በእ
ንቲአሁ ።
፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢኮነ ምኑነ ነቢይ
ዘእንበለ በሀገሩ ወበቤቱ ወበኀበ አዝማዲሁ ።
፭ ወኢገብረ ኃይለ በህየ ዘእንበለ ለኅዳጣን ድዉያን
እለ አንበረ እዴሁ ዲቤሆሙ ወአሕየዎሙ ።
፮ ወአንከረ ኢአሚኖቶሙ ወአንሶሰወ ውስተ አህጉረ
አድያም እንዘ ይሜህር ።

የማርቆስ ወንጌል ፭ ።

ልጄ ! ሃይማኖትሽ አዳነችሽ ፡ ከደዌሽም ተፈወሺና ፴፬
በሰላም ወደ ቤትሽ ግቢ አላት ።
ከእርሷ ጋር ሲነጋገርም ከምኵራብ ሹሙ ቤት ፴፭
ሰዎች መጥተው ልጅህ ሞታለች ፡ አንግዲህ መምህ
ርን አታድክመው አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም ሲያነጋግሩት ሰምቶ የምኵራቡን ፴፮
ሹም አትፍራ ፡ ብቻ እመን አለው ።
ከጴጥሮስ ፡ ከያዕቆብና ፡ ከያዕቆብ ወንድም ከዮሐንስ ፴፯
በቀር የሚከተለው እንዳይኖር ከለከለ ።
ወደ ምኵራቡ ሹም ቤትም በገባ ጊዜ ሲሸበሩ ሲያ ፴፰
ለቅሱ ዋይ ዋይ ሲሉ አገኛቸው ።
ገብቶም ለምን ትሸበራላችሁ ? ለምንስ ታለቅሳላ ፴፱
ችሁ ? ልጅቱ አልሞተችም ተኝታለች እንጂ ! እነ
ርሱም ሳቁበት ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፲፩ ።
ከዚህ በኋላ ሁሉንም አስወጥቶ የሕፃኒቱን አባትና ፵
እናት ከእሱ ጋር የነበሩትንም ይዟቸው ብላቴናዪቱ
ወደ አለችበት ገባ ።
የብላቴናዪቱንም እጅዋን ይዞ ጣቢታ ቁሚ አላት ፵፩
ትርጓሜውም ልጄ ሆይ ተነሺ ማለት ነው ። ሉቃ
፯ ፡ ፲፬ ።
ያን ጊዜም ያቺ ብላቴና ተነሥታ ወዲያና ወዲህ ፵፪
አለች ፡ ዕድሜዋም ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበር ታላቅ
ድንጋፄም ደነገጡ ።
ይህንንም የሚያውቅ እንዳይኖር እናት አባቷን ፵፫
በብዙ መከራቸው ፡ የምትበላውም እንዲሰጧት አዘዘ ።

ምዕራፍ ፮፤

ክፍል ፳፫ ፡ በናዝሬት ስለ ማስተማሩ ።

ከዚያም ወጥቶ ወደ ሀገሩ ገባ ፡ ደቀ መዛሙርቱም ፩
ተከተሉት ። ማቴ ፲፫ ፡ ፶፫ - ፶፰ ። ሉቃ ፬ ፡ ፲፭ - ፴ ።
በሰንበትም በምኵራብ አስተማራቸው ብዙዎችም ፪
እያደነቁ ይህ ሁሉ ትምህርት ከየት ተገኘለት ?
ይህች ለእርሱ የተሰጠች ዕውቀትስ ምንድር ናት ?
ይህ በእጁ የሚደረገውስ ኃይል ምንድር ነው ?
እያሉ ያደንቁ ነበር ። ዮሐ ፯ ፡ ፲፭ ።
ይህ የፀራቢው ልጅ የማርያም ልጅ አይደለምን ? ፫
ያዕቆብ ፡ ዮሳ ፡ ይሁዳና ስምዖንስ ወንድሞቹ አይደ
ሉምን ? እኅቶቹስ ሁሉ ከእኛ ዘንድ ያሉ አይደ
ለምን ? እያሉ በእርሱ ነገር ተሰናከሉ ።
ጌታ ኢየሱስም ነቢይ በሀገሩ በወገኑ በዘመዶቹ ፬
ዘንድ ነው እንጂ ፡ በሌላ የሚናቅ አይደለም ።
እጁን ጭኖ ከአዳናቸው ከጥቂት ድውያንም በቀር ፡ ፭
በዚያ ተአምራት አላደረገም ።
አለማመናቸውንም አደነቀ ፡ እያስተማረም በአውራ ፮
ጃው ሀገሮች ሁሉ ተዘዋወረ ።

ክፍል ፳ወ፬ ፡ በእንተ ፈንዎቶ ሐዋርያተ ይስብኩ ።

፯ ወጸውዖሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ወፈ
ነዎሙ በበክልኤቱ ወአብሐሙ ላዕለ አጋንንት
እኩያን ።
፰ ወአዘዘሙ ከመ አልቦ ዘይሰንቁ ወኢይንሥኡ ለፍ
ኖት ዘእንበለ በትር ባሕቲታ ወኢኅብስተ ወኢጽፍ
ነተ ወኢጸሬቀ ውስተ ቅናቶሙ ።

፱ ዘእንበለ አሣእን ዘውስተ እገሪሆሙ ወኢይልበሱ
ክልኤ ክዳናተ ።
፲ ወይቤሎሙ ቤተ ኀበ በእክሙ ሀየ ንበሩ እስከ አመ
ትወፅኡ እምህየ ።
፲፩ ወብሔረ ኀበ ኢተወክፉክሙ ወኢሰምዑክሙ ወፂ
አክሙ እምህየ ንግፉ ጸበለ እገሪክሙ ከመ ይኩን
ስምዐ ላዕሌሆሙ ፡ አማን እብለክሙ ከመ ይረክበ
ሳሕተ ሰዶም ወገሞራ አመ ዕለተ ደይን እምይእቲ
ሀገር ።
፲፪ ወወፂአሙ ሰበኩ ውስተ ኵሉ አህጉር ከመ ኵሉ
ይነስሑ ።
፲፫ ወብዙኃነ አጋንንተ ያወፅኡ ወይቀብእዎሙ ቅብአ
ለብዙኃን ድውያን ወየሐይዉ ።

ክፍል ፳ወ፭ ፡ በእንተ ዮሐንስ ወሄሮድስ ።

፲፬ ወሰሚዖ ሄሮድስ ንጉሥ እስመ ክሡተ ኮነ ስሙ
ወይቤ ዮሐንስ መጥምቅ ተንሥአ እሙታን ወበ
እንተዝ ይረድኦ ኃይል ።
፲፭ ወበ እለ ይቤሉ ኤልያስ ውእቱ ወበ እለ ይቤሉ
ነቢይ ውእቱ ወእመ አኮ ይቤሉ ከመ አሐዱ እም
ነቢያት ።
፲፮ ወሰሚዖ ሄሮድስ ይቤ ዮሐንስ ውእቱ ዘአነ መት
ርኩ ርእሰ ውእቱ ተንሥአ እሙታን ።
፲፯ እስመ ውእቱ ሄሮድስ ፈነወ አግብርቲሁ ወአኀዘ
ለዮሐንስ ወሞቅሖ በእንተ ሄሮድያዳ ብእሲተ ፊል
ጶስ እኁሁ እስመ ኪያሃ አውሰበ ።
፲፰ እስመ ይቤሎ ዮሐንስ ኢይከውነከ ታውስብ ብእ
ሲተ እኁከ ።
፲፱ ወተቀየመቶ ሄሮድያዳ ወፈቀደት ትቅትሎ ወስእነት ።

፳ ወኮነ ይፈርሆ ሄሮድስ ለዮሐንስ እስመ የአምር
ከመ ብእሲ ጻድቅ ወቅዱስ ውእቱ ወይትዐቀበ ወብ
ዙኀ ይሰምዕ በኀቤሁ ወይፈቅድ ይርአይ ተአምረ
ዘይገብር ወያስተሐውዝ ወይፈቅድ ይስምዮ ።
፳፩ ወኮነት ዕለት አመ ይገብር ሄሮድስ በዓለ ዘዕለተ
ተወልደ ወአምስሐ መኳንንቲሁ ወመላእክቲሁ ወመ
ሳፍንቲሁ ወመገብቶ ወዓበይተ ሀገረ ገሊላ ።

ክፍል ፳፬ ፡ ያስተምሩ ዘንድ ሐዋርያትን ስለ መላኩ ።

ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ጠርቶ ሁለት ሁለት አድ ፯
ርጎ ላካቸው ፡ በክፉዎች አጋንንት ላይም ሥልጣን
ሰጣቸው ። ሉቃ ፲ ፡ ፩ - ፯ ። ማቴ ፲ ፡ ፩ - ፱ ።
ለመንገድም ከብትር በቀር ስንቅ እንዳይዙ አዘዛ ፰
ቸው ፡ እንጀራም ቢሆን የስንቅ ስልቻም ቢሆን ፡
መሐለቅም ቢሆን በመቀነታቸው እንዳይቋጥሩ አዘ
ዛቸው ።
በእግራቸውም ካለው ጫማ በቀር ሁለት ልብስ እን ፱
ዳይለብሱ አዘዛቸው ።
ከዚያ እስክትወጡ ድረስ ከገባችሁበት ቤት ከዚ ፲
ያው ተቀመጡ አላቸው ።
ካልሰሟችሁ ካልተቀበሏችሁ ሀገርም ከዚያ ወጥታ ፲፩
ችሁ የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ ፡ ምስክር ሊሆን
ባቸው ፡ ከዚያች ሀገር ይልቅ በፍርድ ቀን ሰዶም
ገሞራ ዕረፍትን እንዲያገኙ በውነት እነግራችኋለሁ ።
ማቴ ፲ ፡ ፲፬ ።
ወጥተውም ሁሉ ንስሐ ይገቡ ዘንድ በያውራጃው ፲፪
አስተማሩ ።
ብዙ አጋንንትን ያወጡ ነበር ብዙ ድውያንንም ፲፫
ዘይት እየቀቡቸው ይድኑም ነበር ። ያዕ ፭ ፡ ፲፬ ።

ክፍል ፳፭ ፡ ስለ ዮሐንስና ስለ ሄሮድስ ።

ንጉሥ ሄሮድስም ስሙ እንደ ተጋነነ ሰምቶ ፡ ዮሐ ፲፬
ንስ መጥምቅ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ ፡ ስለዚህም
ኃይል ይረዳዋል አለ ። ማቴ ፲፬ ፡ ፩ - ፲፪ ።
ኤልያስ ነው ያሉም አሉ ፡ ነቢይ ነው ያም ባይሆን ፲፭
ከነቢያት እንደ አንዱ ነው ያሉም አሉ ። ሉቃ ፱፡፯-፱።

ሄሮድስ ግን ሰምቶ ይህ እኔ ራሱን ያስቈረጥኩት ፲፮
ዮሐንስ ነው ፡ እርሱ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ አለ ።
እርሱ ሄሮድስ ስለ አገባት ስለ ወንድሙ ስለ ፊልጶስ ፲፯
ሚስት ስለ ሄሮድያዳ ጭፍሮቹን ልኮ ዮሐንስን ይዞ
አሥሮት ነበርና ።
ዮሐንስ የወንድምህን ሚስት ልታገባ አይገባህም ፲፰
ብሎታልና ። ዘሌ ፲፰ ፡ ፲፯ ።
ሄሮድያዳም ተቀይማው ልትገድለው ትወድ ነበር ፲፱
ግን አልተቻላትም ነበር ።
ሄሮድስ ግን ዮሐንስን ፡ ጻድቅ ቅዱስ ሰው እንደሆነ ፳
ያውቅ ነበርና ይፈራውና ይጠባበቀው ነበር ፡ ከእር
ሱም ብዙ ይማር ስለ ነበር የሚያደርገውን ተአም
ራት ሊያይ ፡ ደስ እያለውም ሊሰማው ይወድ ነበረ ።
ሄሮድስ የተወለደበትን ቀን በዓል የሚያከብርበት ፳፩
ዕለት ስለ ነበረ ፡ መኳንንቱን አለቆቹን መሳፍንቱን
ሹማምንቱን በገሊላ ሀገር ያሉትን ታላላቅ ሰዎች
ግብር አግብቶ አበላ ።

ወንጌል ዘማርቆስ ፮ ።

፳፪ ወቦአት ወለተ ሄሮድያዳ ወዘፈነት ሎቱ ወአሥመ
ረቶ ለሄሮድስ ወለእለ ይረፍቁ ምስሌሁ ፥ ወይቤላ
ንጉሥ ለይእቲ ወለት ሰአልኒ ዘትፈቅዲ ወእሁበኪ ።

፳፫ ወመሐለ ላቲ ከመ የሀባ ዘሰአለቶ እስከ መንፈቀ
መንግሥቱ ።
፳፬ ወወፅአት ወትቤላ ለእማ ምንተ እስአሎ ፥ ወትቤላ
ርእሰ ለዮሐንስ መጥምቅ ።
፳፭ ወቦአት ሶቤሃ ኀበ ንጉሥ እንዘ ትጔጕእ ወሰአለቶ
ወትቤሎ እፈቅድ ይእዜ ተሀበኒ ርእሰ ለዮሐንስ
መጥምቅ በፃሕል ።
፳፮ ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መሐላሁ ወበእንተሂ እለ
ይረፍቁ ምስሌሁ ወኢፈቀደ ይእበያ ።
፳፯ ወፈነወ ንጉሥ ሶቤሃ መስተራትዓተ ሐራ ወአዘዘ
ያምጽኡ ርእሶ ።
፳፰ ወሖሩ ወመተሩ ርእሶ ለዮሐንስ መጥምቅ በቤተ
ሞቅሕ ወአምጽኡ ርእሶ በፃሕል ወወሀብዋ ለይእቲ
ወለት ፥ ወይእቲኒ ወለት ወሀበት ለእማ ።
፳፱ ወሰሚዖሙ አርዳኢሁ ሖሩ ወነሥኡ በድኖ ለዮ
ሐንስ ወቀበርዎ ።

ክፍል ፳ወ፮ ፥ በእንተ ተመይጠቶሙ ሐዋርያት ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ።

፴ ወተጋብኡ ሐዋርያት ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወነገርዎ
ኵሎ ዘገብሩ ወዘከመ መሀሩ ።
፴፩ ወይቤሎሙ ንዑ ንፃእ ገዳመ ባሕቲትነ ወታዕርፉ
ሕቀ እስመ ብዙኃን እለ የሐውሩ ወይመጽኡ ወኢ
ያበውሕዎሙ ይብልዑ እክለ ወኢያስተርክቡ ።
፴፪ ወሖሩ ሐቅለ በሐመር ባሕቲቶሙ ።

፴፫ ወርእይዎሙ እንዘ የሐውሩ ወአእመርዎሙ ብዙ
ኃን ወሖሩ እንተ እግር ኀቤሁ እምኵሉ አህጉር
ወተቃደምዎሙ ወመጽኡ ኀቤሁ ።

ክፍል ፳ወ፯ ፥ በእንተ ባርኮቱ ኃምሰ ኅብስተ ወ፪ኤተ ዓሣተ ።

፴፬ ወወፂኦ እግዚእ ኢየሱስ ርእየ ብዙኃነ ሰብአ ወም
ሕሮሙ እስመ ከመ አባግዕ ዘአልቦ ኖላዊ እሙንቱ
ወአኀዘ ይምሀሮሙ ብዙኃ ።
፴፭ ወእምድኅረ ብዙኅ ሰዓት መጽኡ አርዳኢሁ ወይቤ
ልዎ ሐቅል ውእቱ ዝ ብሔር ወሰዓቱኒ ወድአ መስየ ።

፴፮ ሠዐር ሰብአ ይሑሩ ውስተ አህጉር ወአዕፃዳት
ወይሣየጡ ሎሙ ሲሳየ እስመ አልቦሙ ዘይበልዑ ።
፴፯ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ሀብዎሙ አንትሙ ዘይበ
ልዑ ወይቤልዎ ንሑርኑ ንሣየጥ በክልኤ ምእት
ዲናር ኅብስተ ወነሀቦሙ ይብልዑ ።

የማርቆስ ወንጌል ፮ ።

የሄሮድያዳ ልጅም ወደ አዳራሹ ገብታ ዘፈነችለትና ፳፪
ሄሮድስን ደስ አሰኘችው ፥ ከእሱ ጋር በግብር ላይ
የነበሩትንም ደስ አሰኘቻቸው ፥ ንጉሡም የምትሺ
ውን ለምኚኝ እሰጥሻለሁ አላት ።
እስከ መንግሥቱ እኩሌታ ድረስም ቢሆን የለመነች ፳፫
ውን ሊሰጣት ማለላት ። አስቴ ፭ ፥ ፫ - ፮ ።
ወጣ ብላም እናቷን ምን ልለምነው ? አለቻት ፥ የመ ፳፬
ጥምቁ የዮሐንስን ራስ ነዋ ! አለቻት ።
ያን ጊዜም እየሮጠች ወደ ንጉሡ ገብታ የመጥም ፳፭
ቁን የዮሐንስን ራስ በወጭት አሁን እንድትሰጠኝ
እሻለሁ ብላ ለመነችው ።
ንጉሡም ስለ መሐላው አብረዉት ስለ ነበሩትም ፳፮
አዘነ ፥ እንቢ ሊላት ግን አልወደደም ።
ያን ጊዜም ንጉሥ ራሱን እንዲያመጡ አዝዞ የጭፍ ፳፯
ሮቹን ባለወጎች ላከ ።
ሂደውም የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ በግዞት ቤት ፳፰
ቈርጠው ራሱን አመጡና ለዚያች ብላቴና ሰጧት ፥
እሷም ለእናቷ ሰጠች ።
ደቀ መዛሙርቱም በሰሙ ጊዜ ሄዱና የዮሐንስን ፳፱
በድን ወስደው ቀበሩት ።

ክፍል ፳፮ ፥ ሐዋርያት ወደ ጌታ ስለ መመለሳቸው ።

ሐዋርያትም ወደ ጌታ ኢየሱስ ተሰብስበው ያደረጉ ፴
ትንና ያስተማሩትን ሁሉ ነገሩት ። ሉቃ ፲ ፥ ፱ ።
ኑ ለብቻችን ወደ ምድረ በዳ እንውጣና ጥቂት ዕረፉ ፴፩
አላቸው ፥ የሚመጡ የሚሄዱ ብዙዎች ነበሩና እህል
ይበሉ ዘንድ ፋታ አልሰጧቸውም ጊዜ አላገኙምና ።
ብቻቸውንም በመርከብ ወደ ጫካ ሄዱ ። ማቴ ፲፬ ፥ ፴፪
፲፫ - ፳፩ ። ሉቃ ፱ ፥ ፲፩ - ፲፯ ። ዮሐ ፮ ፥ ፩ - ፲፫ ።
ብዙዎቹም ሲሄዱ አይተው አወቋቸው ከሀገሩም ፴፫
ሁሉ በእግር ወደርሱ ሄዱ ቀድመዋቸውም ወደርሱ
መጡ ።

ክፍል ፳፯ ፥ ሁለቱን ዓሣዎችና አምስቱን እንጀራ ስለ መባረኩ ።

ጌታ ኢየሱስም በመጣ ጊዜ ብዙ ሰዎችን አየና አዘ ፴፬
ነላቸው እረኛ እንደሌላቸው በጎች ነበሩና ፥ ብዙም
ያስተምራቸው ጀመር ። ማቴ ፱ ፥ ፴፮ ።
ከብዙ ሰዓት በኋላም ደቀ መዛሙርቱ መጥተው እን ፴፭
ዲህ አሉት ፥ ይህ ሥፍራ በረኻ ነው ጊዜውም
ፈጽሞ መሽቷል ። ምዕ ፰ ፥ ፩ - ፲ ።
ሕዝቡን ወደ አገር ወደ መንደር ሂደው ምግባቸ ፴፮
ውን ይገዙ ዘንድ አሰናብት የሚበሉት የላቸውምና ።
እርሱም መልሶ እናንተ የሚበሉትን ስጧቸው አላ ፴፯
ቸው ፥ እርሱም እንሂድና በሁለት ወቄት እንጀራ ገዝ
ተን ይበሉ ዘንድ እንስጣቸውን ? አሉት ።

፴፰ ወይቤሎሙ ሑሩ ርእዩ ሚመጠን ኅብስት ብክሙ ፡ ወርእዮሙ ይቤልዎ ኀምስ ኅብስት ፡ ወክልኤቲ ዓሣት ።
፴፱ ወአዘዞሙ ለኵሎሙ ይርፍቁ በበምርፋቃቲሆሙ ዲበ ሐመልማለ ሣዕር ።
፵ ወረፈቁ በበምርፋቃቲሆሙ በበምእት ወበበኃምሳ ።
፵፩ ወነሥአ ለኀምስ ኅብስት ወለክልኤቲ ዓሣት ወነጸረ ሰማየ ወባረከ ወፈተተ ኅብስተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ያቅርቡ ሎሙ ወከፈሎሙ ለኵሎሙ እምክልኤቲ ዓሣትኒ ።
፵፪ ወበልዑ ኵሎሙ ወጸግቡ ።
፵፫ ወዘአግኃሡ ዘተርፈ ፍተታት መልአ ዓሠርተ ወክልኤተ መሣይምተ ወእምዓሣሁኒ ።
፵፬ ወእለሰ በልዕዎ ለውእቱ ኅብስት እደው ፡ ኃምሳ ምእት ።

ክፍል ፻፴፰ ፡ በእንተ ሐሪቱ ዲበ ባሕር ።

፵፭ ወአገበሮሙ ሰቤሃ ለአርዳኢሁ ወአዘዞሙ ይዕርጉ ሐመረ ወይቅድምዎ ማዕዶተ ቤተ ሳይዳ እስከ ሶበ ይሥዕሮሙ ለሕዝብ ።
፵፮ ወፈነዎሙ ወኀለፈ እምህየ ወዓርገ ደብረ ከመ ይጸሊ ።
፵፯ ወመስዮ ብሔር ሀለወት ሐመር ማእከለ ባሕር ወውእቱሰ ባሕቲቱ ሀሎ ውስተ ምድር ።
፵፰ ወርእዮሙ እንዘ የሐውሩ ወጥቀ ይትመነደቡ ወየሐምሞሙ ነፋስ እስመ እምገጾሙ ውእቱ ወበራብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽአ እግዚእ ኢየሱስ ኀቤሆሙ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር ወፈቀደ ይትዓደዎሙ ።
፵፱ ወሶበ ርእይዎ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር መሰሎሙ ምትሐተ ።
፶ ወኵሎሙ ርእይዎ ወደንገፁ ወአውየዉ ወነበቦሙ ሶቤሃ ወይቤሎሙ ተአመኑ ከመ አነ ውእቱ ወኢትፍርሁ ።
፶፩ ወዓርገ ኀቤሆሙ ውስተ ሐመር ወኀደገ ነፋስ ወፈድፋደ ተደሙ ወአንከርዎ ።
፶፪ ወአመኒ ኅብስት ኢለበውዎ እስመ ጽሉል ልቦሙ ።

ክፍል ፻፴፱ ፡ በእንተ ገቢሮቱ ትእምርተ በጌንሴሬጥ ።

፶፫ ወሶበ ዐደዉ ወበጽሑ ምድረ ጌንሴሬጥ አርሰዩ ህየ ሐመሮሙ ።
፶፬ ወወፂአሙ እምሐመር አእመርዎ ሶቤሃ ሰብአ ይእቲ ሀገር ።
፶፭ ወይረውፁ ውስተ ኵሉ በሐውርት ወያመጽኡ

እሱም ሂዱና ምን ያህል እንጀራ እንዳላቸሁ እዩ አላቸው ፡ አይተውም ሁለት ዓሣ አምስት እንጀራ አለን አሉት ። ፴፰
ሁሉንም በለመለመው መስክ ላይ በየቦታቸው እንዲቀመጡ አዘዛቸው ። ፴፱
መቶ መቶና ፡ አምሳ አምሳ ሆነው በየቦታቸው ተቀመጡ ። ፵
አምስቱን እንጀራና ሁለቱን ዓሣ አንሥቶ ወደ ሰማይ አይቶ እንጀራውን ባርኮ ቈርሶ እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ፡ ከሁለቱም ዓሣዎች ለሁሉ አካፈላቸው ። ምዕ ፮ ፡ ፴፩ ። ፵፩
ሁሉም በልተው ጠገቡ ። ፵፪
ያነሡት የተረፈው ፍርፋሪም ከዓሣውም ጭምር ዐሥራ ሁለት መሶብ መላ ። ፵፫
ያንን እንጀራ የበሉት ሰዎችም ፡ አምስት ሺሕ ነበሩ ። ፵፬

ክፍል ፻፴፰ ፡ በባሕር ላይ ስለ መሄዱ ።

ያን ጊዜም እርሱ ሕዝቡን እስኪያሰናብት ድረስ በታንኳ ተሳፍረው ወደ ቤተ ሳይዳ ማዶ ይቀድሙት ዘንድ ደቀ መዛሙርቱን ግድ አላቸው ። ማቴ ፲፬ ፡ ፳፪ - ፴፮ ። ዮሐ ፮ ፡ ፲፭ - ፳፩ ። ፵፭
እነሱንም አሰናብቶ ከዚያ አልፎ ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ ። ፵፮
በመሸም ጊዜ ታንኳይቱ በባሕር መካከል ነበረች ፡ እርሱም ብቻውን በምድር ላይ ነበር ። ፵፯
ሲሄዱም ነፋስ ከፊታቸው ነበርና እጅግ ሲጨነቁና ሲያንገላታቸው አያቸው ፡ በአራተኛውም ሰዓተ ሌሊት ጌታ ኢየሱስ ባሕሩን እየረገጠ ወደነርሱ መጣ ፡ ሊያልፋቸውም ወዶ ነበር ። ፵፰
በባሕር ላይ ሲሄድም ባዩት ጊዜ ምትሐት መሰላቸው ። ፵፱
ሁሉም አዩትና ደንግጠው ጮኹ ፡ ያን ጊዜም አትፍሩ እኔ እንደ ሆንኩ እመኑ ብሎ አነጋገራቸው ። ፶
ወደነርሱ ዘንድ ወደ ታንኳው ወጣ ፡ ነፋሱም ፀጥ አለ ፡ እጅግም ተገረሙና አደነቁት ። ምዕ ፬ ፡ ፴፬ ። ፶፩
እንጀራ ባርኮ በሰጣቸውም ጊዜ አላስተዋሉትም ፡ ልባቸው ተጨፍኗልና ። ፶፪

ክፍል ፻፴፱ ፡ በጌንሴሬጥ ተአምራት ስለ ማድረጉ ።

ተሻግረውም ወደ ጌንሴሬጥ ምድር በደረሱ ጊዜ መርከባቸውን ከዚያ አስጠጉ ። ፶፫
ከመርከቡም ሲወጡ ያን ጊዜ የሀገሪቱ ሰዎች ዐወቁት ። ፶፬
በመንደሩም ሁሉ ያሉ ድውያንን በአልጋ እያመጡ ፶፭

ድዉያነ በዓራታት ወይወስዱ ኀበ ሰምዑ ከመ ሀሎ
ውእቱ ሀየ ።
፶፮ ወውስተ አህጉር ወአዕፃዳት ወውስተ ምሥያጣት
ኀበ በአ ያነብርዎሙ ለድውያን ወያስተበቍዕዎ
ከመ ይግሥሡ ጽንፈ ልብሱ ወኵሎሙ እለ ገሠ
ሥዎ የሐይዉ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፴ ፡ በእንተ ፈሪሳውያን ወሥርዓቶሙ ።</u>

፩ ወተጋብኡ ኀቤሁ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መጺኦሙ
እምኢየሩሳሌም ።
፪ ወርእይዎሙ ለአርዳኢሁ እንዘ ይበልዑ እክለ ዘእ
ንበለ ይትሐጸቡ እደዊሆሙ ።
፫ እስመ ፈሪሳውያንሰ ወኵሎሙ አይሁድ ለእመ በሕቁ
ኢተሐፅቡ እደዊሆሙ ኢይበልዑ እክለ እስመ የዓ
ቅቡ ሥርዓቶሙ ለረበናት ።
፬ ወዘሂ ተሣየጡ እምሥያጥ ኢይበልዑ ለእመ ኢያ
ጥመቅዎ በማይ ወባዕደኒ ብዙኀ ሕርመተ ይትዐቀቡ
ወያጠምቁ ጽዋዓተኒ ወቈሳቍሳተኒ ወጽሕርታተኒ
ወዓራታተኒ ።
፭ ወይቤልዎ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ለምንት ኢየሐ
ውሩ አርዳኢከ በከመ ሠርዑ ረበናት ወዘእንበለ
ይትሐፀቡ እደዊሆሙ ይበልዑ እክለ ።
፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አ መደል
ዋን ሠናየ ተነበየ ኢሳይያስ ላዕሌክሙ እንዘ ይብል
ዝንቱ ሕዝብ በከናፍሪሆሙ ያከብሩኒ ወበልበሙሰ
ነዋኃ ይርኅቁ እምኔየ ።
፯ ወከንቶ ያመልኩኒ እንዘ ይሜህሩ ሥርዓታተ ትእ
ዛዛተ ሰብእ ።
፰ ወየኃድጉ ትእዛዘ እግዚአብሔር ወየዓቅቡ ትእዛ
ዛተ እጓለ እመሕያው ጥምቀታተ ጽዋዓት ወቈሳቍ
ሳት ፡ ወጽሕርታት ፡ ወባዕደኒ ብዙኀ ዘይመስሎ ለዝ
ንቱ ።
፱ ወይቤሎሙ ርቱዕኑ ትዕልዉ ትእዛዘ እግዚአብሔር
ከመ ትዕቀቡ ትእዛዘ ርእስክሙ ።
፲ ወሙሴ ይቤለክሙ "አክብር አባከ ወእመከ ወዘአኅ
ሰመ ቃለ ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይሙት" ።
፲፩ ወአንትሙሰ ትብሉ ዘይቤሎ ለአቡሁ አው ለእሙ
ቍርባን ዘረባኅከ እምኔየ ብሂል ።
፲፪ ኢታበውሕዎ ይግበር ምንተኒ ለአቡሁ ወለእሙ ።
፲፫ ወትሥዕሩ ቃለ እግዚአብሔር በእንተ ትእዛዝ ዘሠ
ራዕክሙ ወዓዲ ብዙኀ በአምሳለ ዝንቱ ዘትገብሩ ።
፲፬ ወጸውዖሙ ካዕበ ለሕዝብ ወይቤሎሙ ስምዑ ኵል
ክሙ ወለብዉ ።
፲፭ ወአልቦ ዘይበውእ እምአፍአ ውስተ አፉሁ ለሰብእ

እርሱ ከዚያ እንዳለ ወደ ሰሙበት ቦታ ይወስዷቸው
ነበር ።
በየአገሩ በየመንደሩ በየከተማው በገባበት ሁሉ ፶፮
ድዉያኑን ያስቀምጡና የልብሱን ጫፍ እንዲዳሥሡ
ይለምኑት ነበር ፡ የዳሠሡትም ሁሉ ይድኑ ነበር ።
ምዕ ፭ ፡ ፳፯ - ፳፰ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፴ ፡ ስለ ፈሪሳውያንና ስለ ሥርዓታቸው ።</u>

ጻፎችና ፈሪሳውያንም ከኢየሩሳሌም መጥተው ወደ ፩
ርሱ ተሰበሰቡ ። ማቴ ፲፭ ፡ ፩ - ፳ ።
ደቀ መዛሙርቱም እጃቸውን ሳይታጠቡ እንጀራ ፪
ሲበሉ አዩአቸው ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፴፰ ።
ፈሪሳውያንና አይሁድ የሽማግሌዎችን ወግ ስለሚጠ ፫
ብቁ እጃቸውን በጣም ካልታጠቡ እህል አይበሉም
ነበርና ።
ከገበያ የገዙትንም በውኃ ካላጠቡ አይበሉም ነበር ፡ ፬
ሌላም ብዙ ጥንቃቄ ይጠነቀቁ ነበር ፡ ጽዋዉን ኵስ
ኵስቱን ድስቱን አልጋዉን የቤት ዕቃ ሁሉ ያጥቡ
ነበር ።
ጻፎችና ፈሪሳውያንም ደቀ መዛሙርትህ ለምን እንደ ፭
ሽማግሌዎች ወግ አይሄዱም ፡ እጃቸውን ሳይታጠቡ
ለምን እህል ይበላሉ ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መለሰና እንዲህ አላቸው ፡ እናንተ ግብ ፮
ዞች ኢሳይያስ በእናንተ ላይ በሚገባ ተናግሯል እን
ዲህ ብሎ ፡ "ይህ ሕዝብ በከንፈራቸው ያከብሩኛል ፡
በልባቸው ግን ከእኔ እጅግ ይርቃሉ" ። ኢሳ ፳፱ ፡ ፲፫ ።
የሰው ሥርዓት የሆነ ትምህርትንም እያስተማሩ በከ ፯
ንቱ ያመልኩኛል ። ኢሳ ፳፱ ፡ ፲፫ ።
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትተው የሰውን ትእዛዝ ፰
ይጠብቃሉ ፡ ጽዋውን ፡ መንቀሉን ፡ ድስቱንም ፡ የቤት
ዕቃውን ሌላውንም ይህን የመሰለውን ብዙ ማጠብን
ይጠብቃሉ ።
ደግሞ እንዲህ አላቸው ፡ የራሳችሁን ትእዛዝ ጠብ ፱
ቃችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ታፈርሱ ዘንድ አገ
ባብ ነውን ?
ሙሴም "አባትህንና እናትህን አክብር ፡ በአባቱና በእ ፲
ናቱ ላይ ክፉ ቃል የተናገረ ሞትን ይሙት ብሏችሁ
ነበር" ። ዘፀ ፳ ፡ ፲፪ ። ዘሌ ፳ ፡ ፱ ። ዘዳ ፭ ፡ ፲፮ ። ኤፌ ፮ ፡ ፪ ።
እናንተ ግን አባቱን ወይም እናቱን ያለውን ከእኔ ፲፩
የምትጠቀምበት ቍርባን ማለት ነው ትላላችሁ ።
ለአባቱና ለእናቱ ምንም እንዲሠራ አታደርጉትም ። ፲፪
ስለ ሠራችሁት ሥርዓት የእግዚአብሔርን ቃል ትሽ ፲፫
ራላችሁ በዚህም ዓይነት የምትሠሩት ብዙ ነው ።
ዳግመኛም ሕዝቡን ጠርቶ እንዲህ አላቸው ፡ ሁላች ፲፬
ሁም ስሙ አስተውሉ ።
ከውጭ ወደ ሰው አፍ የሚገባው ሊያረክሰው የሚ ፲፭

ዘይክል አርኵሶቶ ዘእንበለ ዳእሙ ዘይወፅእ እም
ልቡ ለሰብእ ውእቱ ያረኵሶ ለሰብእ ።
፲፮ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፲፯ ወበዊአ ቤተ እምኀበ ሕዝብ ተስእልዎ አርዳኢሁ
ዘንተ እምሳለ ።
፲፰ ወይቤሎሙ ከመዝኑ አንትሙሂ ኢትሌብዉ ኢተ
አምሩኑ ከመ ኵሉ ዘእምአፍአ ይበውእ ውስተ
አፈ ሰብእ ኢይክል አርኵሶቶ ።
፲፱ እስመ ኢይበውእ ውስተ ልቡ ዘእንበለ ዳእሙ
ውስተ ከርሡ ከመ ወጽቡ ይትከዓው እንዘ ያነጽሕ
ኵሎ መባልዕተ ።
፳ ወይቤሎሙ ዘይወፅእ እምኔሁ ለሰብእ ውእቱ ያረ
ኵሶ ለሰብእ ።
፳፩ እስመ እምውስጠ ልቡ ለሰብእ ይወፅእ ኵሉ ሕሊና
እኩይ ዘውእቱ ዝሙት ፡ ወስርቅ ፡ ወቀቲል ።
፳፪ ወሐዊረ ብእሲተ ብእሲ ፡ ወትዕግልት ፡ ወእኩይ ፡
ወጕሕሉት ፡ ወጽልሑት ፡ ወምርዓት ፡ ወዕርፈት ፡
ወትዕቢት ፡ ወሕመሜ ዓይን ፡ ወሰበድ ።
፳፫ ዝንቱ ኵሉ እኩይ ዘይወፅእ እምውስጥ ውእቱ
ያረኵሶ ለሰብእ ።

<u>ክፍል ፴ወ፩ በእንተ ብእሲት ሲሮፊኒቃዊት ።</u>

፳፬ ወተንሢአ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ሖረ ብሔረ
ጢሮስ ወሲዶና ወቦአ ቤተ ወኢፈቀደ ያእምሮ
መኑሂ ወስእነ ተከብቶ ።
፳፭ ወእምዝ ሰምዓት በእንቲአሁ አሐቲ ብእሲት እንተ
ጋኔን እኀዘ ባቲ ወለታ ወቦአት ወሰገደት ሎቱ
ታሕተ እገሪሁ ።
፳፮ ወአረማዊት ይእቲ ብእሲት ወሲሮፊኒቂሳዊት ወሰ
አለቶ ያውፅእ ጋኔነ እምወለታ ።

፳፯ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ኅድጊ ቅድመ ምዕረ ይጽ
ገቡ ውሉድ እስመ አኮ ሠናይ ነሢአ ኅብስተ
ውሉድ ወውሂብ ለከለባት ።
፳፰ ወተሰጥወቶ ወትቤሎ እወ እግዚኦ ከለባትኒ ይበ
ልዑ በታሕተ ማዕድ ፍርፋራተ ዘያወድቁ ደቂቅ ።
፳፱ ወይቤላ በእንተዝ ቃልኪ ሑሪ ወፅአ ውእቱ ጋኔን
እምወለትኪ ።
፴ ወአተወት ቤታ ወረከበታ ለወለታ ልብስታ ወት
ነብር ዲበ ዓራታ ወኃደጋ ጋኔና ።

<u>ክፍል ፴ወ፪ ፡ በእንተ ፈውሶቱ በሐመ ወጽሙመ ።</u>

፴፩ ወኀሊፎ ካዕበ እምጢሮስ ሖረ እንተ ሲዶና ላዕለ
ገሊላ ማእከለ ዐሠርቱ አህጉር ።

፴፪ ወአምጽኡ ኀቤሁ በሀመ ወጽሙመ ወአስተብቍ
ዕዎ ከመ ይደይ እዴሁ ላዕሌሁ ።

ችል አይደለም ከሰው ልብ የሚወጣው እርሱ
ሰውን ያረክሰዋል እንጂ ። ግብ ሐዋ ፲ ፡ ፲፬ - ፲፭ ።
ዥሮ ያለው መስማትን ይስማ ። ፲፮
ከሕዝቡም ተለይቶ ወደ ቤት በገባ ጊዜ ደቀ መዛ ፲፯
ሙርቱ ይህን ምሳሌ ጠየቁት ።
እሱም እንዲህ አላቸው ፡ እናንተም እንዲህ አታስተ ፲፰
ውሉምን ? ከውጭ ወደ ሰው ሆድ የሚገባው ሁሉ
ሰውን እንደሚያረክሰው አታውቁም ? ምዕ ፯ ፡ ፺፪ ።
ወደ ሆዱ ይገባል እንጂ ወደ ልቡ አይገባም ምግቡ ፲፱
ንም ሁሉ ከጣራ በኋላ አሡሩ ይፈስሳል ። ቲቶ ፩ ፡ ፲፭ ።

ደግሞም እንዲህ አላቸው ፡ ከሰው የሚወጣው እሱ ፳
ሰውን ያረክሰዋል ።
ከሰው ልብ ውስጥ ክፉ አሳብ ሁሉ ይወጣልና ይኸ ፳፩
ውም ዝሙት ፡ ስርቆት ፡ ነፍስ መግደል ።
ወደ ሰው ሚስት መሄድ ፡ ቀሚያ ፡ ክፋት ፡ ክደት ፡ ፳፪
ሽንገላ ፡ መዳራት ፡ ስድብ ፡ ትዕቢት ፡ ምቀኝነት ፡ ስን
ፍና ነው ።
ከውስጥ የሚወጣው ይህ ክፉ ነገር ሁሉ ሰውን ያረ ፳፫
ክሰዋል ።

<u>ክፍል ፴፩ ፡ ስለ ሲሮፊኒቃዊት ።</u>

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ ተነሥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ፳፬
ሲዶና ሀገር ሄደ ማንም ማን ሊያውቀው አልወደ
ደም ነበር ግን መሠወር ተሣነው ። ማቴ ፲፭ ፡ ፳፩-፳፰ ።
ከዚህ በኋላ ልጅዋን ክፉ ጋኔን የያዘባት አንዲት ፳፭
ሴት የሱን ነገር ሰምታ መጥታ ከእግሩ በታች ሰገ
ደችለት ።
ሴትዮዩቱ አረማዊት ሲሮፊኒቃዊት ነበረች ጋኔኑን ፳፮
ከልጅዋ ያወጣላት ዘንድ ለመነችው ። ሮሜ ፩ ፡
፲፬ - ፲፮ ።
ጌታ ኢየሱስም ተዩ በፊት አንድ ጊዜ ልጆች ይጥ ፳፯
ገቡ ፡ የልጆቹን እንጀራ ወስዶ ለውሾች መስጠት
መልካም አይደለምና ።
እሷም መልሳ አዎን አቤቱ ! ውሾቹም እኮ ልጆች ፳፰
ከገበታ በታች የሚጥሉትን ፍርፋሪ ይበላሉ ።
ሂጂ ፡ ስለዚህ አነጋገርሽ ጋኔኑ ከልጅሽ ወጥቷል ፳፱
አላት ።
ወደ ቤቷ በተመለሰችም ጊዜ ልጅዋን በሽታዋ ለቋት ፴
ልብሷን ለብሳ ከአልጋዋ ላይ ተቀምጣ አገኘቻት ።

<u>ክፍል ፴፪ ፡ ድዳውንና ደንቆሮውን ስለ መፈወሱ ።</u>

ዳግመኛም ከጢሮስ አልፎ በሲዶና በኩል በገሊላ ፴፩
ሀገር ላይ በዓሥሩ አገሮች መከከል ሄደ ። ማቴ ፲፭ ፡
፳፱ - ፴፩ ።
ድዳና ደንቆሮ የሆነውን ሰው አምጥተው እጁን ፴፪
እንዲጭንበት ለመኑት ። ምዕ ፰ ፡ ፳፫ ።

፴፫ ወአግኀሦ እምኀበ ሰብእ በሕቲቶ ወወደየ አፃብዒሁ ውስተ ዕዘኒሁ ወተፍአ ወገሠሠ ልሳኖ ።

፴፬ ወነጸረ ሰማየ ወአስተምሀረ ወይቤሎ ኤፍታሔ ፡ ኤፍታሔ ፡ ተረኃው ብሂል ።

፴፭ ወሰቤሃ ተከሥተ ዕዘኒሁ ወተፈትሐ ማእሠረ ልሳኑ ወተናገረ ርቱዐ ።

፴፮ ወገሠፆሙ ኢይንግሩ ወኢለመኑሂ ወአምጣነ ይከልአሙ ውእቱ ፈድፋደ ይነግሩ ሎቱ ።

፴፯ ወፈድፋደ ያነክሩ እንዘ ይብሉ ሚ ሠናይ ኵሎ ዘገብረ ዝንቱ ብእሲ ፡ ለጽሙማን ያሰምዖሙ ፡ ወለበሀማን ያነብበሙ ።

ብቻውን ከሰው ገለል አድርጎ ጣቱን ወደ ጆሮው አገባ፡ ምራቁንም ትፍ ብሎ ምላሱን ዳሠሠው ። ምዕ ፰ ፡ ፳፫ ። ፴፫

ወደ ሰማይም አየ አስተዛዘነ ፡ ኤፍታሔ ፡ ኤፍታሔ ፡ አለ ፡ ተከፈት ማለት ነው ። ምዕ ፯ ፡ ፵፩ ። ፴፬

ያን ጊዜም ጆሮው ተከፈተ የመላሱም እሥራት ተፈታና አቃንቶ ተናገረ ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፵፩ ። ፴፭

ለማንም ለማን እንዳይነግሩ አዘዛቸው ፡ ግን እሱ የሚከለክላቸውን ያህል እነሱ ደግሞ ይናገሩለት ነበር ። ምዕ ፩ ፡ ፵፫ ። ፴፮

ደንቆሮችን እንዲሰሙ ፡ ድዳዎችን እንዲናገሩ ያደርግ ነበረና ፡ ይህ ሰው የሠራው ሁሉ ምን ይደንቅ? እያሉ እጅግ ያደንቁ ነበር ። ፴፯

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ በርከተ ሰብዑ ኅብስት ።

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፴፫ ፡ ሰባቱን ኅብስት ስለ መባረኩ ።

፩ ወይእተ አሚረ ካዕበ ብዙኃን ሰብእ ሀለዉ ወአልበሙ ዘይበልዑ ።

፪ ወጸውዖሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ፡ ያምሕሩኒ እሉ ሰብእ ሣልሰሙ ዮም እንዘ ይጸንሑኒ ወአልበሙ ዘይበልዑ ።

፫ ወእመኒ ሠዐርክዎሙ ርኁባኒሆሙ ይእትዉ አብያቲሆሙ ይደክሙ በፍኖት እስመቦ እምኔሆሙ እምርኁቅ ዘመጽኡ ።

፬ ወይቤልዎ አርዳኢሁ መኑ ዘይክል በዝየ በገዳም አጽግቦቶሙ ኅብስተ ለዝንቱ ኵሉ ሕዝብ ።

፭ ወይቤሎሙ ሚ መጠን ኀባውዝ ብክሙ ፡ ወይቤልዎ ሰብዑ ።

፮ ወአዘዘሙ ለሰብእ ይርፍቁ ዲበ ምድር ፡ ወነሥአን ለሰብዑ ኅብስት ፡ ወአእኰተ ወፈተተ ወወሀበሙ ለአርዳኢሁ ያቅርቡ ሎሙ ወአቅረቡ ለሰብእ ።

፯ ወቦሙ ዓሣኒ ኅዳጥ ወባረከ ኪያሁኒ ወይቤሎሙ አቅርቡ ሎሙ ዘኒ ።

፰ ወበልዑ ወጸግቡ ወዘአግኀሡ ዘተርፈ ፍትታት መልአ ሰብዐተ አስፈሬዳተ ።

፱ ወእለሰ በልዕዎ የአክሉ አርባዐ ምእት ፡ ወእምዝ ፈነዎሙ ሰቤሃ ይሑሩ ።

፲ ወእምዝ ዐርገ ሐመረ ምስለ አርዳኢሁ ወበጽሐ ውስተ ደወለ ድልማኑታ ።

ያን ጊዜ ደግሞ ብዙዎች ነበሩ የሚበሉትም አልነበራቸውም ። ፩

ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እንዲህ አላቸው ፡ እኒህ ሰዎች ያሳዝኑኛል ፡ እነሆ እኔን ደጅ ሲጠኑ ሦስተኛ ቀናቸው ነው የሚበሉትም የላቸውም ። ማቴ ፲፭ ፡ ፴፪ - ፴፬ ። ምዕ ፯ ፡ ፴፯ ። ፪

እንደራባቸው ወደ ቤታቸው እንዲገቡ ባሰናብታቸውም በመንገድ ይደክማሉ ፡ ከነሱ መካከል ከሩቅ የመጡ አሉና ። ፫

ደቀ መዛሙርቱም ይህን ሁሉ ሕዝብ በዚህ በምድረ በዳ እንጀራ ማጥገብ የሚችል ማን ነው? ፬

ምን ያህል እንጀራ አላችሁ? አላቸው ፡ ሰባት አሉት ። ፭

ሕዝቡንም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዛቸውና ፡ ሰባቱን እንጀራ አንሥቶ ባርኮ ቈርሶ እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ለሰዎችም አቀረቡ ። ፮

ጥቂት ዓሣም ነበራቸውና እነሱንም ባርኮ ይህንንም አቅርቡላቸው አላቸው ። ፯

በልተውም ጠገቡ ፡ ያነሡት የተረፈው ፍርፋሪም ሰባት ቅርጫት መላ ። ፰

የበሉትም አራት ሺሕ ያህሉ ነበሩ ፡ ከዚህ በኋላ ወደያው እንዲሄዱ አሰናበታቸው ። ፱

ከዚህም በኋላ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በመርከብ ወጥቶ ወደ ድልማኑታ አውራጃ ወጣ ። ፲

ክፍል ፴ወ፬ ፡ በእንተ እለ ኀሠሡ ትእምርተ እምሰማይ ።

ክፍል ፴፬ ፡ ከሰማይ ምልክትን ስለሚሹ ሰዎች ።

፲፩ ወወፅኡ ፈሪሳውያን ወአኀዙ ይትኃሠሥዎ ወተስእልዎ ትእምርተ እምሰማይ እንዘ ያሜክርዎ ።

፲፪ ወተከዘ በመንፈሱ ወይቤ ምንትኑ ተኃሥሥ ትእም

ፈሪሳውያንም ወጥተው ይከራከሩት ጀመር ሲፈታተኑትም ከሰማይ ምልክት አሳየን ብለው ጠየቁት ። ማቴ ፲፮ ፡ ፩ - ፲፪ ። ፲፩

በልቡናውም አዝኖ ምነዋ ይህች ትውልድ ምል ፲፪

ርት ዛቲ ትውልድ አማን እብለክሙ ከመ ኢይትወ
ሀብ ለዛቲ ትውልድ ትእምርት ።
፲፫ ወኀደጎሙ ወዐርገ ኀበ ሐመረ ወሐረ ማዕዶተ ።

፲፬ ወረስዑ ነሢአ ኅብስት ወአልቦሙ ዘእንበለ አሐቲ
ኅብስት ምስሌሆሙ ውስተ ሐመር ።

ክፍል ፴ወ፭ ፡ በእንተ ብኁአ ፈሪሳውያን ።

፲፭ ወአዘዘሙ ወይቤሎሙ ዑቁ ወተዐቀቡ እምነ
ብኁአሙ ለፈሪሳውያን ወእምነ ብኁአሙ ለሄሮድ
ሳውያን ።
፲፮ ወሐለዩ በበይናቲሆሙ ወይቤሉ እስመሁ እንጋ ኅብ
ስተ ኢነሣእነ ይብለነ ።
፲፯ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ፡ ምንተ
ትሔልዩ በልብክሙ እስመሁ ኅብስት አልብክሙ
ዓዲኑ ኢተአምሩ ወኢትሌብዉ ፡ ልብክሙኑ ጽሉል ።

፲፰ አዕይንት ብክሙ ወኢትሬእዩ ፡ ወዕዝን ብክሙ
ወኢትሰምዑ ።
፲፱ ወኢትዜከሩኑ ዘአመ ኀምስ ኅብስት ፈተትኩ ለኃ
ምሳ ምእት ብእሲ ሚ መጠነ እክፋረ አግኅሥክሙ
ዘመልአ ፍተታተ ዘተርፈ ፡ ወይቤልዎ ፲ወ፪ተ ።

፳ ወይቤሎሙ አመኬ ሰብዑ ኅብስት ለአርባዕ ምእት
ብእሲ ሚመጠነ አስፈሬዳተ አግኃሥክሙ ዘመልአ
ፍተታተ ዘተርፈ ፡ ወይቤልዎ ሰብዑ ።
፳፩ ወይቤሎሙ እፎ እንከ ዘኢትሌብዉ ።

ክፍል ፴ወ፮ ፡ በእንተ ዕዉር ዘቤተ ሳይዳ ።

፳፪ ወበጽሑ ቤተ ሳይዳ ወአምጽኡ ኀቤሁ ዕዉረ ወአ
ስተብቍዕዎ ይግሥሦ ።
፳፫ ወአኀዘ በእዴሁ ለውእቱ ዕዉር ወአውፅኦ አፍአ
እምሀገር ወተፍአ ውስተ አዕይንቲሁ ወገሠሦ ወይ
ቤሎ ምንተ ትሬኢ ።
፳፬ ወነጸረ ወይቤ እሬኢ ሰብአ ከመ ዕፀው ያንሶሰዉ ።

፳፭ ወገሠሦ አዕይንቲሁ ካዕበ ወርእየ ዳኅነ ወነጸረ
ኵሎ ብሩሃ ።
፳፮ ወፈነዎ ቤቶ ወይቤሎ ኢትባእ ውስተ አዕፃዳት ወአ
ልቦ ዘትነግር በውስተ ሀገርኒ ።

ክፍል ፴ወ፯ ፡ በእንተ ተስእሎቱ
ሐዋርያት በቂሣርያ ።

፳፯ ወሐረ እግዚእ ኢየሱስ ወአርዳኢሁ ውስተ አህጉረ
ቂሣርያ ዘፊልጶስ ፡ ወተስእሎሙ ለአርዳኢሁ በፍኖት
ወይቤሎሙ መነ ይብሉኒ ሰብእ ።

ክት ትሻለች ? ነገር ግን ምልክት እንደማይሰጣት
በእውነት እነግራችኋለሁ አለ ።
ትቷቸውም ዳግመኛ በመርከቡ ተሳፍሮ ወደ ማዶ ፲፫
ሄደ ።
ነገር ግን እንጀራ መያዝን ረስተው ነበርና በመርከቡ ፲፬
ከአንዲት እንጀራ በቀር አልነበራቸውም ።

ክፍል ፴፭ ፡ ስለ ፈሪሳውያን እርሾ ።

ከፈሪሳውያን እርሾና ከሄሮድሳውያን እርሾ ዕወቁ ፲፭
ተጠበቁ ብሎ አዘዛቸው ። ምዕ ፲ ፡ ፮ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፩ ።

እንጀራ ስለ አልያዝን ነውን ብለው በየራሳቸው ፲፮
አሰቡ ።
ጌታ ኢየሱስም አወቀባቸውና እንዲህ አላቸው ፡ በል ፲፯
ቡናችሁ ምን ታስባላችሁ እንጀራ ስለ ሌላችሁ ነው ?
አሁንም አታስተውሉም ፡ ልባችሁስ ተደፍኗልና ?
ምዕ ፮ ፡ ፶፪ ።
ዐይን አላችሁ አታዩም ፡ ጆሮም አላችሁ አትሰ ፲፰
ሙም ።
አምስቱን እንጀራ ለአምስት ሺሕ ሰዎች በፈተትኩ ፲፱
ጊዜ የሆነውን አታስቡምን ? የተረፈውን ፍርፋሪ
የሞላ ዕንቅብ ምን ያህል አነሣችሁ ? ዐሥራ ሁለት
አሉት ። ምዕ ፮ ፡ ፵፩ ።
ሰባቱ እንጀራ ለአራት ሺሕ ሰው በቀረበ ጊዜስ የቀ ፳
ረውን ፍርፋሪ የሞላ ቅርጫት ምን ያህል አነሣችሁ ?
አላቸው ፡ ሰባት አሉት ። ቍ ፰ ።
እንዴት አታስተውሉም ? አላቸው ። ፳፩

ክፍል ፴፮ ፡ በቤተ ሳይዳ ስለ ነበረው ዕዉር ።

ወደ ቤተ ሳይዳም በደረሱ ጊዜ አንድ ዕዉር አምጥ ፳፪
ተው እንዲዳሥሠው ለመኑት ።
ያንንም ዕዉር በእጁ ይዞ ከከተማው ውጭ አው ፳፫
ጥቶ በዓይኑ ላይ ትፍ ብሎና ዳሥሦ ምን ታያለህ ?
አለው ። ምዕ ፯ ፡ ፴፪ - ፴፫ ።
ተመልክቶም ሰዎችን እንደዛፎች ሲመላለሱ አያ ፳፬
ለሁ አለ ።
ዳግመኛም ዓይኑን ዳሠሠውና ደኅና አየ ፡ ሁሉንም ፳፭
ግልጥ ሆኖለት ተመለከተ ።
ወደ መንደር አትግባ በአገርም የምታወራው ወሬ ፳፮
አይኑር ብሎ ወደ ቤቱ ሰደደው ። ምዕ ፯ ፡ ፴፮ ።

ክፍል ፴፯ ፡ በቂሳርያ ሐዋርያትን
ስለ መጠየቁ ።

ጌታ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የፊልጶስ ፳፯
ሀገር ወደ ምትሆን ወደ ቂሣርያ አገሮች ሄደ ፡ ሰው
ማን ይለኛል ? ብሎ ደቀ መዛሙርቱን በመንገድ ጠየ
ቃቸው ። ማቴ ፲፮ ፡ ፲፫ - ፳፫ ። ሉቃ ፱ ፡ ፲፰ - ፳፯ ።

፲፰

ወንጌል ዘማርቆስ ፰ ።

፳፰ ወይቤልዎ ዮሐንስሃ መጥምቀ፡ አው ኤልያስሃ፡
አው አሐዱ እምነቢያት ።
፳፱ ወይቤሎሙ አንትሙኬ መነ ትብሉኒ፡ ወተሰጥዎ
ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተ ውእቱ ክርስቶስ ።
፴ ወገሥፆሙ ከመ ኢይንግሩ ወኢለመኑሂ ።
፴፩ ወኣኀዘ ይምሀሮሙ ከመ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመ
ሕያው ብዙኀ ያሕምምዎ ወያመክርዎ ረበናት ወሊ
ቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወይቀትልዎ ወይትነሣእ
በሣልስት ዕለት ።
፴፪ ወገሀደ ይነግሮሙ ዘንተ ነገረ፡ ወቀርበ ጴጥሮስ
ወአኀዘ ይገሥፆ ።
፴፫ ወተመይጠ ወነጸረ ኀበ አርዳኢሁ ወገሥፆ ለጴጥሮስ
ወይቤሎ ሑር እምድኅሬየ ሰይጣን እስመ ኢትሔሊ
ዘእግዚአብሔር ዘእንበለ ዘእጓለ እመሕያው ።

ክፍል ፴ወ፰፡ በእንተ ተፀምዶት ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፴፬ ወጸውዖሙ ለሕዝብ ምስለ አርዳኢሁ ወይቤሎሙ
ዘይፈቅድ ይጸመደኒ ይጽልእ ለነፍሱ ወያጥብእ
ወይንሣእ መስቀለ ሞቱ ወይትልወኒ ።
፴፭ ወዘይፈቅድ ያድኅና ለነፍሱ ለይግድፋ፡ ወዘሰ ገደፋ
ለነፍሱ በእንቲአየ ወበእንተ ወንጌል ይረክባ ።
፴፮ ወምንተ ይበቍዖ ለሰብእ ለእመ ኮሎ ዓለመ ረብኀ
ወነፍሶ ኀጕለ ።
፴፯ ወምንተ እምወሀበ ሰብእ ቤዛሃ ለነፍሱ ።
፴፰ ወለዘኒ ኀፈረኒ ወኀፈረ ቃልየ በዛቲ ትውልድ ዘማ
ወኃጥእት ወልደ እጓለ እመሕያውኒ የኀፍሮ አመ
ይመጽእ በስብሐተ አቡሁ ምስለ መላእክቲሁ
ቅዱሳን ።

ምዕራፍ ፱፤

፩ ወይቤሎሙ አማን እብለክሙ ሀለዉ እምእለ ይቀ
ውሙ ዝየ እለ ኢይጥዕምዎ ለሞት እስከ አመ
ይሬእይዎ ለመንግሥተ እግዚአብሔር እንዘ ትመጽእ
በኀይል ።

ክፍል ፴ወ፱፡ በእንተ አስተርእዮተ

ስብሐቲሁ በደብረ ታቦር ።

፪ ወእመ ሰዱስ ዕለት ነሥኦሙ እግዚእ ኢየሱስ ለጴ
ጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ ወአዕረጎሙ ደብረ
ነዋኀ በባሕቲቶሙ ወተወለጠ ራእዩ በቅድሜሆሙ ።

፫ ወአልባሲሁኒ በረቀ ወፃዕደወ ጥቀ ወኢይክል መሐ
ፒል ከማሁ አፃዕድዎቶ በዲበ ምድር ።

፬ ወአስተርአይዎሙ ሙሴ ወኤልያስ እንዘ ይትናገሩ
ምስለ እግዚእ ኢየሱስ ።

የማርቆስ ወንጌል ፰ ።

ዮሐንስ መጥምቅን ያም ባይሆን ኤልያስን ወይም ፳፰
ከነቢያት አንዱ ነው፡ ይሉሃል አሉት ። ምዕ ፮፡ ፲፭ ።
እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ? አላቸው፡ ጴጥሮስም ፳፱
መልሶ አንተ ክርስቶስ ነህ አለው ።
ለማንም ለማን እንዳይናገሩ አዘዛቸው ። ምዕ ፱፡ ፱ ። ፴
ሽማግሎች፡ የካህናት አለቆችና ጻፎች ወልደ እጓለ ፴፩
እመሕያውን ይፈትኑት ብዙ መከራ ያጸኑበት ዘንድ
ይገድሉት ዘንድ እንዳለውና፡ በሦስተኛውም ቀን
እንደሚነሣ ያስተምራቸው ጀመር ።
ይህንንም ነገር በግልጥ ይነግራቸው ጀመረ፡ ጴጥሮ ፴፪
ስም ቀረብ ብሎ ይመክረው ጀመረ ።
መለስ ብሎ ወደ ደቀ መዛሙርቱ አየና የሰውን ፴፫
እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና ሰይጣን ከኋላዬ
ሂድ ብሎ ጴጥሮስን ገሠፀው ።

ክፍል ፴፰፡ ጌታ ኢየሱስን ስለ ማገልገል ።

ከደቀ መዛሙርቱም ጋር ሕዝቡን ጠርቶ እንዲህ ፴፬
አላቸው፡ "ሊያገለግለኝ የሚወድ ሰውነቱን ይጥላት
ጨክኖም የሞትን መከራ ተቀብሎ ይከተለኝ" ።
ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ይጣላት ስለ እኔና ስለ ፴፭
ወንጌል የጣላት ሰውነቱን ያገኛታል ። ማቴ ፲፡ ፴፱ ።
ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ ነፍሱን ቢያጣ ለሰው ምን ይጠ ፴፮
ቅመዋል?
ወይስ ሰው የነፍሱን ቤዛ ምን በሰጠ? ፴፯
በዚች ኃጢአተኛና አመንዝራ ትውልድ ያፈረኝ፡ ፴፰
በቃሌም ያፈረውን የሰው ልጅም በአባቱ ክብር
ከቅዱሳን መላእክት ጋር በመጣ ጊዜ ያፍረዋል ።
ማቴ ፲፡ ፴፫ ።

ምዕራፍ ፱፤

እውነት እላችኋለሁ እዚህ ከቆሙት የእግዚአብሔ ፩
ርን መንግሥት በኃይል መጥታ እስኪያዩዋት ድረስ
ሞትን የማይቀምሷት አሉ አላቸው ።

ክፍል ፴፱፡ በደብረ ታቦር

ጌትነቱን ስለ መግለጡ ።

በስድስተኛው ቀን ጌታ ኢየሱስ ጴጥሮስን ያዕቆ ፪
ብንና ዮሐንስን ለብቻቸው ወስዶ ወደ ረዥም ተራራ
አወጣቸው፡ መልኩም በፊታቸው ተለወጠ ። ማቴ
፲፯፡ ፩ - ፲፫ ። ሉቃ ፱፡ ፳፰ - ፴፮ ።
ልብሱም እጅግ ነጭ ሆነ፡ ተብረቀረቀ፡ ሸማ አጣቢ ፫
በምድር ላይ እንደዚያ ዓይነት አድርጎ ሊያነፃ አይ
ችልም ።
ሙሴና ኤልያስ ከጌታ ከኢየሱስ ጋር ሲነጋገሩ ታዩ ፬
አቸው ።

፭ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ ለእግዚእ ኢየሱስ
ረቢ ይኄይሰነ ንንበር ዝየ ወንግበር ሠለስተ ማኅደረ፡
አሐደ ለከ፡ ወአሐደ ለሙሴ፡ ወአሐደ ለኤልያስ ።
፮ ወኢየአምር ዘይብል እስመ ድንጉፃን እሙንቱ ።
፯ ወመጽአ ደመና ብሩህ ወጸለሎሙ ወመጽአ ቃል
እምደመና ዘይብል "ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈ
ቅር ወሎቱ ስምዕዎ" ።
፰ ወእምዝ ግብተ ነጺሮሙ አልቦ ዘርእዩ ዘእንበለ
እግዚእ ኢየሱስ በሕቲቱ ምስሌሆሙ ።

፱ ወእንዘ ይወርዱ እምደብር አዘዞሙ እግዚእ ኢየ
ሱስ ኢይንግሩ ወኢለመኑሂ ዘርእዩ ዘእንበለ እመ
ተንሥአ ወልደ እጓለ እመሕያው እምነ ምዉታን ።

፲ ወዐቀቡ ቃሎ ወተኃሠሡ በበይናቲሆሙ እንዘ
ይብሉ ምንት ውእቱ ተንሥኦ እምነ ምዉታን ።
፲፩ ወተስእልዎ ወይቤልዎ በእፎ ይብሉ ጸሐፍት ወፈ
ሪሳውያን ኤልያስ ይቀድም መጺአ ።
፲፪ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ኤልያስ ይመጽእ ቅድመ
ወያስተራትዕ ኵሎ ወእፎ ጽሑፍ በእንተ ወልደ
እጓለ እመሕያው ከመ ብዙኀ ያሐምምዎ ወይ
ሜንንዎ ።
፲፫ ወባሕቱ እብለክሙ ኤልያስ ወድአ መጽአ ወገብሩ
ላዕሌሁ ኵሎ ዘፈቀዱ በከመ ጽሑፍ በእንቲአሁ ።

፲፬ ወበጽሐ ኀበ አርዳኢሁ ወረከበ ብዙኀ ሰብአ ኀቤ
ሆሙ ወጸሐፍትኒ እንዘ ይሴአልዎ ።

፲፭ ወሶበ ርእይዎ ኵሎሙ ሰብእ ደንገፁ ወሮፁ ሶቤሃ
ወአምኅዎ ።
፲፮ ወተስእሎሙ ለጸሐፍት እንዘ ይብል ምንተኑ ትትኀ
ሠሥዎሙ ።

ክፍል ፵፡ በእንተ ዘነገርጋር ።

፲፯ ወአውሥአ አሐዱ እምውስተ ሕዝብ ወይቤሎ ሊቅ
አምጻእክዎ ለወልድየ ኀቤከ እስመ ጋኔን በሀም
አኀዞ ።
፲፰ ወኀበ ረከቦ ይነጽሖ ወያስተራግፆ ወያሴውኖ ወያሐ
ቅዮ ስነኒሁ ወያየብሶ ወእቤሎሙ ለአርዳኢከ ያው
ፅዕዎ ወስእንዎ ፈውሶቶ ።

፲፱ ወአውሥአ ወይቤሎሙ አ ትውልድ እንተ አልባቲ
ሃይማኖት እስከ ማእዜኑ እሄሉ ምስሌክሙ ወእስከ
ማእዜኑ እትዔገሠክሙ አምጽእዎ ዝየ ኀቤየ ።

፳ ወወሰድዎ ኀቤሁ ወሶበ ርእዮ ውእቱ ጋኔን ነፅሖ
ሶቤሃ ውስተ ምድር ወአስተራገፆ ወአስወኖ ።

ጴጥሮስም መልሶ ጌታ ኢየሱስን መምህር ሆይ! ፭
ከዚህ ብንቀመጥ ይሻለናል ሦስት ዳስ እንሥራ፡ አን
ዱን ላንተ፡ አንዱን ለሙሴ፡ አንዱን ለኤልያስ፡ አለው።
ደንግጠው ነበርና የሚናገረውን አያውቅም ነበር ። ፮
ብሩህ ደመና መጥቶ ከበባቸው "የምወደው ልጄ ፯
ይህ ነው፡ እርሱን ስሙት የሚል ቃል ከደመና
መጣ" ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፯ - ፲፰ ።
ከዚህም በኋላ ድንገት ቀና ብለው በተመለከቱ ጊዜ ፰
ጌታ ኢየሱስ ብቻውን ከነርሱ ጋር ከመኖሩ በቀር
ያዩት የለም ።
ከተራራውም ሲወርዱ ጌታ ኢየሱስ ያዩትን ለማ ፱
ንም ለማን እንዳይናገሩ አዘዛቸው የሰው ልጅ ከሙ
ታን ተለይቶ በሚነሣበት ጊዜ ካልሆነ በቀር ። ምዕ
፲፰ ፡ ፴፩ ።
ቃሉንም ተቀበሉ፡ ከሙታን ተለይቶ መነሣት ምን ፲
ድር ነው? እያሉ እርስ በርሳቸው ተመራመሩ ።
ደቀ መዛሙርቱም ጻፎችና ፈሪሳውያን ለምን ኤል ፲፩
ያስ አስቀድሞ ይመጣል ይላሉ? ብለው ጠየቁት ።
እሱም መልሶ እንዲህ አላቸው ኤልያስ አስቀድሞ ፲፪
ይመጣል፡ ሁሉንም ያቀናናል፡ እንኪያ ብዙ መከራ
እንደሚያጸኑበትና እንደሚንቁት ስለ ሰው ልጅ
ስለምን ተጻፈ? ኢሳ ፶፫ ፡ ፫ ።
ነገር ግን እላችኋለሁ ኤልያስ በእርግጥ መጣ ስለ ፲፫
እርሱ እንደ ተጻፈው የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት ።
ማቴ ፲፩ ፡ ፲፬ ። ፩ ነገ ፲፱ ፡ ፪ - ፲ ።
ወደ ደቀ መዛሙርቱም በመጣ ጊዜ ብዙ ሰዎች ከነ ፲፬
ርሱ ተሰብስበው ጻፎችም ሲጠይቋቸው አገኘ ።
ማቴ ፲፯ ፡ ፲፬ - ፳፩ ። ሉቃ ፱ ፡ ፴፯ - ፵፪ ።
ሰዎችም ሁሉ ባዩት ጊዜ ደንግጠው ሮጡና እጅ ፲፭
ነሡት ።
ጻፎችንም ለምን ትከራከሯቸዋላችሁ? ብሎ ጠየ ፲፮
ቃቸው ።

ክፍል ፵፡ ጋኔን ይጥለው ስለ ነበረ ሰው ።

ከሕዝቡ መካከልም አንድ ሰው መልሶ እንዲህ አለ፡ ፲፯
መምህር! ልጄን ወዳንተ አምጥቸዋለሁ ድዳ ጋኔን
ይዞታልና ።
ባገኘበትም በታ ላይ ይጥለዋል፡ ያራግጠዋል፡ አረፋ ፲፰
ያስደፍቀዋል (ያሽናዋል) ጥርሱን ያፋጩዋል፡ ያደር
ቀዋል፡ ያወጡትም ዘንድ ለደቀ መዛሙርትህ ነገር
ኳቸው ግን መፈወስ ተሳናቸው ።
እርሱም መልሶ ሃይማኖት የሌላት ትውልድ ሆይ! ፲፱
እስከ መቼ ድረስ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ፡ እስከ
መቼስ እታገሣችኋለሁ፡ ወደዚህ ወደኔ አምጡት
አላቸው ።
ወደርሱም ወሰዱት፡ ያም ጋኔን ባየው ጊዜ ወድ ፳
ያው በመሬት ላይ ጣለው አንፈራገጠው አረፋ
አስደፈቀው ።

ወንጌል ዘማርቆስ ፱ ።

፳፩ ወተስእሎ እግዚእ ኢየሱስ ለአቡሁ ወይቤሎ እማ እዜ ዘአኀዞ ፡ ወይቤሎ እምንእሱ ።

፳፪ ወዘልፈ ያወድቆ ኀበ ጸድፍ ወውስተ እሳት ወማይ ከመ ይቅትሎ ወባሕቱ በዘትክል ርድአኒ ወመሐረኒ።

፳፫ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስመ ትቤ በዘትክል ርድአኒ እመሰ ተአምን ኵሉ ይትከሀል ለዘየአምን ።

፳፬ ወጸርሐ አቡሁ ለውእቱ ወልድ ወይቤ አአምን እግዚኦ ወባሕቱ ርድኦ ለኢአሚኖትየ ።

፳፭ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይትራወጽ ሰብእ ገሠፆ ለውእቱ ጋኔን እኩይ ወይቤሎ ጋኔን በሀም ወጽሙም አነ እኤዝዘከ ትፃእ እምኔሁ ወኢትግባእ እንከ ላዕሌሁ ።

፳፮ ወአግበሮ ብዙኀ ወአስተራገፆ ወወፅአ ወኮነ ከመ በድን እስከ ይብሉ ብዙኃን ሞተ ።

፳፯ ወአኀዞ እግዚእ ኢየሱስ በእዴሁ ወአንሥኦ ወተንሥአ ።

፳፰ ወበዊአሙ ቤተ ይቤልዎ አርዳኢሁ በባሕቲቶሙ በእፎ ስእነ ንሕነ አውፅኦቶ ።

፳፱ ወይቤሎሙ ዝንቱ ዘመድ ኢይክል ይፃእ ዘእንበለ በጾም ወበጸሎት ።

፴ ወወፂኦ እምህየ ሖረ እንተ ገሊላ ወኢፈቀደ ያእምርዎ ።

ክፍል ፵ወ፩ ፡ በእንተ አለብዎቱ ሕማሞ ወሞቶ ለአርዳኢሁ ።

፴፩ ወመሀሮሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ፡ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይግባእ ውስተ እደ ሰብእ ኃጥአን ወይቀትልዎ ወበሣልስት ዕለት ይትነሣእ ።

፴፪ ወኢያእመሩ ዘይቤሎሙ ወይፈርህዎ ተስእሎቶ ።

ክፍል ፵ወ፪ ፡ በእንተ ምህሮቱ ግብረ ትሕትና ።

፴፫ ወበጺሖ ቅፍርናሆም ወበዊአ ቤተ ይቤሎሙ ምንተኑ ሐለይክሙ በፍኖት በበይናቲክሙ ።

፴፬ ወአርመሙ እስመ ተባሀሉ በበይናቲሆሙ በፍኖት መኑ እንጋ የዐቢ እምኔሆሙ ።

፴፭ ወነበረ ወጸውዖሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ወይቤሎሙ ዘይፈቅድ ይኩን ሊቀ ለያትሕት ርእሶ ለኵሉ ወይኩን ላእከ ለኵሉ ።

፴፮ ወነሥአ ሕፃነ ወአቀሞ ማእከሎሙ ወአንበሮ ውስተ ሕፅኑ ።

፴፯ ወይቤሎሙ ዘተወክፈ አሐደ ዘመጠነ ዝ ሕፃን በስምየ ኪያየ ተወክፈ ወዘኒ ኪያየ ተወክፈ አኮ ኪያየ ባሕቲቶ ዘተወክፈ ዘእንበለ ዘፈነወኒ

የማርቆስ ወንጌል ፱ ።

ጌታ ኢየሱስም የያዘው ከመቼ ጀምሮ ነው? ብሎ የልጁን አባት ጠየቀውና ፡ ከትንሽነቱ ጀምሮ ነው አለው ። ፳፩

ዘወትርም ሊገድለው ወደ ገደል ፡ ወደ እሳት ፡ ወደ ውኃ ይጥለዋል ፡ ግን እዘንልኝ በሚቻልህ ርዳኝ ። ፳፪

ጌታ ኢየሱስም በምትችለው ርዳኝ ብለሃል ፡ ብታምንስ ለሚያምን ሁሉ ይቻላል አለው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳፫ ። ፳፫

የዚያ ብላቴና አባትም እቤቱ አምናለሁ ፡ ነገር ግን አለማመኔን ርዳው ብሎ ጮኸ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፭ ። ፳፬

ጌታ ኢየሱስም ሰው ሲሯሯጥ አይቶ አንተ ድዳ ደንቆሮ ጋኔን ከእሱ እንድትወጣና እንደገናም እንዳትመለስበት እኔ አዝሃለሁ ብሎ ያንን ክፉ ጋኔን ገሠፀው ። ፳፭

እጅግ አስጮኸውና አንፈራገጠው ብዙዎችም ሞተ እስኪሉ ድረስ እንደ በድን ሆነ ። ምዕ ፩ ፡ ፮ ። ፳፮

ጌታ ኢየሱስም በእጁ ይዞ አስነሣው እሱም ተነሣ ። ፳፯

ወደ ቤትም በገቡ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ሆነው ስለምን እኛ ማውጣት ተሳነን? አሉት ። ፳፰

ይህ ዘመድ ያለ ጾምና ያለ ጸሎት ሊወጣ አይችልም አላቸው ። ፳፱

ከዚያም ወጥቶ ወደ ገሊላ ሄደ ሊያውቁትም አልፈቀደም ። ማቴ ፲፯ ፡ ፳፪ - ፳፫ ። ፴

ክፍል ፵፩ ፡ ሕማሙንና ሞቱን ለደቀ መዛሙርቱ ስለ መግለጡ ።

የሰው ልጅ በኃጢአተኞች ሰዎች እጅ ተላልፎ እንደሚሰጥ እንደሚገደል በሦስተኛውም ቀን እንደ ሚነሣ ለደቀ መዛሙርቱ አስተማራቸው ። ምዕ ፰ ፡ ፴፩ ። ፲ ፡ ፴፪ ። ፴፩

የነገራቸውን አላወቁም ፡ ሊጠይቁትም ይፈሩ ነበር። ሉቃ ፲፰ ፡ ፴፪ ። ፴፪

ክፍል ፵፪ ፡ ትሕትናን ስለ ማስተማሩ ።

ወደ ቅፍርናሆም ደርሶ ወደ ቤት በገባ ጊዜ በመንገድ እርስ በርሳችሁ ምን ታስቡ ነበር? አላቸው ። ፴፫

በመንገድ እርስ በእርሳቸው ከእነርሱ ማን ይበልጣል ተባብለው ነበርና ዝም አሉ ። ማቴ ፲፰ ፡ ፩ - ፲፬ ። ሉቃ ፱ ፡ ፵፩ - ፶ ። ፴፬

ተቀምጦ ዐሥራ ሁለቱንም ጠርቶ አለቃ ሊሆን የሚወድ ራሱን ለሁሉ ዝቅ ያድርግ ፡ ለሁሉም አገልጋይ ይሁን አላቸው ። ማቴ ፳ ፡ ፳፮ ። ፴፭

ሕፃንም ወስዶ በመካከላቸው አቆመው በአጠገቡም አስቀመጠው ። ፴፮

እንደዚህ ያለውን ሕፃን በስሜ የተቀበለ እኔን ተቀበለ ፡ እኔንም የተቀበለ እኔን ብቻ የተቀበለ አይደለም የላከኝንም ጭምር ነው እንጂ አላቸው ። ምዕ ፲ ፡ ፲፮ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፳፮ ። ፴፯

፴፰ ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤሎ ሊቀ በ ዘርኢነ ዘያወ ፅእ አጋንንተ በስምከ ወከላእናሁ እስመ ኢተለ ወከ ምስሌነ ።

፴፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢትክልእዎ እስመ አልበ ዘይገብር ኀይለ በስምየ ወይክል ፍጡነ አኅ ሥሞ ቃል ላዕሌየ ።

፵ እስመ እምከመ ኢኮነ ፅድውክሙ ቢጽክሙ ውእቱ ።

፵፩ ወዘአስተየክሙ ጽዋዐ ማይ ቈሪር በስምየ እስመ እለ ክርስቶስ አንትሙ ፡ አማን እብለክሙ ኢየኀጕል ዕሤቶ ።

፵፪ ወዘአስሐቶ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን እለ የአምኑ ብየ ይኄይሶ ይስቅሉ ማሕረጸ አድግ በክሳዱ ወያ ስጥምዎ ውስተ ልጕተ ባሕር ።

፵፫ ወእመኒ እዴከ ታስሕተከ ምትራ እስመ ይኄይሰከ ምቱረ እድ ትባእ ውስተ ሕይወት እምትባእ ምስለ ክልኤሆን እደዊከ ውስተ እሳተ ገሃነም ኀበ ዕፄሁ ኢይነውም ወእሳቱ ኢይጠፍእ ።

፵፬ ወእመኒ እግርከ ታስሕተከ ምትራ እስመ ይኄይሰከ ሐንካሰከ ትባእ ውስተ ሕይወት እምትባእ ምስለ ክልኤሆን እገሪከ ውስተ እሳተ ገሃነም ኀበ ዕፄሁ ኢይነውም ወእሳቱ ኢይጠፍእ ።

፵፭ ወእመኒ ዓይንከ ታስሕተከ ምልሓ እስመ ይኄይሰከ ነቋረከ ትባእ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር እም ትባእ ምስለ ክልኤሆን አዕይንቲከ ውስተ ገሃነም ዘእሳት ኀበ ዕፄሁ ኢይነውም ወእሳቱ ኢይጠፍእ ።

፵፮ እስመ ለኵሉ በእሳት ይሜልሕዎ ወኵሉ ዘይጠበሕ ይትሜላሕ በጼው ።

፵፯ ሠናይ ውእቱ ጼው ወእመሰ ጼው ለስሐ በምንት አንከ ይቄስምዎ ።

፵፰ ጼወ ርከቡ በበይናቲክሙ ወተሰነአዉ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

<u>ክፍል ፵ወ፫ ፡ ትእዛዝ በእንተ አውስቦ ።</u>

፩ ወተንሢአ እምህየ ሖረ ብሔረ ይሁዳ እንተ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ወሖሩ ካዕበ ምስሌሁ ሕዝብ ወመሀሮሙ በከመ ያለምድ ።

፪ ወመጽኡ ፈሪሳውያን ወተስእልዎ ወይቤልዎ ይከ ውኖሁ ለብእሲ ኅዲገ ብእሲት እንዘ ያሜክርዎ ።

፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ምንተ ኑመ አዘዘክሙ ሙሴ ።

፬ ወይቤልዎ አዘዘነ ሙሴ፤ ንጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኅዳ ጋቲሃ ወንድኃራ ።

፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሙሴሰ አዘዘክሙ በከመ እከየ ልብክሙ ትድኀኑ አንስ ቲያክሙ ።

ዮሐንስም መለሰና መምህር! በስምህ ጋኔን ሲያወጣ አይተን የከለከልነው ሰው አለ እንደኛ አልተከተለ ህምና አለው ። ዘኍ ፲፩ ፡ ፳፯ - ፳፰ ። ፴፰

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው አትከልክሉት ፡ በስሜ ተአምራትን የሚያደርግ ፈጥኖ በኔ ላይ ክፉ ቃል ሊናገር የሚችል የለምና ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፡ ፫ ። ፴፱

በለጋራችሁ ካልሆነ በልንጀራችሁ ነውና ። ማቴ ፡ ፵
፲፪ ፡ ፴ ።

እናንተ የክርስቶስ ስለ ሆናችሁ ፡ በስሜ ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ያጠጣችሁ ዋጋውን እንዳያጣ እውነት እነግራ ችኋለሁ ። ማቴ ፲ ፡ ፵፪ ። ፵፩

በእኔ ከሚያምኑት ከነዚህ ከተናናሾች አንዱን ያሳ ተው አህያ የሚፈጭበትን ደንጊያ በአንገቱ አንጠል ጥለው ወደ ባሕር ጥልቀት ቢያሰጥሙት ይሻለዋል። ፵፪

እጅህ ብታስትሕ ቁረጣት ፡ ከነሁለት እጅህ እሳቱ ወደ ማይጠፋበት ትሉ ወደማያንቀላፋበት ወደ እሳተ ገሃነም ከምትገባ ፡ እጅ አልባ ሆነህ ወደ ሕይወት ብትገባ ይሻልሃልና ። ማቴ ፭ ፡ ፴ ። ፵፫

እግርህም የምታስትሕ ብትሆን ቁረጣት ፡ ከነሁለት እግርህ እሳቱ ወደማይጠፋበት ትሉ ወደማያንቀላፋ በት ወደ እሳተ ገሃነም ከምትገባ እግር አልባ ሆነህ ወደ ሕይወት ብትገባ ይሻልሃልና ። ፵፬

ዓይንህም ብታስትሕ አውልቃት ፡ ከነሁለት ዓይንህ እሳቱ ወደማይጠፋበት ትሉ ወደማያንቀላፋበት ወደ ገሃነመ እሳት ከምትገባ አንድ ዓይና ሆነህ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ብትገባ ይሻልሃልና። ማቴ ፭ ፡ ፳፱ ። ፵፭

ሁሉን በእሳት ያጣፍጡታል ፡ የሚታረደውም ሁሉ በጨው ይጣፍጣል እኮን ። ዘሌ ፪ ፡ ፲፫ ። ፵፮

ጨው መልካም ነው ፡ ጨው አልጫ ከሆነማ በምን ያጣፍጡታል ? ጨው ይኑራችሁ ። ፵፯

እርስ በርሳችሁም ተስማሙ ። ማቴ ፭ ፡ ፲፫ ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፴፬ ። ቈላ ፬ ፡ ፯ ። ፵፰

ምዕራፍ ፲ ፤

<u>ክፍል ፵፫ ፡ ስለ ጋብቻ የተሰጠ ትእዛዝ ።</u>

ከዚያም ተነሥቶ በዮርዳኖስ ማዶ ወደ ይሁዳ ሀገር ሄደ ሕዝቡም ደግሞ ከሱ ጋር ሄዱ እንዳስለመደም ያስተምራቸው ጀመረ። ማቴ ፲፱ ፡ ፩ - ፱ ። ምዕ ፱ ፡ ፴፫ ። ፩

ፈሪሳውያንም መጥተው ሲፈታተኑት ለሰው ሚስ ቱን መፍታት ይገባዋልን ? ብለው ጠየቁት ። ፪

ጌታ ኢየሱስም መልሶ ሙሴ ምን ብሎ አዟችሁ ነበር ? አላቸው ። ፫

ሙሴ የምትፈታበትን ደብዳቤ ጽፈን እንድንፈታት አዘናል አሉት ። ዘዳ ፳፬ ፡ ፩ ። ማቴ ፭ ፡ ፴፩ ። ፬

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፡ ሙሴስ እንደ ልቡናችሁ ክፋት ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘንድ አዘዛ ችሁ ። ፭

ወንጌል ዘማርቆስ ፲ ።

፮ ወእምፍጥረትሰ ተባዕተ ወአንስተ ገብረ እግዚአ
ብሔር ።
፯ ወበእንተ ዝንቱ የኃድግ ብእሲ አባሁ ወእሞ ወይተ
ልዋ ለብእሲቱ ።
፰ ወይከውኑ ክልኤሆሙ አሐደ ሥጋ ናሁኬ ኢኮኑ
ክልኤተ አላ አሐዱ ሥጋ እሙንቱ ።
፱ ዘእግዚአብሔር እንከ አስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ ።
፲ ወበቤት ካዕበ ተስእልዎ አርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ ።
፲፩ ወይቤሎሙ ዘደኃረ ብእሲቶ ወሐረ ካልእተ ፥ ዘመወ
ላዕሌሃ ።
፲፪ ወእንተሂ ደኃራ ምታ ወሐረት ካልአ ፥ ዘመወት ።

ክፍል ፵ወ፩ ፥ በእንተ ባርኮቱ ሕፃናተ ።

፲፫ ወአምጽኡ ኀቤሁ ሕፃናተ ይግሥሦሙ ወገሠፅዎሙ
አርዳኢሁ ለእለ አቅረብዎሙ ።
፲፬ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ተምዐ ወይቤሎሙ ኅድጉ
ሕፃናተ ይምጽኡ ኀቤየ ወኢትክልእዎሙ ፥ እስመ
ለዘከመ እሉ ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር ።
፲፭ አማን እብለክሙ ዘኢተቀበላ ለመንግሥተ እግዚአ
ብሔር ከመ ሕፃናት ኢይበውኣ ።
፲፮ ወአንበሮሙ ውስተ ሕፅኑ ወባረኮሙ ወወደየ እዴሁ
ዲቤሆሙ ።

ክፍል ፵ወ፪ ፥ በእንተ ወሬዛ ባዕል ።

፲፯ ወእንዘ የሐውር በፍኖት መጽአ አሐዱ ብእሲ ወሰ
ገደ ሎቱ ወይቤሎ ሊቅ ኄር ምንተ እግበር ከመ
እረስ ሕይወተ ዘለዓለም ።
፲፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ምንተ ትብለኒ ኄር አልቦ
ኄር ዘእንበለ አሐዱ እግዚአብሔር ።
፲፱ ተአምር ትእዛዛተ ኢትሐር ብእሲተ ብእሲ ፥ ኢትቅ
ትል ነፍሰ ፥ ኢትስርቅ ፥ ኢትኩን ስምዐ በሐሰት ፥
ወኢትሂድ ፥ ወአክብር አባከ ወእመከ ።
፳ ወአውሥአ ወይቤሎ ሊቅ ዘንተሰ ኵሎ ዐቀብኩ
እምንእስየ ።
፳፩ ወነጸሮ እግዚእ ኢየሱስ ወአፍቀሮ ወይቤሎ አመሰ
ትፈቅድ ፍጹመ ትኩን አሐቲ ተርፈተከ ሑር ሢጥ
ኵሎ ዘብከ ወሀብ ለነዳያን ወትረክብ መዝገበ በሰ
ማያት ወፁር መስቀለ ሞትከ ወነዓ ትልወኒ ።
፳፪ ወተከዘ በእንተ ዝንቱ ነገር ወሐረ ትኩዞ እስመ
ብዙኀ ጥሪቱ ።
፳፫ ወነጸሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ
እፎ ዕፁብ ለዘቦ ንዋይ በዊአ ውስተ መንግሥተ
ሰማያት ።

የማርቆስ ወንጌል ፲ ።

ከፍጥረት መጀመርያ ግን እግዚአብሔር ወንድና ፮
ሴትን ፈጠረ ። ዘፍ ፩ ፡ ፳፯ ።
ስለዚህም ወንድ ፥ አባቱንና እናቱን ትቶ ሚስቱን ፯
ይከተላል ። ዘፍ ፪ ፡ ፳፬ ።
ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ ፥ እንግዲህ አንድ ፰
አካል ናቸው እንጂ ሁለት አይደሉም ።
እንግዲህ እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው ፱
አይለይ ።
ዳግመኛም በቤት ፥ ደቀ መዛሙርቱ ስለዚሁ ነገር ፲
ጠየቁት ።
ሚስቱን የፈታ ወደ ሌላዪቱም የሄደ ፥ በእሷ አመነ ፲፩
ዘረ አላቸው ።
ባሏ የፈታትና ወደ ሌላ ወንድ የሄደችም፥አመነዘረች። ፲፪

ክፍል ፵፩ ፥ ሕፃናትን ስለ መባረኩ ።

ይዳሥሣቸው ዘንድ ሕፃናትን ወደርሱ አመጡ ፥ ደቀ ፲፫
መዛሙርቱ ግን ያመጧቸውን ተቈጧቸው ። ማቴ
፲፱ ፥ ፲፫ - ፲፭ ። ሉቃ ፲፰ ፥ ፲፭ - ፲፯ ።
ጌታ ኢየሱስም አይቶ ተቈጣና እንዲህ አላቸው ፲፬
ሕፃናትን ተዉ ወደ እኔ ይምጡ አትከልክሏቸው ፥
መንግሥተ ሰማያት እንደነዚህ ላሉት ናትና ።
እውነት እነግራችኋለሁ የእግዚአብሔርን መንግ ፲፭
ሥት እንደ ሕፃናት ያልተቀበላት አይገባበትም ።
ማቴ ፲፰ ፥ ፫ - ፮ ።
በእጠገቡም አስቀምጦ እጁን ጭኖ ባረካቸው ። ምዕ ፲፮
፱ ፥ ፴፮ ።

ክፍል ፵፪ ፥ ስለ ጐልማሳው ባለጠጋ ።

በመንገድ ሲሄድ አንድ ሰው መጥቶ ሰገደለትና ቸር ፲፯
መምህር! የዘለዓለም ሕይወትን እወርስ ዘንድ ምን
ላድርግ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አለው ፥ ምን ቸር ትለኛለህ ፲፰
ከአንድ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር የለም ።
ትእዛዛትን ታውቃለህ ወደ ጐልማሳ ሚስት አትሂድ ፥ ፲፱
ነፍስ አትግደል ፥ አትስረቅ ፥ በሐሰት አትመስክር ፥
አትቀማ ፥ አባትህንና እናትህን አክብር ። ዘፀ ፳ ፥ ፲፪።
እርሱም መልሶ መምህር! ይህንስ ሁሉ ከሕፃንነቴ ፳
ጀምሬ ጠብቄአለሁ አለው ።
ጌታ ኢየሱስም አይቶ ወደደውና ፍጹም ልትሆን ፳፩
ብትወድስ አንዲት ነገር ቀርታሃለች ፥ ሂድና ያለህን
ሁሉ ሸጠህ ለነዳያን ስጥ በሰማያትም መዝገብን ታገ
ኛለህ ፥ የመከራህንም መስቀል ተሸክምና ተከተለኝ
አለው ። ማቴ ፲ ፥ ፴፰ ።
ስለዚህም ነገር አዘነ ፥ አዝኖም ሄደ ገንዘቡ ብዙ ፳፪
ነበርና ።
ጌታ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን አየት አደረገና ፳፫
ገንዘብ ላለው ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት
መግባት እንዴት ጭንቅ ነው አላቸው ።

፳፬ ወአንከሩ አርዳኢሁ ዘንተ ነገረ ወከዐበ ይቤሎሙ
እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ደቂቅየ እፎ ዕፁብ
ለእለ በሙ ንዋይ በዊአ ውስተ መንግሥተ እግዚ
አብሔር ።

፳፭ ይቀልል ይኅልፍ ገመል እንተ ቀፈረ ሐጽ እምባ
ዕል ይበአ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፮ ወፈድፋደ አንከሩ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ መኑ
እንከ ይክል ድኂነ ።

፳፯ ወነጸሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ በኀበ ሰብእ
ኢይትከሀል ዝ ወበኀበ እግዚአብሔርሰ ኵሉ
ይትከሀል ።

ክፍል ፺፮ ፡ በእንተ ዕሤቶሙ ለእለ
ይተልውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፳፰ ወአኀዘ ጴጥሮስ ይበሉ ፡ ናሁ ንሕነ ኀደግነ ኵሉ
ወተለውናከ ።

፳፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አማን
እብለክሙ አልቦ ዘየኀድግ አብያተ ፡ ወአኀወ ፡ ወአ
ኃተ ፡ አበ ፡ ወእመ ፡ ብእሲተ ፡ ወውሉደ ፡ ወገራውሂ
በእንቲአየ ወበእንተ ወንጌል ።

፴ ዘኢይትዐወይ ምእተ ምክዕቢተ በዝንቱ ዓለም አብ
ያተ ወገራውሀ ወአኀወ ወአሐተ ወአበ ወእመ
ወውሉደ በስደት ወበዓለምሰ ዘይመጽእ ሕይወተ
ዘለዓለም ።

፴፩ ወብዙኃን ቀደምት ይከውኑ ደኃርተ ፡ ወደኃርትኒ
ይከውኑ ቀደምተ ።

ክፍል ፺፯ ፡ በእንተ ሕማማቲሁ ወሞቱ ።

፴፪ ወበፍኖት እንዘ የዐርጉ ኢየሩሳሌም ይቀድሞሙ
እግዚእ ኢየሱስ ወደንገፁ ወእለሂ ይተልውዎ ፈርሁ
ወነሥኦሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ወአኀዘ ይንግሮሙ
ዘሀለዎ ይርከቦ ።

፴፫ ወይቤሎሙ ናሁ ነዐርግ ኢየሩሳሌም ወይእኅዝዎ
ለወልደ እጓለ እመሕያው ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት
ወይኴንንዎ በሞት ወይሜጥውዎ ለአሕዛብ ።

፴፬ ወይሣለቁ ላዕሌሁ ወይዌርቅዎ ፡ ወይቀሥፍዎ ፡ ወይ
ቀትልዎ ፡ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ።

ክፍል ፺፰ ፡ በእንተ ደቂቀ ዘብዴዎስ

፴፭ ወእንዘ የሐውሩ ምስሌሁ ያዕቆብ ወዮሐንስ ክልኤ
ሆሙ ደቂቀ ዘብዴዎስ ይቤልዎ ሊቅ ንፈቅድ ትግ
ባእ ለነ ዘሰአልናከ ።

ደቀ መዛሙርቱም ይህን ነገር አደነቁ ዳግመኛም ፳፬
ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው ፤
ልጆቼ ! ገንዘብ ላላቸው ሰዎች ወደ እግዚአብሔር
መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ነው አላቸው ።
መዝ ፷፪ ፲፩ ። ፩ ጢሞ ፮ ፲፮ ።

በስጊጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ፳፭
ግመል የቀስት ኸርማት በሚያልፍበት ቀዳዳ ቢያልፍ
ይቀላል ።

አጅግም አድንቀው እርስ በርሳቸው ማን ሊድን ፳፮
ይችላል ? ተባባሉ ።

ጌታ ኢየሱስም አያቸውና በሰው ዘንድ ይህ አይቻ ፳፯
ልም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል አላ
ቸው ።

ክፍል ፺፮ ፡ ጌታ ኢየሱስን
የሚከተሉት ስለሚያገኙት ዋጋ ።

ጴጥሮስም እነሆ እንግዲህ እኛ ሁሉን ትተን ተከተ ፳፰
ልንህ ይለው ጀመር ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ ስለኔና ስለ ፳፱
ወንጌሌ ቤትን ፤ ወንድሞችን እኅቶችን ፤ አባትን ፤
እናትን ፤ ሚስትን ፤ እኅትን ልጅን እርሻን የሚተው ።

በዚህ ዓለም በስደት በመቶ ዕጥፍ ቤትን እርሻን ፴
ወንድሞችን እኅቶችን አባትን እናትን ልጅን የማያ
ገኝ የለም ፤ በሚመጣውም ዓለም የዘለዓለም ሕይ
ወት ያገኛል ። ሮሜ ፲፮ ፲፬ ።

ብዙዎች ፊተኞች ኋላኞችን ይሆናሉ ኋለኞችም ፊተ ፴፩
ኞችን ይሆናሉ ።

ክፍል ፺፯ ፡ ስለ ሕማሙና ስለ ሞቱ ።

በመንገድም ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጡ ጌታ ኢየሱስ ፴፪
ቀድሟቸው ነበርና ደነገጡ የተከተሉትም ፈሩ ዐሥ
ራ ሁለቱንም ወስዶ ይደርስበት ዘንድ ያለውን ይነግ
ራቸው ጀመር ።

እንግዲህ አላቸው እነሆ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን ፴፫
የካህናት አለቆችና ጻፎች የሰውን ልጅ ይይዙታል
ይሙት በቃም ይፈርዱበታል ለአሕዛብም አሳልፈው
ይሰጡታል ። ማቴ ፳ ፲፯ ፲፱። ሉቃ ፲፰ ፴፩ ፴፬ ።

ያፌዙበታል ፤ ይተፉበታል ይገርፉታል ይገድሉታል ፴፬
በሦስተኛውም ቀን ይነሣል ።

ክፍል ፺፰ ፡ ስለ ዘብዴዎስ ልጆች ።

ሁለቱ የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስ ከእሱ ፴፭
ጋር ሲሄዱ መምህር ! የለመንህን ልታደርግልን እን
ወዳለን ? አሉት ። ማቴ ፳ ፳ ፳፰ ።

ወንጌል ዘማርቆስ ፲ ።

፴፮ ወይቤሎሙ ምንተ ትፈቅዱ እግበር ለክሙ ።
፴፯ ወይቤልዎ ሀበነ ንንበር አሐዱ በየማንከ ወአሐ
ዱ በጸጋምከ በውስተ ስብሐቲከ ።
፴፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢተአምሩ ዘትስእሉ
ትክሉኑ እንከ ሰትየ ጽዋዕ ዘአነ እሰቲ ወተምቀተ
የኒ ዘአነ እጠመቅ ትጠመቁኑ ።
፴፱ ወይቤልዎ እወ ንክል ፤ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየ
ሱስ ጽዋዕየሰ ዘአነ እሰቲ ትሰትዩ ወተምቀትየኒ ዘአነ
እጠመቅ ትጠመቁ ።
፵ ወነቢረሰ በየማንየ ወበጸጋምየ አኮ እነ ዘእሁበክሙ
አላ ለከሉአን እለ አስተዳለወ ሎሙ አቡየ ዘበሰ
ማያት ።
፵፩ ወሰሚዖሙ ዐሠርቱ ተምዑ ዲበ ክልኤቱ አኃው
ያዕቆብ ወዮሐንስ ።
፵፪ ወጸውዖሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢተአም
ሩኑ ከመ መላእክቲሆሙ ለአሕዛብ ይኬንንዎሙ
ወዐበይቶሙ ይቀንይዎሙ ።
፵፫ ወአኮ ከማሁ አላ ዘይፈቅድ እምኔክሙ
ይኩን ሊቀ ይኩንክሙ ገብረ ።
፵፬ ወዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ዐቢየ ይኩንክሙ
ላእከ ።
፵፭ እስመ ወልደ እጓለ እመሕያውኒ ኢመጽአ ከመ ይት
ለአክዎ ዘእንበለ ዳእሙ ከመ ይትለአክ ወከመ ይቤ
ዝዎሙ ለብዙኃን በነፍሱ ።

ክፍል ፺፱፤ በእንተ ጢሞቴዎስ ዕዉር ።

፵፮ ወበጽሑ ኢያሪኮ ወወፂአ እምህየ ወአርዳኢሁኒ ምስ
ሌሁ ወሰብእኒ ብዙኅ ወሀሎ ጢሞቴዎስ ወልደ ጢሞ
ቴዎስ ዕዉር ይነብር ውስተ ፍኖት ወይስእል ።
፵፯ ወሰሚዖ ከመ ኢየሱስ ናዝራዊ ውእቱ ከልሐ ወይ
ቤ ተመሃለኒ ኢየሱስ ወልደ ዳዊት ።
፵፰ ወገሠጽዎ ብዙኃን ከመ ያርምም ወአፈድፈደ ከሊሐ
ወይቤ ወልደ ዳዊት ተማሃለኒ ።
፵፱ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወአዘዘ ይጸውዕዎ ለውእቱ
ዕዉር ፤ ወጸውዕዎ ወይቤልዎ እመን ወተንሥእ
ይጼውዐከ ሊቅ ።
፶ ወተንሥአ ወለብሰ ልብሶ ወመጽአ ኀበ እግዚእ
ኢየሱስ ።
፶፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ምንተ ትፈ
ቅድ እግበር ለከ ፤ ወይቤሎ ውእቱ ዕዉር ረቡኒ
ከመ እርአይ ።
፶፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሑር ሃይማኖትከ አሕየ
ወተከ ፤ ወርእየ ሰቤሃ ወተለዎ በፍኖት ።

የማርቆስ ወንጌል ፲ ።

ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው ። ፴፮
በጌትነትህ አንዳችን በቀኝህ፥ አንዳችን በግራህ እን ፴፯
ድንቀመጥ ፍቀድልን አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው የምትለምኑትን ፴፰
አታውቁም፥ እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ ትችላ
ላችሁን? እኔ የምጠመቃትንስ ጥምቀት ትጠመቃላ
ችሁን አላቸው ። ምዕ ፲፬፥፴፮ ። ሉቃ ፲፪፥፶ ።
እንችላለን አሉት፥ ጌታ ኢየሱስም እንዲህ ፴፱
አላቸው ፤ እኔ የምጠጣውን ጽዋስ ትጠጣላችሁ?
እኔ የምጠመቃትንም ጥምቀት ትጠመቃላችሁ ።
ግብ ሐዋ ፲፪፥፪ ።
በቀኜና በግራዬ መቀመጥን ግን እኔ ለእናንተ የም ፵
ሰጣችሁ አይደለም ፤ በሰማያት ያለው አባቴ ላዘጋ
ጀላቸው ነው እንጂ ።
ዐሥሩም ሰምተው በሁለቱ ወንድማማቾች በያዕ ፵፩
ቆብና በዮሐንስ ተቈጡ ።
ጌታ ኢየሱስም ጠርቶ እንዲህ አላቸው፥ አሕዛብን ፵፪
አለቆቻቸው እንደሚፈርዱባቸው ታላላቆቻቸውም
እንደሚገዟቸው አታውቁምን?
ለእናንተስ እንዲህ አይደለም፥ ከእናንተ አለቃ ፵፫
ሊሆን የሚወድ አገልጋይ ይሁናችሁ እንጂ ።
ከእናንተ በላይ ሊሆን የሚወድም አገልጋይ ይሁና ፵፬
ችሁ ። ምዕ ፱፥፴፭ ።
የሰው ልጅም እኮ ሊያገለግልና ብዙዎችን ሊታደጋ ፵፭
ቸው እንጂ ሊያገለግሉት አልመጣም ።

ክፍል ፺፱፥ ስለ ዕዉሩ ጢሞቴዎስ ።

ወደ ኢያሪኮም ገባ፥ ከዚያም በወጣ ጊዜ ደቀ መዛ ፵፮
ሙርቱ ከእርሱ ጋር ነበሩ ብዙ ሰውም ነበረ፥ የበር
ጢሜዎስ ልጅ ዕዉሩ ጢሞቴዎስም በመንገድ ተቀ
ምጦ ይለምን ነበር ። ማቴ ፳፥፳፱-፴፬ ። ሉቃ ፲፰፥
፴፭-፵፫ ።
የናዝሬቱ ኢየሱስ በዚያ ሲያልፍ ሰምቶ የዳዊት ፵፯
ልጅ ኢየሱስ ሆይ! ማረኝ ብሎ ጮኸ ።
ብዙዎች፥ ዝም እንዲል ገሠፁት፥ እርሱ ግን የዳዊት ፵፰
ልጅ ሆይ! ይቅር በለኝ እያለ ድምፁን ከፍ አድርጎ
ጮኸ ።
ጌታ ኢየሱስም ቆመና ያን ዕዉር እንዲጠሩት አዘዘ፥ ፵፱
እነሱም ያንን ዕዉር መምህር ይጠራሃልና ተነሥ
አትጠራጠር አሉት ።
ተነሥቶም ልብሱን ለብሶ ወደ ጌታ ኢየሱስ መጣ ። ፶
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ምን ላድርግልህ ትሻለህ? ፶፩
አለው፥ ያም ዕዉር መምህር! እንዳይ ነው አለው ።
ጌታ ኢየሱስም ሒድ ሃይማኖትህ አዳነችህ አለው ። ፶፪
ወዲያውም አየና በመንገድ ተከተለው ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ፤

ክፍል ፺፤ በእንተ በአተ ውስተ ኢየሩሳሌም ተፅዒኖ ዲበ ዕዋል ።

፩ ወአልጺቆሙ ኢየሩሳሌም ኀበ ቤተ ፋጌ ወቢታንያ
እንተ ገቦ ደብረ ዘይት ፈነወ ክልኤተ እምአርዳኢሁ ።
፪ ወይቤሎሙ ሑሩ ውስተ ሀገር እንተ ቅድሜክሙ
ወበዊአክሙ ትረክቡ ዕዋለ እድግ እሡረ ዘኢተ
ፅዕኖ ሰብእ ፍትሕዎ ወአምጽእዎ ሊተ ።
፫ ወለእመቦ ዘይቤለክሙ ምንተ ትገብሩ በሉ እግዚእ
ይፈቅዶ ፤ ወሰቤሃ ይፌንወክሙ ዝየ ።
፬ ወሖሩ ወረከቡ ዕዋለ እሡረ ኀበ አንቀጽ ውስተ
ፍኖት ወፈትሕዎ ።
፭ ወይቤልዎሙ እለ ይቀውሙ ህየ ምንተ ትገብሩ
ዘትፈትሑ ዕዋለ ።
፮ ወይቤልዎሙ በከመ አዘዞሙ እግዚእ ኢየሱስ ወኀ
ደግዎሙ ።
፯ ወወሰድዎ ለዕዋል ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወረሐኑ
ላዕሌሁ አልባሲሆሙ ወእዕበንዎ ።
፰ ወብዙኃን እለ ነጸፉ ቈጽለ መቲሮሙ እምዕፀው ፤ ወቦ
እለ ነጸፉ አልባሲሆሙ ውስተ ፍኖት ።
፱ እለሂ ይመርሑ ፤ ወእለሂ ይተልዉ ይኬልሑ ወይ
ብሉ "ሆሣዕና ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአ
ብሔር„ ።
፲ ወቡርክት እንተ ትመጽእ መንግሥት በስመ እግዚ
አብሔር እንተ አቡነ ዳዊት ሆሣዕና በአርያም ።
፲፩ ወቦአ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ኀበ ቤተ መቅ
ደስ ወርእዮ ኵሎ ሰበ መሰየ ሖረ ቢታንያ ምስለ
ዐሠርቱ ወክልኤቱ ።

ክፍል ፺ወ፩፤ በእንተ በለስ ዘተረግመት ።

፲፪ ወበሳኒታ ወፂአ እምቢታንያ ርኅበ ።
፲፫ ወርእየ በለሰ እምርኁቅ ወባቲ ቈጽለ ወሖረ ይር
አይ እመቦ ዘይረክብ ፍሬ በውስቴታ ፤ ወበጺሖ ኀቤሃ
አልቦ ዘረከበ ዘእንበለ ቈጽል ባሕቲቱ እስመ ኢኮነ
ጊዜሁ ለበለስ ።
፲፬ ወአውሥአ ወይቤላ አልቦ ዘይበልዕ ፍሬ እምኔኪ
ለዓለም ፤ ወሰምዑ አርዳኢሁ ።

ክፍል ፺ወ፪፤ በእንተ እለ ያረኵሱ ቤተ መቅደስ ።

፲፭ ወበጺሖ ኢየሩሳሌም ቦአ ቤተ መቅደስ፤ ወአኀዘ
ይሰድድ እለ ይሠይጡ ወይሣየጡ በምኵራብ ወገፍ
ትአ ማእዳቲሆሙ ለመወልጣን ወመናብርቲሆሙ
ለእለ ይሠይጡ ርግበ ።

ምዕራፍ ፲፩ ፤

ክፍል ፺፤ በአህያ ላይ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ ።

ኢየሩሳሌም ለመግባት ከደብረ ዘይት አጠገብ ቤተ ፩
ፋጌና ቢታንያ በደረሱ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለ
ቱን ላከ ። ሉቃ፡ ፲፱ ፳፱-፴፱ ። ዮሐ፡ ፲፪ ፤ ፲፪ - ፲፮ ።
እንዲህም አላቸው በፊታችሁ ወዳለችው ሀገር ሂዱ ፪
በገባችሁም ጊዜ ሰው ያልተቀመጠበት የአህያ ግል
ገል ታሥሮ ታገኛላችሁ ፍቱና አምጡልኝ አላቸው።
ምን ታደርጋላችሁ የሚላችሁ ቢኖር ጌታው ይሻ ፫
ዋል በሉትና ያን ጊዜ ወደዚህ ይሰዳችኋል ።
ሂደውም በመንገድ አጠገብ ከበር ላይ የታሠረ አህያ ፬
አገኙና ፈቱት ።
ከዚያ ቆመው የነበሩትም ምን ታደርጋላችሁ? አህ ፭
ያውን የምትፈቱት አሏቸው ።
ጌታ ኢየሱስ እንደ አዘዛቸው ነገሯቸውና ተዉዋ ፮
ቸው ።
ግልገሉን ወደ ጌታ ኢየሱስ ወስደው ልብሳቸውን ፯
ደልድለው በዚያ ላይ አስቀመጡት ።
ከዕንጨቶች ቅጠልን ዘንጥፈው ቈርጠው በመንገድ ፰
የጐዘጐዙ ብዙዎች ናቸው ፤ ልብሳቸውንም ያነጠፉ
አሉ ።
በፊት የሚሄዱ ፤ በኋላ የሚከተሉ እንዲህ እያሉ ፱
ይጮኹ ነበር ፤ "ሆሣዕና በእግዚአብሔር ስም የሚ
መጣ የተባረከ ነው„ መዝ፡ ፻፲፰ ፳፭ ።
በእግዚአብሔር ስም የምትመጣ ያባታችን ዳዊት ፲
መንግሥትም የተባረከች ናት ፤ ሆሣዕና በአርያም
እያሉ ።
ጌታ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ ገባ ፤ ፲፩
ሁሉንም አየና በመሸ ጊዜ ከዐሥራ ሁለቱ ጋር ወደ
ቢታንያ ሄደ። ማቴ ፳፩ ፲፪—፳፪። ፲፱ ፵፭—፵፰ ።

ክፍል ፺፩ ፤ ስለ ተረገመችው በለስ ።

በነጋውም ከቢታንያ በወጣ ጊዜ ተራበ ። ፲፪
በለስንም ከሩቅ አየ ቅጠል ነበራት በውስጧም የሚ ፲፫
ያገኘው ፍሬ እንዳለ ሊያይ ሄደ ወደዚያም በደረሰ
ጊዜ ከቅጠል በቀር ያገኘው የለም ፤ ጊዜው የበለስ
አልነበረምና ።
ጌታም መልሶ ለዘለዓለም ከንቺ የሚበላ ፍሬ አይ ፲፬
ኑር አላት ፤ ደቀ መዛሙርቱም ሰሙ ።

ክፍል ፺፪ ፤ ቤተ መቅደስን ስለሚያረክሱ ።

ኢየሩሳሌም በደረሰም ጊዜ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ፲፭
በምኵራብ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ያባርራቸው
ጀመር ፤ የለዋጮችንም መደብርና ርግብ የሚሸጡ
ትን ወንበሮች ገለበጠ ።

፲፮ ወኢየኅድግ ከመ አልቦ ዘያኀልፍ ንዋየ እንተ ምኵራብ ።
፲፯ ወመሀሮሙ ወይቤሎሙ አኮኑ ጽሑፍ ዘይብል ቤትየሰ ቤተ ጸሎት ይኩን ለኵሉ አሕዛብ ፤ ወአንትሙሰ ረሰይክምዎ በዓተ ፈያት ወሰረቅት ።
፲፰ ወሰምዑ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወኀሠሡ እንተ ኀበ ይቀትልዎ ወፈርህዎ እስመ ኵሉ ሕዝብ ያነክሩ ምሕሮቶ ።
፲፱ ወሰበ መስየ ወፅአ አፍአ እምሀገር ።
፳ ወበጊዜሁ ጸቢሐ በነግህ ረከብዋ ለይእቲ በለስ ይቡሰተ እምሥርዋ ።
፳፩ ወተዘከረ ጴጥሮስ ወይቤሎ ሊቅ ነየ እንታክቲ በለስ እንተ ረገምካ የብሰት ።
፳፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ይኩን ውስቴትክሙ ሃይማኖተ እግዚአብሔር ።
፳፫ አማን እብለክሙ ለእመ ትብልዎ ለዝንቱ ደብር ተንሥእ ወተወረው ውስተ ባሕር ወኢይናፍቅሙ በልብክሙ ወተአመንክሙ ከመ ዘነበብክሙ ይከውን ወትረክቡ ።
፳፬ ወበእንተ ዝንቱ እብለክሙ ኵሉ ዘጸለይክሙ ወሰአልክሙ እንዘ ትትአመኑ ከመ ትረክቡ ወይከውን ለክሙ ።
፳፭ ወሰበሂ ትጼልዩ ኅድጉ ለቢጽክሙ ዘተሐየስክምዎሙ ከመ ይኅድግ ለክሙ አቡክሙ ዘበሰማያት አበሳክሙ ።
፳፮ ወእመሰ አንትሙ ኢኀደግሙ እቡክሙኒ ሰማያዊ ኢየኀድግ ለክሙ አበሳክሙ ።

ክፍል ፺፫ ፤ በእንተ ተስእሎተ መበሕት ።

፳፯ ወሖረ ካዕበ ኢየሩሳሌም ወእንዘ ያንሶሱ በምኵራብ መጽኡ ኀቤሁ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወረበናት ።
፳፰ ወይቤልዎ በመበሕተ መኑ ትገብር ዘንተ ፤ ወመኑ አብሐከ ትግበር ዘንተ ።
፳፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እነሂ እሴአለክሙ አሐተ ነገረ ወንግሩኒ ፤ ወእነሂ እነግረክሙ በመበሕተ መኑ እገብር ከመዝ ።
፴ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቴኑ እምሰማይኑ አው እምሰብእ አይድዑኒ ።
፴፩ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ ለእመ ንብል እምሰማይ ይብለነ ለምንት ኢአመንክምዎ ።
፴፪ ወእመ ንብል እምሰብእ ንፈርሆሙ ለሕዝብ እስመ ኵሎሙ ከመ ነቢየ ይሬእይዎ ለዮሐንስ ።
፴፫ ወተሠጥውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቤልዎ ኢነአምር ፤ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እነኒ ኢይነግረክሙ በመበሕተ መኑ እገብር ከመዝ ።

በምኵራብም በኩል ገንዘብን የሚያስተላልፍ አንዳ ፲፮
ይኖር ከለከለ ።
እንዲህ ብሎም አስተማራቸው ፤ ቤቴ ለአሕዛብ ሁሉ ፲፯
"የጸሎት ቤት ይሁን" የሚል ተጽፎ የለምን እናንተ
ግን የሌቦችና የቀማኞች ዋሻ አደረጋችሁት ። ኢሳ
፶፮ ፣ ፯ ። ኤር ፯ ፣ ፲፩ ።
የካህናት አለቆችና ጻፎች ሰምተው የሚገድሉበትን ፲፰
ፈለጉ ፤ ግን ፈሩት ፤ ሕዝቡ ሁሉ ትምህርቱን ያደንቁ
ነበርና ።
በመሸም ጊዜ ከከተማ ወደ ውጭ ወጣ ። ፲፱
በነጋውም ተመልሰው ያችን በለስ ከሥሯ ደርቃ ፳
አገኟት ። ቍ ፲፬ ።
ጴጥሮስም አስታውሶ መምህር ፤ እነሆ ያቺ የረገም ፳፩
ካት በለስ ደርቃለች አለው ። ዕብ ፯ ፣ ፰ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ የእግዚአብ ፳፪
ሔርን ማመን በእናንተ ይኑር ። ዮሐ ፲፬ ፣ ፩ ።
እውነት እላችኋለሁ ይህን ተራራ ተነሥተህ ወደ ፳፫
ባሕር ተወርወር ብትሉት በልቡናችሁ በትጠራጠ
ሩና ብታምኑ እንደ ተናገራችሁት ሆኖ ታገኛላ
ችሁ ። ማቴ ፣ ፲፯ ፣ ፳ ።
ስለዚህም እምናችሁ የለመናችሁትን ሁሉ እንደ ፳፬
ሚሆንላችሁም እነግራችኋለሁ ። ማቴ ፯ ፣ ፯ ። ዮሐ
፲፬ ፣ ፲፫ ።
በምትጸልዩበትም ጊዜ ወንድሞቻችሁን የነቀፋችሁ ፳፭
ባቸውን ተዉ ፤ ሰማያዊ አባታችሁም በደላችሁን
ይቅር እንዲላችሁ ። ማቴ ፭ ፣ ፳፫ ።
እናንተ ይቅር ካላላችሁ ሰማያዊ አባታችሁም ይቅር ፳፮
አይላችሁም ። ማቴ ፮ ፣ ፲፬ - ፲፭ ።

ክፍል ፺፫ ፣ ስለ ክሃሊነቱ የቀረበ ጥያቄ ።

ዳግመኛም ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ በምኵራብም ሲመ ፳፯
ላለስ የካህናት አለቆች ሽማግሎችና ጻፎች ወደርሱ
መጡ ። ማቴ ፳፩ ፣ ፳፫ - ፳፯ ። ሉቃ ፳ ፣ ፩ - ፰ ።
በማን ሥልጣን ይህን ታደርጋለህ? ይህንስ ታደርግ ፳፰
ዘንድ ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም አላቸው ፤ እኔም አንድ ነገር እጠይ ፳፱
ቃችኋለሁና ንገሩኝ ፤ እኔም በማን ሥልጣን እንዲህ
እንደማደርግ እነግራችኋለሁ አላቸው ።
የዮሐንስ ጥምቀት ከወዴት ነው? ከእግዚአብሔር ፴
ነው ወይስ ከሰው? መልሱልኝ ።
እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ ከሰማይ ነው ብን ፴፩
ለው ለምን አላመናችሁበትም ይለናል ።
ከሰው ነው ብንለውም ሕዝቡን እንፈራለን ፤ ሁሉም ፴፪
ዮሐንስን እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና ።
መልሰውም ጌታ ኢየሱስን አናውቅም አሉት ፤ ጌታ ፴፫
ኢየሱስም መልሶ እኔም ይህን በማን ሥልጣን እንደ
ማደርግ አልነግራችሁም አላቸው ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ፤

ክፍል ፶ወ፩፡ ምሳሌ በእንተ ዓጸደ ወይን ወዓቀብቱ ።

፩ ወአኀዘ ይመስል ሎሙ ወይቤሎሙ ብእሲ ተከለ
ወይነ ወፀቈና ወአክረየ ምክያደ ወሐነፀ ማኅፈደ
ውእቱ ወሜጦ ሎቱ ገባረ ወዐቀብተ ወይን ወነገደ።

፪ ወፈነወ ገብር ኀበ ዐቀብተ ወይን በጊዜሁ ያምጽእ
ሎቱ እምፍሬ ወይኑ ።
፫ ወአኀዝዎ ወቀሠፍዎ ወፈነውዎ ዕራቆ ።
፬ ወካዕበ ፈነወ ኀቤሆሙ ካልአ ገብረ ፤ ወኪያሁኒ ወገ
ርዎ ወኰረዕዎ ወፈነውዎ አኅሚሮሙ ።
፭ ወፈነወ ሣልሰ ገብረ ወኪያሁኒ ቀተልዎ ፤ ወፈነወ
ካልኣነ አግብርተ ብዙኃነ ፤ በ ዘቀሠፉ ፤ ወበ ዘቀተሉ ፤

፮ ወቦቱ አሐዱ ወልድ ዘያፈቅር ፤ ወፈነዎ ኀቤሆሙ
ድኅረ ኵሉ እንዘ ይብል የኀፍርዎ ለወልድየሰ ።
፯ ወሰበ ርእይዎ ዐቀብት ይቤሉ ዝንቱ ውእቱ ወራ
ሲሁ ንዑ ንቅትሎ ወንርከብ ርስቶ ።
፰ ወአኀዝዎ ወአውጽእዎ አፍአ እምዐፀደ ወይን ወቀ
ተልዎ ።
፱ ምንተ እንከ ይሬስዮሙ በዓለ ወይን ይመጽእ ወይ
ቀትሎሙ ለእልክቱ ገባር ወይሁብ ወይኖ ለካልኣን ።

፲ ወዘኒ ኢያንበብክሙኑ ውስተ መጽሐፍ እብን እንተ
መነንዋ ነደቅት ይእቲ ኮነት ውስተ ርእሰ ማዕዘንት ።

፲፩ እምኀበ እግዚአብሔር ኮነት ዛቲ ፤ ወነኪር ይእቲ ለአ
ዕይንቲነ ።
፲፪ ወፈቀዱ የአኀዝዎ ወፈርህዎሙ ለሕዝብ እስመ አእ
መሩ ከመ በእንቲአሆሙ ይቤ ዘንተ ምሳሌ ፤ ወኀ
ደግዎ ወሖሩ ።

ክፍል ፶ወ፪፤ በእንተ ተሰእሎተ ዲናር ።

፲፫ ወፈነዉ ኀቤሁ ፈሪሳውያን ምስለ ሰብአ ሄሮድስ
ከመ ያዕሕትዎ በቃሉ ።

፲፬ ወመጽኡ ኀቤሁ ወይቤልዎ ሊቅ ነአምር ከመ ጻድቅ
አንተ ወኢያኀዝነከ መኑሂ ወኢታደሉ ለገጸ ሰብእ
ወበጽድቅ ትሜህር ፍኖተ እግዚአብሔር ይከውነነሁ
ነሀብ ጸባሕተ ዲናር ለነጋሢ አው አልቦ ።

፲፭ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ጕሕሉቶሙ ወይቤ
ሎሙ ለምንት ታሜክሩኒ ወአምጽኡ ዲናረ ወአር
እዩኒ ።
፲፮ ወአምጽኡ ሎቱ ወይቤሎሙ ዘመኑ ዝንቱ መልክዑ
ወመጽሐፉ ፤ ወይቤልዎ ዘነጋሢ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

ክፍል ፶፩፤ ስለ ወይኑ ቦታና ስለ ጠባቆቹ ።

ምሳሌም ይመስልላቸው ጀመረ እንዲህም አላቸው ፤ ፩
አንድ ሰው ወይን ተከለ አጠረው ፤ መጥመቂያን
አስቈፈረለት በውስጡም ግንብ ሠራ ፤ ሠራተኞችንና
ተክል ጠባቆችን ሹሞለት ሄደ ። ኢሳ ፭ ፩-፲ ።
ማቴ ፳፩ ፴፫ ፴፮ ። ሉቃ ፳ ፱-፲፱ ። ኤር ፪ ፳፩ ።
ከወይኑ ፍሬ ያመጣለት ዘንድ በጊዜው ወደ ወይን ፪
ጠባቆች አገልጋዩን ላከ ።
ይዘውም ገርፈው ባዶ እጁን ሰደዱት ። ፫
ዳግመኛም ሌላውን አገልጋይ ወደርሱ ላከ እርሱንም ፬
ደብድበው ቀጥቅጠው አዋርደው ሰደዱት ።
ሦስተኛውንም አገልጋዩን ላከ ፤ እርሱንም ገደሉት ፤ ፭
ሌሎች ብዙ አገልጋዮችንም ሰደደና ከነርሱም የገረ
ፉት አሉ ፤ የገደሉትም አሉ ።
የሚወደው አንድ ልጅም ነበረውና ከሁሉ በኋላ ፮
ልጄንስ ያፍሩታል ብሎ ወደነርሱ ላከ ።
ጠባቆችም በዩት ጊዜ ወራሹ ይህ ነው ኑ እንግደለ ፯
ውና ርስቱን እጅ እናድርግ አሉ ።
ይዘው ከወይኑ ቦታ ወደ ውጭ አውጥተው ገደ ፰
ሉት ። ዕብ ፲፫ ፲፪ ።
እንግዲህ የወይኑ ባለቤት ምን ያደርጋቸው ይሆን ? ፱
መጥቶ እነዚያን ጠባቂዎች ያጠፋቸዋል ወይኑንም
ለሌሎች ይሰጣል ።
ይህንስ በመጽሐፍ አላነበባችሁምን አናጢዎች የና ፲
ቁት ደንጊያ እርሷ የመዓዝን ራስ ላይ ሆነች ። መዝ
፻፲፰ ፳፪ ፳፫ ። ማቴ ፳፩ ፵፪ ። ግብ ሐዋ ፬ ፲፩ ።
እርሷ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሆነች ለዓይኖቻችንም ፲፩
ድንቅ ናት ።
ሊይዙትም ወደዱ ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ ይህን ፲፪
ምሳሌ ስለ እነሱ እንደ ተናገረ አውቀዋልና ትተዉ
ትም ሄዱ ።

ክፍል ፶፪፤ ስለ ዲናር የቀረበ ጥያቄ ።

ፈሪሳውያንም በቃሉ ያስቱት ዘንድ ከሄሮድስ ሰዎች ፲፫
ጋር ሰው ወደርሱ ላኩ ። ምዕ ፫ ፮ ። ማቴ ፳፪ ።
፲፭ ፳፪ ። ሉቃ ፳ ፳-፳፮ ።
እነሱም መጥተው እንዲህ አሉት ፤ መምህር አንተ ፲፬
እውነተኛ እንደሆንክ እናውቃለን ማንም ማን አያ
ሳዝንህም በእውነት የእግዚአብሔር መንገድ ታስተ
ምራለህ እንጂ ለሰው ፊት አታደላም ፤ ለንጉሥ
ግብር መስጠት ይገባልን ወይስ አይገባም ?
ጌታ ኢየሱስም ተንኰላቸውን ዐወቀና ለምን ትፈ ፲፭
ትኑኛላችሁ ? ገንዘቡን አምጥታችሁ አሳዩኝ አላቸው ።

እነሱም አመጡለት ይህ መልኩ ጽሕፈቱስ የማን ፲፮
ነው ? አላቸው የንጉሥ ነው አሉት ።

፲፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሀቡ ዘነ
ጋሢ ለንጋሢ ፤ ወዘእግዚአብሔርኒ ግበሩ ለእግዚአብ
ሔር ፤ ወአንከርዎ ።

ክፍል ፺ወ፮ ፤ በእንተ እለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙታን ።

፲፰ ወመጽኡ ኀቤሁ ሰዱቃውያን እለ ይብሉ አልቦ ትን
ሣኤ ሙታን ፤ ወተስእልዎ ወይቤልዎ ።
፲፱ ወተስእልዎ ወይቤልዎ ሊቅ ሙሴ ጸሐፈ ለነ እንዘ
ይብል ለእመ ዘሞተ እኁሁ ወኀደገ ብእሲቶ ወአ
ልቦቱ ውሉድ ፤ ያውስባ እኁሁ ለብእሲቱ ወያቅም
ዘርአ ለእኁሁ ።
፳ ወሀለዉ እንከ በኀቤነ ሰብዐቱ አኀው ወአውሰበ
ዘይልህቅ ብእሲተ ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ ።
፳፩ ወአውሰባ ካልኡኒ ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ ፤
ወሣልሱኒ ከማሁ ።
፳፪ ወሰብዐቲሆሙ አውሰብዋ ወኢኀደጉ ውሉደ ፤ ወድ
ኅረ ኵሎሙ ሞተት ይእቲ ብእሲት ።
፳፫ አመ የሐይዉ ሙታን ለመኑ እምኔሆሙ ትከውና
ብእሲተ ፤ እስመ ሰብዓቲሆሙ አውሰብዋ ።
፳፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ስሕትክሙ
ዘኢያእምሮ መጻሕፍት ወኢኃይለ እግዚአብሔር ።
፳፭ ወአመ የሐይዉ ምውታን ኢያወስቡ ወኢይትዋ
ሰቡ ፤ አላ ከመ መላእክተ እግዚአብሔር እሙንቱ
በሰማያት ።
፳፮ ወከመሰ የሐይዉ ምውታን ኢያንበብክሙኑ በው
ስተ መጽሐፈ ሙሴ ዘይቤሎ እግዚአብሔር በኀበ
ዕፀ ጳጦስ እንዘ ይብል ፤ አነ ውእቱ እግዚአብሔር
አምላክከ ፤ አምላከ አብርሃም ፤ ወአምላከ ይስሐቅ
ወአምላከ ያዕቆብ ።
፳፯ ኢኮነ አምላከ ሙታን ፤ አላ አምላከ ሕያዋን
ውእቱ ፤ ወአንትሙሰ ብዙኀ ትጌግዩ ።

ክፍል ፺ወ፯ ፤ ተስእሎ እምኀበ አሐዱ ጸሐፊ ።

፳፰ ወመጽአ አሐዱ ጸሐፊ ሰሚዖ ከመ ተኃሠሥዎ
ወሰበ ርእየ ከመ ሠናየ ተሰጥዎሙ ፤ ተስእሎ ወይ
ቤሎ አይኑ ትእዛዝ ቀዳሚት እምኵሉ ።
፳፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዛቲ ይእቲ
ቀዳሚት እምኵሉ ትእዛዝ ስማዕ እስራኤል ፤ አሐዱ
ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ።
፴ ወአፍቅር ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ
ወበኵሉ ነፍስከ ፤ ወበኵሉ ሕሊናከ ፤ ወበኵሉ ኃይ
ልከ ፤ ዛቲ ይእቲ ቀዳሚት ትእዛዝ ።
፴፩ ወካልእታሂ እንተ ትመስላ ፤ ዛቲ ይእቲ አፍቅር ቢጸከ
ከመ ነፍስከ ፤ ወዘየዐቢ እምእላንቱ ትእዛዝ አልቦ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ የንጉሥን ለንጉሥ ስጡ ፤ ፲፯
የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አድርጉ አላ
ቸው ፤ አደነቁት ። ሮሜ ፲፫ ፣ ፯ ።

ክፍል ፺፮ ፤ ትንሣኤ ሙታን የለም ስለሚሉ ወገኖች ።

ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዱቃውያንም ወደ ፲፰
እርሱ መጡ ። ማቴ ፳፪ ፣ ፳፫ - ፴፫ ሉቃ ፳ ፣ ፳፯ - ፵ ።
እንዲህ ብለውም ጠየቁት ፤ መምህር! ወንድሙ ፲፱
ሚስቱን ትቶ የሞተበት ሰው ቢኖር ልጅም ባይኖ
ረው ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር
ይተክ ብሎ ሙሴ ጽፎልናል ። ዘዳ ፳፭ ፣ ፭ ።
እንግዲህ በእኛ ዘንድ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ ፤ ፳
ታላቁ ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ ።
ሁለተኛውም አገባትና ልጅ ሳይወልድ ሞተ ፤ ሦስተ ፳፩
ኛውም እንዲሁ ።
ሰባቱም አገቡዋት ዘርም አልተዉም ፤ ከሁሉም በኋላ ፳፪
ያቺ ሴት ሞተች ።
እንግዲህ ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ከነሱ ለማንኛውም ፳፫
ሚስት ትሆናለች? ሰባቱም አግብተዋታልና ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ መጻሕፍት ፳፬
ንና የእግዚአብሔርን ኃይል ባለማወቅ ትሳሳታችሁ ።
ሙታንስ በተነሡ ጊዜ አያገቡም አይጋቡም ፤ እነሱ በሰ ፳፭
ማያት እንደ እግዚአብሔር መላእክት ናቸው እንጂ ።

ሙታን እንዲነሡማ እግዚአብሔር በዕፀ ጳጦስ ዘንድ ፳፮
ያንተ አምላክ ፤ የአብርሃም አምላክ ፤ የይስሐቅ አም
ላክ ፤ የያዕቆብ አምላክ ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ
የነገረውን በሙሴ መጽሐፍ አላነበባችሁምን? ዘፀ
፫ ፣ ፮ - ፯ ።
እንግዲያውስ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ ፤ የሙ ፳፯
ታን አምላክ አይደለም ፤ እናንተ ግን በብዙ ትሳሳ
ታላችሁ ።

ክፍል ፺፯ ፤ ከአንድ ጸሐፊ የቀረበ ጥያቄ ።

እንደ ተከራከሩትም ሰምቶ አንድ ጸሐፊ መጣና ፳፰
በሚገባ እንደ መለሰላቸው ባየ ጊዜ ፤ ከሁሉ የምትበ
ልጠዋ ትእዛዝ የትኛይቱ ናት? ብሎ ጠየቀው ።
ማቴ ፳፪ ፣ ፴፬ - ፵ ። ሉቃ ፲ ፣ ፳፭ - ፳፰ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው ፤ ከትእዛዝ ፳፱
ሁሉ የምትበልጠው ይህች ናት ፤ "እስራኤል ሆይ!
ስማ አምላክህ አንድ እግዚአብሔር ነው" ። ዘዳ ፮፣፬ ።
"እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ ፤ በፍጹም ፴
ሰውነትህ ፤ በፍጹም አሳብህ ፤ በሚቻልህ ሁሉ ውደ
ደው" ፤ አንደኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት ።
የምትመስላት ሁለተኛይቱም ይህች ናት ፤ "ወንድም ፴፩
ህን እንደ ራስህ ውደድ" ፤ ከእነዚህ ትእዛዛት የሚበ
ልጥ የለም ። ዘሌ ፲፱ ፣ ፲፰ ።

፴፪ ወይቤሎ ውእቱ ጸሐፊ ሠናየ ትቤ ሊቅ፤ አማን አሐዱ
ውእቱ እግዚአብሔር ወአልቦ ባዕድ ዘእንበሌሁ።

፴፫ ወከመ ታፍቅሮ በኵሉ ልብከ፤ ወበኵሉ ነፍስከ፤ ወበ
ኵሉ ሕሊናከ፤ ወበኵሉ ኃይልከ፤ ወከመ ታፍቅር
ቢጸከ ከመ ነፍስከ፤ ወዝንቱ ይኄይስ እምኵሉ
መባእ ወእምኵሉ መሥዋዕት።
፴፬ ወርእዮ ከመ ጠቢብ ውእቱ፤ ይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ
ኢኮንከ ርኁቀ እመንግሥተ እግዚአብሔር ወአልቦ
እንከ ዘተኀበለ ይሰአሎ።

ክፍል ፶ወ፰፤ ተስእሎ እምኀበ መድኃን ለፈሪሳውያን።

፴፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይሜህሮሙ በም
ኵራብ እፎ ይብሉ ጸሐፍት ከመ ክርስቶስ ወልደ
ዳዊት ውእቱ።
፴፮ ወለሊሁ ዳዊት ይቤ በመንፈስ ቅዱስ፤ ይቤሎ እግ
ዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ እስከ አገብእሙ ለጸ
ላእትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ።
፴፯ ዘለሊሁ እንከ ዳዊት እግዚእየ ይቤሎ፤ እፎ እንከ
ይከውኖ ወልዶ፤ ወኵሉ ሕዝብ ሠናየ ያጸምዕዎ።

ክፍል ፶ወ፱፤ በእንተ ተዐቅቦተ ግብር እምጸሐፍት።

፴፰ ወይቤሎሙ እንዘ ይሜህሮሙ፤ ዑቁ ወተዐቀቡ
እምጸሐፍት እለ ይፈቅዱ ያንሶስዉ ተላቢሶሙ ወይ
ትአምኁዎሙ በምሥያጣት።

፴፱ ወያፈቅሩ ነቢረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት፤ ወርእሰ
ምርፋቃት በውስተ ምሳሐት።
፵ እለ ይውኅጥዎን ለአብያተ መበለታት ወይትሜየኑ
በነዋኅ ጸሎቶሙ፤ እሉ ይረክቡ ዘየዐቢ ኵነኔ።

ክፍል ፷፤ በእንተ ክልኤ ጸሪቅ።

፵፩ ወነበረ እግዚእ ኢየሱስ ኖኅተ ምኵራብ መንጸረ
ሙዳየ ምጽዋት ይሬኢ ለብእ ዘያበውኡ ጸራይቀ
ወይወድዩ ውስተ ሙዳየ ምጽዋት፤ ወብዙኃን አብዕ
ልት እለ አብኡ ብዙኀ።

፵፪ ወመጽአት አሐቲ ብእሲት ነዳይት መበለት፤ ወአብ
አት ክልኤ ጸራይቀ ዘየአክሉ ቆንድራጢስ።
፵፫ ወጸውዖሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ፤ አማን እብለ
ክሙ ከመ ዛቲ ነዳይት መበለት አብዝኃት አብአ
እምኵሎሙ እለ አብኡ ውስተ ሙዳየ ምጽዋት።

ያም ጸሐፊ እንዲህ አለው፤ መምህር፤ መልካም ብለ ፴፪
ሃል እግዚአብሔር በእውነት አንድ ነው ከርሱም
በቀር ሌላ የለም።
በፍጹም ልብህ በፍጹም ሰውነትህ፤ በፍጹም አሳ ፴፫
ብህ በሚቻልህ ሁሉ እንድትወደው መሆን ነው
ወንድምህንም እንደ ራስህ እንድትወድ መሆን ነው
ይህም ከመሥዋዕት ሁሉ ይበልጣል። ፩ ሳሙ ፲፭ ፳፪፤
ብልህ እንደሆነም አይቶ ጌታ ኢየሱስ ከእግዚአብ ፴፬
ሔር መንግሥት የራቅህ አይደለህም አለው፤ ከዚህ
በኋላ ሊጠይቀው የደፈረ የለም። ማቴ ሐዋ ፳፯
፳፯—፳፱።

ክፍል ፶፰፤ ከመድኃን ለፈሪሳውያን የቀረበ ጥያቄ።

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው በምኵራብ ሲያስተ ፴፭
ምራቸው ጻፎች ክርስቶስ እንዴት የዳዊት ልጅ ነው
ይላሉ? ማቴ ፳፪ ፵፩—፵፭። ሉቃ ፳ ፵፩—፵፬።
እርሱ ራሱ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ጌታ ጌታዬ ፴፮
ጠላቶችህን ከእግርህ ጫማ በታች እስከገዛቸው
ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው አለ? መዝ ፻፲ ፩።
እንግዲህ እርሱ ራሱ ዳዊት ጌታዬ ያለው እንዴት ፴፯
ልጁ ይሆነዋል? ሕዝቡም ሁሉ ደስ ብሏቸው ያዳም
ጡት ነበር።

ክፍል ፶፱፤ ከጻፎች ግብር ስለ መጠበቅ።

ሲያስተምራቸውም እንዲህ አላቸው፤ ዕጹቁ ረዣ ፴፰
ዥም ልብስ ለብሰው ወዲያ ወዲህ ማለትን በገበ
ያም እጅ ሊነሡዋቸው ከሚወዱ ከጻፎች ተጠበቁ።
ማቴ ፳፫ ፩—፲፪። ሉቃ ፳ ፵፭—፵፯።
በአደባባዮችም ፊት ለፊት መቀመጥን በማእድም ፴፱
ጊዜ በራስጌ መቀመጥን ይወዳሉ።
በረዥም ጸሎታቸው አመካኝተው የመበለቶችን ፵
ቤቶች (ገንዘብ) የሚውጡ እሊህ ጽኑ ፍርድ ይቀ
በላሉ።

ክፍል ፷፤ ስለ ሁለቱ መሐለቅ።

ጌታ ኢየሱስም ከምኵራቡ ደጅ በሙዳየ ምጽዋት ፵፩
ፊት ለፊት ተቀምጦ ገንዘብ የሚያገቡ በሙዳየ ምጽ
ዋቱ የሚጨምሩ ሰዎችን ያይ ነበር፤ ብዙ ገንዘብ
ያገቡ ባለጸጎችም ብዙዎች ነበሩ። ፪ ነገ ፲፪ ፱።
ሉቃ ፳፩ ፩—፬።
አንዲት ድኻ ሴት መጥታ ድሪም የሚያህሉ ሁለት ፵፪
ገንዘቦች አገባች።
ደቀ መዛሙርቱንም ጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ በሙ ፵፫
ዳየ ምጽዋቱ ገንዘብ ከገቡት ሁሉ ይህች ድኻ ሴት
አብዝታ እንዳገባች በእውነት እላችኋለሁ።

፵፬ እስመ ኵሎሙ እለ አብኡ እምተረፎሙ አብኡ ፤ ወይእቲሰ እምተጽናሳ ኵሎ ዘበቲ ሕይወት ወኵሎ መንበርታ ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፤

ክፍል ፹ወ፩ በእንተ ንጸተተ

ቤተ መቅደስ ወኢየሩሳሌም ።

፩ ወወፂኦ እምኵራብ ይቤሎ አሐዱ እምአርዳኢሁ ሊቅ ርኢ ምንተ ይመስል ንድቁ ወአበኒሁ ።

፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ፤ ትሬኢኑ ዘንተ ኵሎ ንድቀ ዐቢየ ኢይትኀደግ ዝየ እብን ዲበ እብን ዘኢይትነሠት ።

፫ ወእንዘ ይነብር እግዚእነ ውስተ ደብረ ዘይት እንግረ ምኵራብ ተስእልዎ በባሕቲቶሙ ጴጥሮስ ፤ ወያዕቆብ ፤ ወዮሐንስ ፤ ወእንድርያስ ።

፬ ወይቤልዎ ንግረነ ማእዜ ይከውን ዝንቱ ወምንት ትእምርቱ አመ ይከውን ዝንቱ ኵሉ ።

፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወአኀዘ ይበሎሙ ዑቁ ኢያስሕትክሙ ።

፮ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስምየ እንዘ ይብሉ አነ ውእቱ ክርስቶስ ፤ ወያስሕትዎሙ ለብዙኃን ።

፯ ወአመ ሰማዕክሙ አዕባዐተ ወድምፀ ፀባኢት ኢትደንግፁ እስመ ሀለዎ ይኩን ዝንቱ ፤ ወባሕቱ አኮ ሰቤሃ ዘየኃልቅ ።

፰ ወይትነሣእ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ ወነገሥት ዲበ ነገሥት ወይከውን ድልቅልቅ በበብሔሩ ወይመጽእ ረኃብ ።

፱ ወዝንቱ ቀዳሚሁ ለፃዕር ፤ ወአንትሙሰ ዑቁ ርእሰ ክሙ ወይወስዱክሙ አዕዋዳተ ወይቀሥፉክሙ በምኵራባት ወይትዐደዉክሙ ኀበ መላእክት ወነገ ሥት በእንቲአየ ፤ ከመ ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ ።

፲ ወለኵሎሙ አሕዛብ ይደሉ ይቅድሙ ወይስብክዎ ለወንጌል ።

፲፩ ወሶበ ያበጽሑክሙ ኢትቅድሙ ተሐልዩ ወዘትነ ብቡ ወዘአንበብክሙ ሰቤሃ ንቡ እስመ ኢኮንክሙ አንትሙ ዘትነብቡ ዘእንበለ መንፈስ ቅዱስ ።

፲፪ ወያገብእ እኁ እኁሁ ለሞት ፤ ወአብ ወልዶ ፤ ወውሉድ ይትነሥኡ ዲበ አዝማዲሆሙ ወይቀትል ዎሙ ።

፲፫ ወትከውኑ ጽሉኣነ በኀበ ኵሉ ሰብእ በእንተ ስምየ ፤ ወዘሰ አዘለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድኅን ።

፲፬ ወሶበ ርኢክሙ ኀሣረ ሙስና ዘይቤ ዳንኤል ነቢይ ዘይቀውም ውስተ መካን ቅዱስ ወዘያነብብ ለይለቡ ይእተ አሚረ እለ ውስተ ይሁዳ ይጕዩ ውስተ አድ ባር ።

ያገኙ ሁሉ ከተረፋቸው አግብተዋል ፡ እሷ ግን ከድ ህነቷ ያላትን ሁሉ ንብረቷን ሁሉ አግብታለችና ። ፵፬
፪ ቆሮ ፰ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤

ክፍል ፹፩ ፡ ስለ ኢየሩሳሌምና

ስለ ቤተ መቅደሱ መፍረስ ።

ከምኩራብ በወጣ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ መምህር፤ እይ ሕንፃውና ድንጊያው ምን ይመስላል? አለው ። ሉቃ ፳፩ ፭ ። ፩

ጌታ ኢየሱስም መልሶ ይህን ታላቅ ሕንፃ ታያለህን? እዚህ የማይፈርስ ሆኖ ድንጊያ በድንጊያ ላይ አይ ቀርም ። ፪

በደብረ ዘይትም በምኵራብ ፊት ለፊት ተቀምጦ ሳለ ጴጥሮስና ያዕቆብ ፡ ዮሐንስና እንድርያስ ለብቻ ቸው ጠየቁት ። ፫

እንዲህም አሉት ንገረን ይህ መቼ ይሆናል? ይህ ሁሉ በሚደረግበት ጊዜስ ምልክቱ ምንድር ነው? ፬

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ ይላቸው ጀመረ ዕወቁ እንዳያስቷችሁ ። ፭

ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና ብዙዎችንም ያስቷቸዋልና ። ፮

ሰልፉንና የሰልፉን ወሬ በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ ይህ ይሆን ዘንድ አለውና ፡ ነገር ግን ወዲያውኑ የሚፈጸም አይደለም ። ፯

ሕዝብ በሕዝብ ላይ ይነሣል ፡ ነገሥታትም በነገሥ ታት ላይ ይነሣሉ ፡ በየሀገሩ ድብልቅልቅ ይሆናል ፡ ረኃብም ይመጣል ። ፰

ይህ የመከራው መጀመርያ ነው ፡ እናንተ ግን ለራሳ ችሁ ዕወቁ ፡ ወደ አደባባይ ይወስዱ ችኋል ፡ በየምኵ ራቡ ይገርፏችኋል ፡ ስለ እኔም ወደ ሊቆች ወደ ነገሥታት ያደርሷችኋል ምስክር ሊሆንባቸው ። ፱
ማቴ ፲ ፡ ፲፯ - ፳፪ ።

ለአሕዛብም ሁሉ አስቀድሞ ወንጌልን ሊሰብኩ ይገ ባል ። ምዕ ፲፮ ፡ ፲፭ ። ፲

አሳልፈው በሰጧችሁም ጊዜ አስቀድማችሁ የምት ሉትን የምትናገሩትን አታስቡ ፡ ያናገሩችሁንም ያን ጊዜ ተናገሩ መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ የምትናገሩ አይደላችሁምና ። ፲፩

ወንድም ወንድሙን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል ፡ አባ ትም ልጁን ፡ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ ይገድሏቸዋልም ። ፲፪

ስለ እኔ ስም በሰው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላ ችሁ ፡ ትዕግሥትን እበውትር የያዘ ግን እሱ ይድናል ። ፲፫

በነቢዩ በዳንኤል የተነገረውን መፍረሱ ያመጣውን ጕስቍልና በያችሁ ጊዜ በቅዱሱ ቦታ ላይ ቆሞ የሚያነበው ያስተውል ፡ ያን ጊዜም በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ ። ዳን ፱ ፡ ፳፯ ። ፲፪ ፡ ፱ - ፲ ። ፲፬

፲፭ ወዘሂ ውስተ ናሕስ ኢይረድ ውስተ ቤት ይባእ ይን
ሣእ ዘከነ ውስተ ቤት ።
፲፮ ወዘሂ ገዳመ ሀሎ ኢይትመየጥ ድኅሬሁ ይንሣእ
ልብሶ ።
፲፯ ወባሕቱ አሌ ሎን ለጽኑሳት ወለእለ የሐፅና ይእተ
አሚረ ።
፲፰ ወጸልዩ ከመ ኢይኩን ጉየይክሙ በክረምት ።
፲፱ እስመ ይከውን ይእተ አሚረ ዐቢይ ሕማም ዘእም
አመ ኮነ ዓለም ኢኮነ ከማሁ ፡ ወእምአመ ፈጠረ
እግዚአብሔር ዓለመ ኢኮነ ወኢይከውንሂ ።
፳ ወሰበ አከ ዘአኅፀሮን እግዚአብሔር ለእማንቱ መዋ
ዕል እምኢድኅነ ኵሉ ዘሥጋ ፡ ወባሕቱ በእንተ ኅሩ
ያኒሁ እለ ኀረየ እግዚአብሔር የኀፅራ እማንቱ
መዋዕል ።
፳፩ ወይእተ አሚረ እመቦ ዘይቤለክሙ ነዋ ዝየ ሀሎ
ክርስቶስ ፡ ወነዋ ከሐከ ኢትእመኑ ።
፳፪ እስመ ይመጽኡ ሐሳውያነ መሲሕ ፡ ወሐሳውያነ ነቢ
ያት ፡ ወይገብሩ ተአምረ ወመንክረ ከመ ያስሕቱ ፤
ወሰበሰ ይትከሀሎሙ እምአስሐትዎሙ ለኅሩያንሂ ።
፳፫ ወአንትሙሰ ዑቁ ናሁ አቅደምኩ ነጊሮተክሙ
ኵሎ ።

ክፍል ፹ወ፱ ፡ በእንተ ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፳፬ ወባሕቱ ይእተ አሚረ ምስለ ዝ ኵሉ ሕማም ፀሐይኒ
ይጸልም ፡ ወወርኅኒ ኢይሁብ ብርሃና ።
፳፭ ወከዋክብትኒ ይወድቁ እምሰማይ ወይትሀወክ ኀይለ
ሰማያት ።
፳፮ ወአሜሃ ይሬእይዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው እንዘ
ይመጽእ በደመና ምስለ ኀይል ወብዙኅ ስብሐት ።
፳፯ ወይእተ አሚረ ይፌንዎሙ ለመላእክቲሁ ወያስተጋ
ብእዎሙ ለኅሩያኒሁ እምአርባዕቱ ነፋሳት ወእምአ
ጽናፈ ምድር እስከ አጽናፈ ሰማይ ።
፳፰ ወእምበለስ አእምሩ አምሳሊሁ እምከመ ኮነ ዐጽቃ
ድኩመ ወሠረፀ ቈጽላ ይትዐወቅ ከመ ልልጸቀ
ማእረር ።
፳፱ ከማሁኬ አንትሙኒ እምከመ ርኢክሙ ዘንተ ኵሎ
ከመ ከነ እእምሩ ከመ በጽሐ ኀበ ኆኅት ።
፴ አማን እብለክሙ ከመ ኢተኀልፍ ዛቲ ትውልድ
ዘእንበለ ይኩን ዝንቱ ኵሉ ።
፴፩ ሰማይ ወምድር የኀልፍ ወቃልየሰ ኢየኀልፍ ።

ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ ሰዓት ወዕለት ።

፴፪ ወበእንተሰ ይእቲ ዕለት ወይእቲ ሰዓት አልቦ ዘየአ
ምራ ኢመላእክተ ሰማይ ወኢወልድ ዘእንበለ አብ
ባሕቲቱ ።
፴፫ ዑቁ ትጋሁ ወጸልዩ እስመ ኢተአምሩ ማእዜ መዋ
ዕለ ጊዜሁ ።

በሰገነት ላይ ያለም ወደ ምድር ቤት አይውረድ ፲፭
በቤት ውስጥ ያለውንም ይወስድ ዘንድ አይግባ ።
በዱር ያለም ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ኋላው ፲፮
አይመለስ ።
ነገር ግን በዚያ ወራት ለጸነሱና ወልደውም ለሚያ ፲፯
ሳድጉ ወዮላቸው ።
ሽሽታችሁም በክረምት እንዳይሆን ጸልዩ ። ፲፰
ያን ጊዜ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እንደሱ ያልሆነ ፲፱
እግዚአብሔርም ከፈጠረ ጀምሮ ያልተደረገ እንግዲ
ህም የማይደረግ ጽኑ መከራ ይሆናልና ። ዳን ፲፪ ፩ ።
እግዚአብሔር እነዚያን ቀኖች ባያሳጥራቸው ኖሮ ። ፳
ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር ፤ ነገር ግን እግዚአ
ብሔር ስለ መረጣቸው ደጋግ ሰዎች እነዚያ ቀኖች
ያጥራሉ ።
ያን ጊዜ ክርስቶስ ከዚህ አለ ወይም ከዚያ አለ የሚ ፳፩
ላችሁ ቢኖር አትመኑ ።
መሲሕን የሚያስተባብሉ ነቢያትንም የሚያስተባ ፳፪
ብሉ ይመጣሉና ፤ ለማሳትም ተአምራትና ድንቅ
ድንቅ ሥራ ያደርጋሉና ቢቻላቸውስ የተመረጡ
ትንም ባሳቷቸው ነበር ።
እናንተ ግን ተጠንቀቁ ፤ እነሆ ሁሉን አስቀድሜ ነግ ፳፫
ሬአችኋለሁና ።

ክፍል ፹፱ ፤ ስለ ሰው ልጅ መምጣት ።

ነገር ግን ያን ጊዜ ከዚህ ሁሉ መከራ ጋር ፀሐይ ፳፬
ይጨልማል ፤ ጨረቃም ብርሃኑን አይሰጥም ።
ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ የሰማያትም ኃይል ፳፭
ይናወጣል ።
ያን ጊዜም የሰውን ልጅ በኃይልና በብዙ ክብር በደ ፳፮
መና ሲመጣ ያዩታል ።
ያን ጊዜም መልእክተኞቹን ይልካቸዋል የተመረጡ ፳፯
ትንም ከዳር እስከ ዳር ከአራቱ መዓዝን ይሰበስቧቸ
ዋል ። ማቴ ፲፫ ፵፩ ።
ምሳሌውንም ከበለስ ዕወቁ ጫፏ ያቈጠቈጠ ቅጠሏ ፳፰
ያፈጠፈጠ እንደሆነ መከር እንደ ደረሰ ይታወቃል ።
ማቴ ፳፬ ፴፪ ።
እንዲሁ እናንተም ይህ ሁሉ እንደሆነ ባያችሁ ጊዜ ፳፱
ከደጃፍ እንደ ደረሰ ዕወቁ ።
ይህ ሁሉ ሳይደረግ ይህች ትውልድ እንደማታልፍ ፴
እውነት እላችኋለሁ ።
ሰማይና ምድር ያልፋል ፤ ቃሌ ግን አያልፍም ። ፴፩

ክፍል ፺፫ ፤ ስለ ሰዓትና ስለ ዕለት ።

ያቺን ዕለት ያቺን ሰዓት ግን የሚያውቃት የለም ፴፪
መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ያለ አባት ብቻውን ።
እወቁ ትጉ ጸልዩ ጊዜው ዘመኑ መቼ እንደሆነ አታ ፴፫
ውቁምና ።

፴፬ እስመ ከመ ብእሲ ዘይነግድ ወየኀድግ ቤቶ ወይሁ
በሙ ግብርሙ ለአግብርቲሁ ለለአሐዱ እምኔሆሙ
ወይኤዝዞ ለዐፃዊኒ ከመ ይትጋህ ።

፴፭ ትጉሁ እንከ እስመ ኢተአምሩ ማእዜ ይመጽእ
በዓለ ቤት ፤ እመሂ ሠርከ ፤ ወእመሂ መንፈቀ ሌሊት ፤
ወእመሂ ጊዜ ይነቅህ ዶርሆ ፤ ወእመሂ ጸቢሐ ።

፴፮ ኢይምጻእክሙ ግብተ ወኢይርከብክሙ እንዘ ትነ
ውሙ ።
፴፯ ወናሁ እብለክሙ ለኵልክሙ ትጉሁ ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ፤

ክፍል ፺ወ፩ ፤ በእንተ ዘከመ መከሩ ሊቃነ ካህናት ይቅትልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፩ ወእስከ ሰኑይ መዋዕል ፋሲካ በዓለ መጸለት ወኅ
ሠሡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ይትመየንዎ ወየአ
ኀዝዎ ወይቅትልዎ ።

፪ ወይቤሉ አኮ በበዓል ከመ ኢይትሀወኩ ሕዝብ ።

ክፍል ፺ወ፪ ፤ በእንተ እንተ ቀብአቶ ለእግዚእነ ዕፍረተ ።

፫ ወእንዘ ሀሎ ቢታንያ በቤተ ስምዖን ዘለምጽ እንዘ
ይረፍቅ ፤ መጽአት ብእሲት ወአምጽአት ዕፍረተ
ዘአልባስጥሮስ ዘናርዶስ ቅድው ዘዕፁብ ሤጡ ወአኮ
ሰቆ ወሶጠት ዲበ ርእሱ ።

፬ ወቦ እለ ተምዕዑ ወይቤሉ ፤ ለምንት ዘመጠነዝ
ሐጕል ዘዝ ዕፍረት ።
፭ እምኢትክህሉኑ ይሠየጥ ዝንቱ ዕፍረት ፈድፋደ
እም ሠለስቱ ምእት ዲናር ወይትወሀብ ለነዳያን ፤
ወገሠፅዋ ።
፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኅድግዋ ለብእሲት
ወኢታሥርሕዋ ሠናየ ግብረ ገብረት ላዕሌየ ።
፯ ወለነዳያንሰ ዘልፈ ትረክብዎሙ ወጊዜ ፈቀድክሙ
ታሤንዩ ሎሙ ፤ ወኪያየሰ አኮ ዘልፈ ዘትረክቡኒ ።

፰ ወዘቲኒ ዘበጽሐ ገብረት ወአቅደመት ወቀብዐተኒ
ሥጋየ ለቀበርየ ።
፱ አማን እብለክሙ ኀበ ሰበክዎ ለዝ ወንጌል ውስተ
ኵሉ ዓለም ይነግሩ ዘገብረት ዛቲ ብእሲት ወይዜ
ክርዋ ።

ክፍል ፺ወ፫ ፤ በእንተ ዘከመ ሤጠ ለእግዚእ ።

፲ ወይሁዳ አስቆሮታዊ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ
ሖረ ኀበ ሊቃነ ካህናት ከመ ያግብኦ ሎሙ ።

ቤቱን ትቶ ለአገልጋዮቹም ከነሱ ለያንዳንዱ ሥራ ፴፬
ቸውን ሰጥቶ በረኛውንም እንዲተጋ አዝዞ ወደ
ሩቅ አገር እንደሚሄድ ሰው ነውና ። ማቴ ፳፭
፲፬ ። ሉቃ ፲፱ ፲፪ ።
እንግዲህ ትጉ ባለቤቱ መቼ እንደሚመጣ አታው ፴፭
ቁምና ማታም እንደሆነ ፤ በመንፈቀ ሌሊትም እንደ
ሆነ ፤ ዶሮ ሲጮኽም እንደሆነ ፤ ጧትም እንደሆነ ።
ሉቃ ፲፪ ፴፰ ።
ድንገት እንዳይመጣባችሁ ተኝታችሁም እንዳያገ ፴፮
ኛችሁ ።
እነሆ ሁላችሁንም ትጉ እላችኋለሁ ። ፴፯

ምዕራፍ ፲፬ ።

ክፍል ፺፩ ፤ ጌታ ኢየሱስን ይገድሉት ዘንድ የካህናት አለቆች እንደ መከሩ ።

ከሁለት ቀንም በኋላ በዓለ ፍእት ነበረ ፤ የካህናት ፩
አለቆችና ጻፎችም ሊተናኰሉት ሊይዙትና ሊገድ
ሉት ይሹ ነበር ። ማቴ ፳፮ ፩-፭ ። ዮሐ ፲፫ ፩-፫ ።
ሉቃ ፳፪ ፩ ።
ነገር ግን ሕዝቡ እንዳይታወኩ በበዓል አይሆንም ፪
አሉ ። ማቴ ፳፮ ፭ ።

ክፍል ፺፭ ፤ ጌታችንን ሽቱ ስለ ቀባችው ሴት ።

በቢታንያም በለምጻሙ በስምዖን ቤት ለምሳ ተቀ ፫
ምጦ ሳለ አንዲት ሴት መጥታ እጅግ ያማረ ዋጋው
የከበረ ናርዶስ የሚባል አንድ ብልቃጥ ሽቱ አመጣ
ችና አዋሕዳ በራሱ ላይ አፈሰሰችው ። ማቴ ፳፮
፮ ፲፫ ። ዮሐ ፲፪ ፩-፰ ።
እንዲህ ብለው የተቈጡም አሉ የዚህ ሽቱ ጥፋት ፬
ይህን ያህል ለምንድነው ?
ይህ ሽቱ ከሦስት መቶ ወቄት በላይ ተሽጦ ለነዳያን ፭
ሊሰጥ ባልተቻለም ነበርን ! አሏትም ገሠጽዋት ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ሴቲቱን ተዉዋት ፮
አታዳክሙዋት ለእኔ መልካም ሥራ ሠርታለች ።
ነዳያንንስ ዘወትር ታገኙዋቸዋላችሁ በወደዳችሁም ፯
ጊዜ ትቸሩላቸዋላችሁ እኔን ግን ዘወትር የምታ
ገኙኝ አይደለም ። ዘዳግ ፲፭ ፲፯ ።
ይህችም ያላትን አደረገች አስቀድማም ለመቃብሬ ፰
ሥጋዬን ቀባች ።
እውነት እላችኋለሁ ወንጌልን በሚሰብኩበት በሃ ፱
ሉ ይህች ሴት ያደረገችውን ይናገሩላታል ያስ
ቧታል ።

ክፍል ፺፯ ፤ ጌታውን ስለ ሸጠ ሰው ።

ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ያስቆሮቱ ሰው ይሁዳም ለነሱ ፲
አሳልፎ ይሰጣቸው ዘንድ ወደ ካህናት አለቆች ሄደ
ማቴ ፳፮ ፲፬-፲፯ ። ሉቃ ፳፪ ፫-፯ ።

፲፩ ወሰሚዖሙ ተፈሥሑ ወተናገርዎ የሀብዎ ሠላሳ ብሩረ ፤ ወፈቀደ በጽሚት ያግብኦ ሎሙ ።

ክፍል ፹ወ፯ ፤ በእንተ ፋሲካ ።

፲፪ ወአመ ቀዳሚት ዕለት በዓለ መጸለት ፋሲካ አመ ይጠብሑ ፍሥሐ ይቤልዎ አርዳኢሁ በአይቴ ትፈቅድ ናስተዳሉ ለከ ትብላዕ ፍሥሐ ።

፲፫ ወፈነወ ክልኤተ እምአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ሑሩ ሀገረ ዘቅድሜክሙ ወትረክቡ ብእሴ ዘይጸውር ጸሐበ ማይ ወትልውዎ ኀበ ቦአ ቤተ ።

፲፬ ወበልዎ ለበዓለ ቤት ይቤለከ ሊቅ አይቴ ጽርሕ ኀበ እበልዕ ፍሥሐ ምስለ አርዳእየ ።

፲፭ ወውእቱ ያርእየክሙ ጽርሐ ዐቢየ ምንጡፈ ወር ሡየ ፤ ወበሀየ አስተዳልዉ ለነ ።

፲፮ ወሖሩ አርዳኢሁ ሀገረ ወረከቡ በከመ ይቤሎሙ ወአስተዳለዉ በሀየ ፍሥሐ ።

፲፯ ወመስዮ ሖረ ምስለ ዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ።

ክፍል ፹ወ፰ ፤ በእንተ ከሢቶቱ ለሐዋርያት ዘያገብኦ ።

፲፰ ወእንዘ ይረፍቁ ወይበልዑ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን እብለክሙ አሐዱ እምኔክሙ ዘይበልዕ ምስሌየ ያገብአኒ ።

፲፱ ወአኀዙ ይትከዙ ወይበሉ በበአሐዱ አነኑ እንጋ ውእቱ ።

፳ ወአውሥአ ወይቤሎሙ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ዘይጸብሕ ምስሌየ ውስተ መጽብሕየ ።

፳፩ ወወልደ እጓለ እመሕያውሰ የሐውር በከመ ጽሑፍ በእንቲአሁ ፤ ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለውእቱ ብእሲ ዘእምኔሁ ይትሜጠውዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው እምኀየሰ ሶበ ኢተወልደ ለውእቱ ብእሲ ።

ክፍል ፹ወ፱ ፤ በእንተ ሥርዓተ ምሥጢር ።

፳፪ ወእንዘ ይበልዑ ነሥአ እግዚእ ኢየሱስ ኅብስተ ወባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ ዝ ውእቱ ሥጋየ ።

፳፫ ወነሥአ ጽዋዐኒ ወአእኰተ ወወሀቦሙ ወይቤሎሙ ንሥኡ ወሰትዩ እምኔሁ ኵልክሙ ።

፳፬ ወይቤሎሙ ዝ ውእቱ ደምየ ዘሐዲስ ሥርዓት ዘይትከዐው በእንተ ብዙኃን ።

፳፭ አማን እብለክሙ ኢይሰቲ እንከ እምዝንቱ ፍሬ ወይን እስከ እንታክቲ ዕለት አመ እሰትዮ ሐዲሰ በመንግሥተ እግዚአብሔር ።

ሰምተውም ደስ አላቸውና ሠላሳ ብር ሊሰጡት ተዋዋሉት ፤ በምሥጢርም አሳልፎ እንዲሰጣቸው ምቹ ጊዜ ይሻ ነበረ ። ፲፩

ክፍል ፹፯ ፤ ስለ ፋሲካ ።

በጉን በሚያርዱበት ፋሲካ በምትበላው በቂጣ በዓል በመጀመሪያይቱ ቀን ደቀ መዛሙርቱ ፋሲካን ትበላ ዘንድ በየት ልናዘጋጅልህ ትወዳለህ? አሉት ። ማቴ ፳፮ ፤ ፲፯ - ፳፱ ። ሉቃ ፳፪ ፤ ፯ - ፲፫ ። ፲፪

ከደቀ መዛሙርቱም ሁለቱን ላካቸው እንዲህም አላቸው በፊታችሁ ወደ አለችው ሀገር ሂዱና የውኃ ማድጋ የተሸከመ ሰው ታገኛላችሁ ተከተሉት ። ፲፫

ወደ ገባበት ቤትም ገብታችሁ ባለቤቱን መምህር ከደቀ መዛሙርቴ ጋር ፋሲካን የምበላበት ወዴት ነው ብሎሃል? በሉት ። ምዕ ፲፩ ፤ ፫ ። ፲፬

እርሱ የተነጠፈ ፤ የተጋረደ ፤ ታላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል ፤ በዚያ አዘጋጁልን ። ፲፭

ደቀ መዛሙርቱም ወደ ከተማ ሄዱ ፤ እንዳላቸውም አገኙና በዚያም ፋሲካን አዘጋጁ ። ፲፮

በመሸም ጊዜ ከዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር ሄደ ። ፲፯

ክፍል ፹፰ ፤ የሚያስይዘውም ለሐዋርያት ስለ መግለጡ ።

በማእድም ላይ ተቀምጠው ሲበሉ ጌታ ኢየሱስ በእውነት እንግላችኋለሁ ከእናንተ አንዱ ከእኔ ጋር የሚበላው ያስይዘኛል አላቸው ። ፲፰

እያንዳንዱ ያዝኑ ይተክዙ እኔ እሆን እኔ እሆን? ይሉ ጀመር ። ዮሐ ፲፫ ፤ ፳፩ - ፳፯ ። ፲፱

እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ ከዐሥራ ሁለታችሁ አንዱ ከኔ ጋር ከወጭቱ የሚጠልቀው ነው ። ፳

የሰው ልጅስ ስለርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል ፤ ነገር ግን የሰውን ልጅ ከእጁ ለሚቀበሉት ለዚያ ሰው ወዮለት ፤ ለዚያ ሰው ባልተወለደ በተሻለው ነበር ። ፳፩

ክፍል ፹፱ ፤ ስለ ሥጋውና ደሙ ሥርዓት ።

ሲበሉም ጌታ ኢየሱስ ኅብስቱን አንሥቶ ባርኮ ፈትቶ እንኩ ብሉ ይህ ሥጋዬ ነው ብሎ ሰጣቸው ። ሉቃ ፳፪ ፤ ፳፩ - ፳፫ ። ዮሐ ፲፫ ፤ ፲፰ - ፴፪ ። ፳፪

ጽዋዉንም አንሥቶ ባርኮ ሁላችሁም እንኩ ከእርሱ ጠጡ ብሎ ሰጣቸው ። ፩ ቆሮ ፲፩ ፤ ፳፫ - ፴ ። ፳፫

እንዲህም አላቸው ስለ ብዙዎች የሚፈሰው አዲስ ሥርዓት የሚጸናበት ደሜ ይህ ነው ። ፩ ቆሮ ፲፩ ። ፳፬

እውነት እላችኋለሁ በእግዚአብሔር መንግሥት አዲስ አድርጌ እስከምጠጣበት እስከዚያች ቀን ድረስ እንግዲህ ከዚህ የወይን ጭማቂ አልጠጣም ። ማቴ ፳፮ ፤ ፳፮ - ፴ ። ሉቃ ፳፪ ፤ ፲፬ - ፳ ። ፳፭

ክፍል ፷ ፡ በእንተ ዝርወተ ሐዋርያት ።

፳፮ ሰቢሖሙ ወእንቢቦሙ ወፅኡ ውስተ ደብረ ዘይት ።
፳፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኵልክሙ ትክሕዱኒ በዛቲ ሌሊት እስመ ጽሑፍ ዘይብል እቀትሎ ለኖላዊ ወይዘረዉ አባግዒሁ ።
፳፰ ወእምድኅረ ተንሣእኩ እቀድመክሙ ገሊላ ።
፳፱ ወይቤሎ ጴጥሮስ ለእመኒ ኵሎሙ ክሕዱከ አንሰ ኢይክሕደከ ።
፴ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አማን እብለከ አንተ ትክሕደኒ ዮም ሥልሰ በዛቲ ሌሊት ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ክልኤ ጊዜ ።
፴፩ ወአፈድፈደ ጴጥሮስ ትምክሕተ ወተኃልፎተ እንዘ ይብል እመውትኒ ምስሌከ ወኢይክሕደከ ፡ ወከማሁ ይቤሉ ኵሎሙ ።

ክፍል ፷ወ፩ ፡ በእንተ ጸሎቱ በጌቴሴማን ።

፴፪ ወሖሩ ዓፀደ ወይን እንተ ስማ ጌቴሴማኒ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንበሩ ዝየ እስከ እሐውር ከሐ ወእጼሊ ።
፴፫ ወነሥኦሙ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ ወአኀዘ ይትከዝ ወይኄዝን ።
፴፬ ወይቤሎሙ ተከዘት ነፍስየ እስከ ለሞት ንበሩ ዝየ ወትግሁ አንከ ።
፴፭ ወእምዝ ተአተተ ሕቀ ወሰገደ ውስተ ምድር ወጸለየ ከመ ትኅልፍ እምኔሁ ይእቲ ሰዓት ለእመ ይትከሀል ።
፴፮ ወይቤ አባ ወአቡየ ኵሉ ይትከሀለከ አኅልፋ እምኔየ ለዛቲ ጽዋዕ ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ለይኩን ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ።
፴፯ ወገቢኦ ረከቦሙ እንዘ ይነውሙ ወይቤሎ ለጴጥሮስ ስምዖን ትነውምኑ ወኢትክል ተዐግሦ አሐተ ሰዓተ ።
፴፰ ትግሁ ወጸልዩ ከመ ኢትባኡ ውስተ መንሱት ፡ እስመ መንፈስ ይፈቅድ ወሥጋ ይደክም ።
፴፱ ወሖረ ካዕበ ወጸለየ ወኪያሁ ከመ ይቤ ።
፵ ወገቢኦ ካዕበ ረከቦሙ እንዘ ይነውሙ እስመ ከብዳ አዕይንቲሆሙ ወኢየአምሩ ዘይነብቡ ።
፵፩ ወመጽአ በሣልስ ወይቤሎሙ ኑሙ እንከሰ ወአዕርፉ ምዕረ ፡ እስመ ናሁ በጽሐ ጊዜሁ ወናሁ ያገብእዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥኣን ።
፵፪ ተንሥኡ ንሑር ናሁ በጽሐ ዘያገብአኒ ።

ክፍል ፷ ፤ ስለ ሐዋርያት መበተን ።

አመስግነው ዘምረው ወደ ደብረ ዘይት ወጡ ። ፳፮
ጌታ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው ፳፯
በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ "ጠባቂውን
እገድለዋለሁ በጎቹም ይበተናሉ የሚል ጽሑፍ
አለና „ ዘካ ፲፫ ፯ ። ማቴ ፳፮ ፴ - ፴፭ ። ዮሐ ፲፮ ፴፪ ።
ከተነሣሁም በኋላ ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ ። ፳፰
ምዕ ፲፮ ፯ ።
ጴጥሮስም ሁሉም ቢክዱህ እንኳን እኔ አልክድህም ፳፱
አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እውነት እልሃለሁ ዶሮ ሁለት ጊዜ ፴
ሳይጮኽ አንተ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው ።
ዮሐ ፲፫ ፴፰ ።
ጴጥሮስም ካንተ ጋር እሞታለሁ እንጂ አልክድህም ፴፩
እያለ ትምክሕትንና ድፍረትን አበዛ ሁሉም እንደሱ
አሉ ።

ክፍል ፷፩ ፤ በጌቴሴማን ስለ መጸለዩ ።

ጌቴሴማኒ ወደምትባለው የወይን ቦታም ሄዶ ደቀ ፴፪
መዛሙርቱንም ወደዚያ ሂጄ እስክጸልይ ድረስ ከዚህ
ቆዩ አላቸው ፡ ማቴ ፳፮ ፴፮ ፵፮ ። ሉቃ ፳፪ ፵፩ ፵፮
ጴጥሮስን ያዕቆብንና ዮሐንስን ከእሱ ጋር ወሰዳቸው ፴፫
ያዝንና ይተክዝም ጀመር ።
ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ አዘነች ከዚህ ሁኑና እንግ ፴፬
ዲህ ትጉ አላቸው ፡ ዮሐ ፲፪ ፳፯ ።
ከዚህም በኋላ ጥቂት እልፍ ብሎ ከምድር ላይ ሰግዶ ፴፭
ይቻል እንደሆነ ያቺ ሰዓት ከእሱ ታልፍ ዘንድ ጸለየ።

አባ አባቴ ሆይ ! ሁሉ ይቻልሃል ይህቺን ጽዋ ከእኔ ፴፮
አሳልፋት ግን የኔ ፈቃድ ያይደለ ያንተ ፈቃድ
ይሁን አለ ።
በተመለሰም ጊዜ ተኝተው አገኛቸውና ጴጥሮስን ፴፯
እንዲህ አለው ፤ ስምዖን ታንቀላፋለህን አንዲት ሰዓ
ት ስንኳ መታገሥ አትችልምን ?
ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ መንፈስ ፴፰
ሲሻ ሥጋ ይደክማልና ።
ዳግመኛም ሄዶ ያንኑ ቃል ብቻ ጸለየ ። ፴፱
ዳግመኛም ተመልሶ ተኝተው አገኛቸው ዓይኖቻቸው ፵
ፈዘው ነበርና የሚናገሩትንም አያውቁም ነበርና ።
በሦስተኛውም መጥቶ እንዲህ አላቸው እንግዲህስ ፵፩
ተኙ እንደኛችሁን ዕረፉ አሁን ጊዜው ደርሶአልና
እነሆ የሰውን ልጅ በኃጥአን እጅ አሳልፈው ይሰ
ጡታል ።
ተነሡ እንሂድ እነሆ የሚያስይዘኝ መጥቷል ። ፵፪

ክፍል ፸ወ፬ ፡ በእንተ ዘከመ አግብኦ ይሁዳ ለእግዚእነ ።

፵፫ ወእንዘ ይትናገሮሙ በጽሐ ሶቤሃ ይሁዳ አስቆሮታዊ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ወምስሌሁ ብዙኃን ሰብእ ምስለ መጣብሕ ወዕፀው እምኀበ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወረበናት ።

፵፬ ወወሀቦሙ ትእምርተ ዘያገብኦ ወይቤሎሙ ዘሰዐም ክዎ ውእቱ አኀዝዎ ወአጽንዕዎ ወሰዱዎ ።

፵፭ ወሶቤሃ መጽአ ኀቤሁ ወይቤሎ ረቢ ወሰዐሞ ።

፵፮ ወሰፍሑ እደዊሆሙ ላዕሌሁ ወአኀዝዎ ።

፵፯ ወመልሐ መጥባሕቶ አሐዱ እምእለ ምስሌሁ ይቀውሙ ወዘበጦ ለገብረ ሊቀ ካህናት ወመተረ ዕዝኖ ።

፵፰ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ከመ ሰራቂኑ ትዴግኑኒ መጻእክሙ ምስለ መጣብሕ ወአብትር ተአኀዙኒ ።

፵፱ ወኵሎ አሚረ ሀሎኩ ምስሌክሙ እሜህር በምኵራብ ወኢአኀዝክሙኒ ፡ ወባሕቱ ከመ ይብጻሕ ዘውስተ መጻሕፍት ።

፶ ወኃደግዎ ኵሎሙ አርዳኢሁ ወጐዩ ።

፶፩ ወተለዎ አሐዱ ወሬዛ ዘይትዓጸፍ ሰንዱነ ወአኀዝዎ ወራዙት ።

፶፪ ወኀደገ ሰንዱኖ ወጐየ ዕራቆ ።

ክፍል ፸ወ፭ ፡ በእንተ ቀዊሞቱ ውስተ ዓውድ ።

፶፫ ወወሰድዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ኀበ ሊቀ ካህናት ወተጋብኡ ኀቤሁ ኵሎሙ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወረበናት ።

፶፬ ወተለዎ ጴጥሮስ እምርኁቅ ውስተ ውሣጤ ዓፀደ ሊቀ ካህናት ወነበረ ምስለ ወዐልያኒሆሙ ይስሕን መንገለ በርሀ ።

፶፭ ወኃሠሡ ሊቃነ ካህናት ወኵሉ ዐውድ ሰማዕተ ሐሰት በዘያስተዋድይዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ከመ ይቅትልዎ ወኃጥኡ ።

፶፮ ወብዙኃን እለ አስተዋደይዎ ወኢኀብረ ቃሎሙ ።

፶፯ ወበ ሰማዕተ ሐሰት እለ ተንሥኡ ወነበቡ ሐሰተ ።

፶፰ ወይቤሉ ንሕነ ሰማዕናሁ እንዘ ይብል አነ እነሥቶ ለዝንቱ ቤተ መቅደስ ዘእድ ገብሮ ወበሠሉስ ዕለት አሐንጽ ካልአ ዘእድ ኢገብሮ ።

፶፱ ወምስለ ዝኒ ኢኀብረ ስምዖሙ ።

፷ ወተንሥአ ሊቀ ካህናት ወሐተቶ ለእግዚእ ኢየሱስ

ክፍል ፸፬ ፡ ይሁዳ ጌታችንን እንዳስያዘው ።

ሲነጋገራቸውም ወዲያውኑ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ፵፫
አስቆሮታዊው ይሁዳ ደረሰ ከእሱም ጋር ከካህናት
አለቆች ከጻፎችና ከሽማግሎች የተላኩ ሾተል
ጎመድ የያዙ ብዙ ሰዎች ነበሩ ። ዮሐ ፲፰ ፡ ፪ - ፲፩ ።
ማቴ ፳፮ ፡ ፵፯ - ፶ ።
የሚያስይዘውንም ምልክት ሰጥቷቸው ነበር ፡ የሳም ፵፬
ኩት እርሱ ነው ፤ አጥብቃችሁ ያዙና ውሰዱት
አላቸው ።
ያን ጊዜም ወደሱ መጣና መምህር ! ብሎ ሳመው ። ፵፭
በእርሱም ላይ እጃቸውን ዘርግተው ያዙት ። ፵፮
ከጌታ ጋር ቆመው ከነበሩትም አንዱ ሰይፉን መዝዞ ፵፯
የሊቀ ካህናቱን ባርያ መታው ጆሮውንም ቈረ
ጠው ። ማቴ ፳፮ ፡ ፵፯ - ፶ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው እንደ ሌባ ፵፰
ተከታትላችሁ በሾተል በጐመድ ልትይዙኝ መጣ
ችሁን !
በምኵራብ ሳስተምር ከእናንተ ጋር ነበርኩ አልያዛ ፵፱
ችሁኝም ፡ ግን በመጽሐፍ ያለው ይፈጸም ዘንድ
ነው ። ማቴ ፳፮ ፡ ፶፬ - ፶፮ ።
ደቀ መዛሙርቱም ሁሉ ጥለዉት ሸሹ ። ማቴ ፳፮፡ ፶፮ ። ፶
ነጠላ የለበሰ አንድ ጐልማሳ ይከተለው ነበር ፤ ጐበ ፶፩
ዛዝትም ያዙት ።
ነጠላውን ትቶ ዕራቆቱን ሸሸ ። ፶፪

ክፍል ፸፭ ፡ በአደባባይ ስለ መቆሙ ።

ጌታ ኢየሱስንም ወደ ሊቀ ካህናቱ ወሰዱት ፤ የካ ፶፫
ህናት አለቆች ጻፎችና ሽማግሎችም ከእሱ ዘንድ
ተሰበሰቡ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፶፯ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፶፬ ። ዮሐ
፲፰ ፡ ፲፫ ።
ጴጥሮስም እስከ ካህናቱ አለቃ ግቢ ውስጥ ድረስ ፶፬
ከሩቅ ተከተለው በእሳቱ ፊት ለፊትም ከሎሌላቱ
ጋር ሊሞቅ ተቀመጠ ።
የካህናት አለቆችና ሸንጎች ሁሉ ይገድሉት ዘንድ ፶፭
ጌታ ኢየሱስን እንዲከሱት የሐሰት ምስክሮችን
ፈለጉ ፡ ግን አጡ ። ዮሐ ፲፰ ፡ ፲፱ - ፳፬ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፶፱ ።
የከሰሱት ብዙዎች ናቸው ፡ ግን ቃላቸው አንድ ፶፮
አልሆነም ።
ተነሥተው በሐሰት የመሰከሩ የሐሰት ምስክሮች ፶፯
ነበሩ ።
እኔ ይህን የሰው እጅ የሠራውን ቤተ መቅደስ አፍ ፶፰
ርሼ በሦስተኛው ቀን እጅ ያልሠራውን ሌላ ቤተ
መቅደስ እሠራለሁ ሲል እኛ ሰምተነዋል አሉ ።
ዮሐ ፪ ፡ ፲፱ - ፳፫ ።
ይህም ቢሆን ምስክርነታቸው አልተባበረም ። ፶፱
ሊቀ ካህናቱም ተነሥቶ ይህን ያህል ሲያሳጡህ የም ፷

ወይቤሎ አልበኑ ዘትሰጠው እንዘ መጠነዝ ያስተዋ
ድዩከ ።

፷፩ ወአርመመ ወኢተሰጥዎ ወኢምትኒ፡ ወካዕበ ሐተቶ ሊቀ ካህናት ወይቤሎ አንተኑ ውእቱ ክርስቶስ ወልዱ ለቡሩክ ።

፷፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እወ አነ ውእቱ፡ ወትሬ እይዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው እንዘ ይነብር በየ ማነ ኃይል ወይመጽእ በደመና ሰማይ ።

፷፫ ወሰጠጠ አልባሲሁ ሊቀ ካህናት ወይቤ ምንተ እንከ ትፈቅዱ ሎቱ ሰማዕተ ።

፷፬ ናሁ ሰሊክሙ ሰማዕክሙ ጽርፈቶ ምንተ እንከ ትብሉ፡ ወአግብኡ ፍትሐ ኵሎሙ ወይቤሉ ይቅ ትልዎ ።

፷፭ ወአኀዙ እምውስቴቶሙ ይውርቅዎ ወይጽፍዕዎ ገጾ ወይኰርዕዎ ርእሰ፡ ወይቤልዎ ተነበይ ለነ ክርስቶስ መኑ ጸፍዐከ፡ ወከኑ ወዓልት ይጸፍዕዎ በሕቁ ።

ክፍል ፸ወ፬፡ በእንተ ክሕደተ ጴጥሮስ ።

፷፮ ወእንዘ ሀሎ ጴጥሮስ ታሕተ ውስተ ዓፀድ መጽአት አሐቲ ወለት እምእእማተ ሊቀ ካህናት ።

፷፯ ወርእየቶ ለጴጥሮስ ይስሕን ወነጸረቶ ወትቤሎ፡ አንተሂ ምስለ ኢየሱስ ገሊላዊ ሀለውከ ።

፷፰ ወክሕደ ወይቤላ ኢየአምር ወኢይጤይቅ ዘትብሊ፡ ወወፅአ አፍአ ኀበ ጸናፌ ዓፀድ ወነቀወ ዶርሆ ።

፷፱ ወርእየቶ ካዕበ ካልእት ወትቤሎሙ ለእለ ይቀውሙ ሀየ ዝንቱኒ እምኔሆሙ ውእቱ፡ ወክሕደ ካዕበ ።

፸ ወእምድኅረ ሕቀ ካዕበ ይቤልዎ ለጴጥሮስ እለ ይቀ ውሙ፡ አማን እምኔሆሙ አንተ ወገሊላዊ አንተ ወቃልከ ያዔውቀከ፡ ወአኀዘ ይትረገም ወይምሕል እንዘ ይብል ኢየአምሮ ለውእቱ ብእሲ ዘትብሉ፡ ወሶቤሃ ነቀወ ካዕበ ዶርሆ ።

፸፩ ወተዘከረ ጴጥሮስ ቃሎ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘይቤሎ ።

፸፪ ሥልሰ ትክሕደኒ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ክልኤ ጊዜ፡ ወበከየ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭፡

ክፍል ፸ወ፭፡ በእንተ ቀዊሞቱ ቅድመ ጲላጦስ ።

፩ ወጸቢሖ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት ወረበናት ወጸሐፍት ሕዝብ ወኵሉ ዐውድ ወሐመይዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወወሰድዎ ወመጠውዎ ለጲላጦስ ።

ትመልሰው የለህምን ብሎ ጌታ ኢየሱስን ጠየቀው ።

ዝም አለ ምንም አልመለሰለትም፡ ዳግመኛ ሊቀ ካህ ፷፩
ናቱ የቡሩኩ ልጅ ክርስቶስ አንተ ነህን? አለው ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፪ ።
ጌታ ኢየሱስም አዎን እኔ ነኝ፡ የሰው ልጅ በኃይል ፷፪
ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይ ደመና ሲመጣ ታዩታላችሁ
አለው ።
የካህናት አለቃም ልብሱን ቀደደ እንዲህም አለ፤ ፷፫
እንግዲህ ምን ምስክር ተሹለታላችሁ?
እነሆ እናንተ ራሳችሁ ስድቡን ሰማችሁ፡ እንግዲህ ፷፬
ምን ትላላችሁ? ሁሉም ይሙት በቃ ብለው ፈረዱ ።
ዮሐ ፲፱ ፡ ፯ ።
ከመካከላቸውም ይተፉበት፡ በጥፊ ይመቱት፡ ራሱን ፷፭
ይመቱት፡ ክርስቶስ ማን መታህ ንገረን? ይሉት ጀመር
ሎላልትም መላልሰው በጥፊ ይመቱት ጀመር ።

ክፍል ፸፬፡ ስለ ጴጥሮስ ክሕደት ።

ጴጥሮስም በግቢው ውስጥ በታች ቤት ሳለ፡ ከሊቀ ፷፮
ካህናቱ ገረዶች አንዲት ብላቴና መጣች፡ ማቴ ፳፮፡
፷፱። ሉቃ ፳፪፡ ፶፮-፷፪። ዮሐ ፲፰፡ ፲፭-፳፯።
ጴጥሮስን እሳት ሲሞቅ አየችው ተመልክታውም፡ ፷፯
አንተም ከገሊላዊው ከኢየሱስ ጋር ነበርክ?
አለችው ።
የምትዪውን አላውቅም፡ ልብ አላደርገውም ብሎ ፷፰
ካደ፡ ከቅፅሩም ወደ ውጭም ወደ መጀመርያ አጥር
ወጣ፡ ዶሮም ጮኸ ።
ዳግመኛም ሌላዪቱ ብላቴና አየችውና ከዚያ ቆመው ፷፱
ለነበሩት ይህም ከእነሱ ወገን ነው አለቻቸውና፡
ሁለተኛ ካደ ።
ከጥቂት ጊዜም በኋላ ከዚያ ቆመው የነበሩት ዳግ ፸
መኛ በእውነት አንተ ከነርሱ ወገን ነህ? አንተ ገሊ
ላዊ ነህ? አነጋገርህም ያስታውቅሃል ።

ያንን የምትሉትን ሰው አላውቀውም እያለ ይምል ፸፩
ይገዘት ጀመር፡ ያን ጊዜም ዶሮ ሁለተኛ ጮኸ ።
ጴጥሮስም ዶሮ ሁለት ጊዜ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክ ፸፪
ደኛለህ ያለውን የጌታ የኢየሱስን ቃል አሰበ፡ አለ
ቀሰም ። ቊ ፡ ፴ ።

ምዕራፍ ፲፭፤

ክፍል ፸፭፡ በጲላጦስ ፊት ስለ መቆሙ ።

በነጋ ጊዜም የካህናት አለቆች ሽማግሎችና የሕ ፩
ዝብ ጸሐፎች ሸንጎውም ሁሉ ተማከሩና ጌታ ኢየሱ
ስን አሥረው ወስደው ለጲላጦስ ሰጡት ። ማቴ ፳፯።
ሉቃ ፳፫ ። ዮሐ ፲፰ ።

፪ ወተስእሎ ጲላጦስ ወይቤሎ አንተኑ ንጉሦሙ ለአይ
ሁድ ፡ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አንተ
ትብል ።
፫ ወአስተዋደይዎ ሊቃነ ካህናት ብዙኃ ፡ ወውእቱሰ
አልቦ ዘአውሥአ ።
፬ ወሐተቶ ካዕበ ጲላጦስ ወይቤሎ አልቦኑ ዘትሰጠው
እንዘ መጠነዝ ያስተዋድዩከ ።
፭ ወኢተሰጥዎ እግዚእ ኢየሱስ ወኢምንተኒ ፡ እስከ
አንከሮ ጲላጦስ ።
፮ ወለለበዓል ያሐዩ ሎሙ አሐደ እምነ ሙቁሐን ዘአ
ብደሩ ።
፯ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘስሙ በርባን ሙቁሕ ምስለ
እለ ገብሩ ሀከከ ወምስለ ቀተልተ ነፍስ ።
፰ ወዐርጉ ሕዝብ ወከልሑ ወሰአሉ ይግበር ሎሙ
በከመ ያለምዶ ።
፱ ወአውሥአ ጲላጦስ ወይቤሎሙ ትፈቅዱኑ አሕይዎ
ለክሙ ለንጉሠ አይሁድ ።
፲ እስመ የአምር ከመ በቅንአቶሙ አግብእዎ ሊቃነ
ካህናት ።
፲፩ ወሊቃነ ካህናትሰ ሆከምዎሙ ለሕዝብ ከመ በርባንሃ
ይስአሉ ያሕዩ ሎሙ ።
፲፪ ወካዕበ አውሥአ ጲላጦስ ወይቤሎሙ ምንተ እንከ
ትፈቅዱ እረስዮ ለዘተብሀለ ንጉሠ አይሁድ ።

፲፫ ወካዕበ ከልሑ ኵሎሙ ወይቤሉ ስቅሎ ።
፲፬ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ምንተ እኩየ ገብረ ፡ ወፈድፋደ
ጸርሑ ወይቤሉ ስቅሎ ።
፲፭ ወመከረ ጲላጦስ ይግበር ፈቃዶሙ ለሕዝብ ወአሕ
የወ ሎሙ በርባንሃ ወቀሠፎ ለእግዚእ ኢየሱስ ፡
ወወሀቦሙ ይስቅልዎ ።

ክፍል ፸ወ፮ ፡ በእንተ ተሣልቆቶሙ ላዕለ እግዚእነ ።

፲፮ ወአብእዎ ሐራ ውሣጤ ዐፀድ ኀበ ምኵናን ወጸ
ውዑ ኵሎ ሠገራተ ሰጺራ ።
፲፯ ወአልበስዎ ሜላተ ወፀፈሩ አክሊለ ዘሦክ ወአስተ
ቀጸልዎ ላዕለ ርእሱ ወተሣለቅዎ ።
፲፰ ወይብልዎ በሐ ንጉሦሙ ለአይሁድ ።
፲፱ ወይኰርዕዎ ርእሶ በሕለት ፡ ወይዌርቅዎ ፡ ወያስተበ
ርኩ ወይሰግዱ ሎቱ ።
፳ ወሰበ ተሣለቁ ላዕሌሁ ሰለብዎ ውእተ ሜላተ ፡ ወአ
ልበስዎ አልባሲሁ ወወሰድዎ ኀበ ይሰቅልዎ ።
፳፩ ወዐበጡ አሐደ እምኀለፍት ስምዖንሃ ቀሬናዌ እት
ወቶ እምሐቅል ወውእቱ አቡሆሙ ለእለ እስክን
ድሮስ ወለሩፎስ ከመ ይፁር መስቀሎ ።

፳፪ ወወሰድዎ ብሔረ ጎልጎታ ዘበትርጓሜሁ ይብልዎ
መካነ ቀራንዮ ።

ጲላጦስም የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን ? ብሎ ጠየ ፪
ቀው ፡ ጌታ ኢየሱስም መልሶ አንተ ትላለህ አለው ።

የካህናት አለቆችም ብዙ አሳጡት ፡ እሱ ግን የመለ ፫
ሰው ነገር የለም ።
ጲላጦስም ይህን ያህል ሲያሳጡህ አትመልስምን ? ፬
ብሎ እንደገና ጠየቀው ።
ጌታ ኢየሱስም ጲላጦስ እስኪያደንቀው ድረስ ምንም ፭
ምን አልመለሰለትም ። ምዕ ፲፬ ፡ ፷፬ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ።
በበዓል በበዓልም ከእሥረኞች የመረጡትን አንዱን ፮
ይፈታላቸው ነበር ።
ከነፍስ ገዳዮችና ከክፉ አድራጊዎች ጋር የታሠረ ፯
ስሙ በርባን የሚባል አንድ ሰው ነበር ።
ሕዝቡም እንደ ልማዱ ያደርግላቸው ዘንድ እየ ፰
ጮኹ ለመኑ ።
ጲላጦስም መልሶ የአይሁድን ንጉሥ ላድንላችሁ ፱
ትወዳላችሁ ? አላቸው ።
የካህናት አለቆች ቀንተው አሳልፈው እንደ ሰጡት ፲
ያውቃልና ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፵፰ ።
የካህናት አለቆች ግን በርባንን እንዲያድንላቸው ፲፩
ይለምኑት ዘንድ ሕዝቡን አነሣሡዋቸው ።
ጲላጦስም እንደገና መልሶ እንግዲህ የአይሁድ ፲፪
ንጉሥ የተባለውን ምን ላደርገው ትወዳላችሁ ?
አላቸው ።
ሁሉም እንደገና ስቀለው እያሉ ጮኹ ። ፲፫
ጲላጦስም ምን ክፉ ሥራ ሠራ ? አላቸው ፡ እነሱ ፲፬
ግን ስቀለው እያሉ በጣም ጮኹ ።
ጲላጣስም የሕዝቡን ፈቃድ ላድርግ አለና በርባንን ፲፭
ፈታላቸው ፡ ጌታ ኢየሱስን ግን ገርፎ ሊሰቅሉት
ሰጣቸው ።

ክፍል ፸፮ ፡ በጌታችን ላይ ስለ መዘባበታቸው ።

ወታደሮችም ወደ ግቢ ውስጥ ወደ ፍርድ መቀበ ፲፮
ያው አገቡት ፡ ባለወንቹን ጭፍሮች ሁሉ ጠሩ ።
ነጭ ሐርን አለበሱት የእሾህ አክሊል ታትተው ፲፯
በራሱ ላይ ደፉበትና ተዘባበቱበት ።
የአይሁድ ንጉሥ ሰላምታ ይገባሃል ይሉት ነበር ። ፲፰
ራሱን በዘንግ ይመቱት ፡ ይተፉበት ፡ ተንበርክከውም ፲፱
ይሰግዱለት ነበር ።
በተዘባበቱበትም ጊዜ ያንን ነጩን ሐር ገፈፉና ፡ ፳
ልብሱን አልብሰው ወደሚሰቅሉበት ቦታ ወሰዱት ።
መስቀሉንም ይሸከም ዘንድ የቀሬን ሰው የሆነ አንድ ፳፩
ስምዖን የሚባል መንገድ አላፊ ከበረኻ ሲመለስ
ያዙ ፡ እሱም የእለ እስክንድሮስና የሮፎስ አባት
ነው ። ሮሜ ፲፮ ፡ ፲፫ ።
ትርጓሜው የራስ ቅል ወደሚሉት ወደ ጎልጎታ ፳፪
ሥፍራ ወሰዱት ።

፳፫ ወወሀብዎ ይስተይ ወይነ ምስለ ከርቤ ቱሱሐ፡ ወአበየ ሰትየ ።

ክፍል ፸ወ፯ ፡ በእንተ ስቅለቱ ።

፳፬ ወሰቀልዎ ወተፀፀዉ ዲበ አልባሲሁ ወተካፈሉ ዘከመ ይነሥኡ ።

፳፭ ወሠለስቱ ሰዓት ውእቱ ጊዜ ይሰቅልዎ ።
፳፮ ወይብል መጽሐፈ ጌጋዩ ንጉሦሙ ለአይሁድ ።
፳፯ ወሰቀሉ ምስሌሁ ክልኤተ ፈያተ አሐደ በየማኑ ወአሐደ በጸጋሙ ።
፳፰ ወተፈጸመ መጽሐፍ ዘይቤ ተኈለቈ ምስለ ገበርተ ዓመፃ ።
፳፱ ወኃለፍትኒ ይጸርፉ ላዕሌሁ ወየሐውሱ ርእሶሙ ወይብልዎ፡ አ ዘይነሥቶ ለቤተ መቅደስ ወበሠሉስ ዕለት የሐንፆ ።
፴ አድኅን ርእሰከ ወረድ እመስቀልከ ።
፴፩ ወከማሁ ሊቃነ ካህናትኒ ወጸሐፍት ይሣለቁ ላዕሌሁ ወይብልዎ ዘባዕደ ያድኅን ወርእሶ ኢይክል አድኅኖ ።

፴፪ ወእመሰ ክርስቶስ ውእቱ ንጉሠ እስራኤል ለይረድኬ እምነ መስቀሉ ንርአይ ወንእመን ቦቱ፡ ወእለሂ ተሰቅሉ ምስሌሁ ይዘነጕጕዎ ።

ክፍል ፸ወ፰ ፡ በእንተ ሞቱ በላዕለ መስቀል ።

፴፫ ወሰበ ኮነ ጊዜ ቀትር ጸልመ ፀሐይ ወኵሉ ዓለም ጸልመ እስከ ተሱዐት ሰዓት ።
፴፬ ወጊዜ ተሰዐቱ ሰዓት ገዓረ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል ወይቤ፡ ኤሎሄ ኤሎሄ ኤልማስ ላማ ሰበቅታኒ፡ ዘበትርጓሜሁ አምላኪየ አምላኪየ ለምንት ኀደገኒ ።

፴፭ ወቦ እለ ይቤሉ እምእለ ይቀውሙ ሀየ ኤልያስሃ ይጼውዕ ።
፴፮ ወሮጸ አሐዱ ወመልአ ሰፍነገ ብኂአ ወአሰረ በሕለት ወአስተዮ ወይቤ ኅድጉ ንርአይ ለእመ ይመጽእ ኤልያስ ያውርዶ ።
፴፯ ወገዓረ እግዚእ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል ወመጠወ ነፍሶ ።
፴፰ ወተሰጠ መንጦላዕተ ምኵራብ ለክልኤ እምላዕሉ እስከ ታሕቱ ።
፴፱ ወርእዮ ሐራዊ ሊቀ ምእት ዘይቀውም መንጸረ ከመ ከመዝ ግዒሮ ሞተ ይቤ አማን ዝንቱ ወልደ እግዚአብሔር ውእቱ ።
፵ ወሀለዋ አንስት ይቀውማ ወይኔጽራ እምርኁቅ ማርያም መግደላዊት፡ ወማርያም እንተ ያዕቆብ ዘይንእስ፡ ወእሙ ለዮሳ ወሰሎሜ እለ ተለዋሁ እምገሊላ ወተልእክዎ ።

የማርቆስ ወንጌል ፲፭ ።

ከከርቤ ጋር የተቀላቀለ ወይን ሊጠጣ ሰጡት፡ አል ፳፫
ጠጣም አለ ። መዝ ፷፱ ፡ ፳፩ ።

ክፍል ፸፯ ፡ ስለ ስቅለቱ ።

እሱንም ሰቀሉና በልብሶቹ ላይ ዕጣ ተጣጥለው እንደ ፳፬
ደርሻቸው ተካፈሉ ። መዝ ፳፪፡ ፲፰ ። ሉቃ ፲፫ ፡ ፴፬ ።
ማቴ ፳፯ ፡ ፴፭ ።
ሲሰቅሉትም ሦስት ሰዓት ነበር ። ፳፭
የበደሉ ደብዳቤም የአይሁድ ንጉሥ ነው ይል ነበር ። ፳፮
ከርሱም ጋር አንዱን በቀኙ አንዱን በግራው ፳፯
ሁለት ወንበዴዎች ሰቀሉ ።
"መጽሐፍ ከዐመፀኞች ጋር ተቈጠረ" ያለው ተፈ ፳፰
ጸመ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፲፪ ።
መንገድ ተላላፊዎችም ይሰድቡት ነበር ፡ ራሳቸውም ፳፱
እየነቀነቁ እንዲህ ይሉት ነበር ፡ አወይ ቤተ መቅደ
ስን አፍርሶ በሦስተኛው ቀን የሚሠራው ! ፲፬ ፡ ፶፰ ።
ራስህን አድን ከመስቀልህም ውረድ ። ፴
እንዲሁም የካህናት አለቆችና ጻፎችም ይዘብቱበ ፴፩
ትና ሌላውን የሚያድን ራሱን ግን ማዳን የማይ
ችል ይሉት ነበር ።
እሱ የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶስ ከሆነ እስኪ አሁን ፴፪
ከመስቀሉ ይውረድና አይተን እንመንበት ፡ አብረ
ዉት የተሰቀሉትም ያሽሟጥጡት ነበር ።

ክፍል ፸፰ ፡ በመስቀል ላይ ስለ መሞቱ ።

ቀትርም በሆነ ጊዜ ፀሐይ ጨለመ ፡ ዓለምም ሁሉ ፴፫
እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ጨለማ ሆነ ።
ዘጠኝ ሰዓት በሆነ ጊዜም ጌታ ኢየሱስ በታላቅ ቃል ፴፬
"ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ" ብሎ ጮኸ ፡ ትርጓሜ
ውም "አምላኬ አምላኬ ለምን ተውከኝ" ማለት
ነው ። መዝ ፳፪ ፡ ፩ ።
ከዚያ ቆመው ከነበሩትም ኤልያስን ይጠራል ያሉ ፴፭
አሉ ።
አንዱም ሮጠና በዓይነ በጎ መጻጻውን ሞልቶ በዘ ፴፮
ንግ አሥሮ አጠጣውና ዝም በሉ ኤልያስ መጥቶ
ያወርደው እንደሆነ እንይ ! አለ ።
ጌታ ኢየሱስም በታላቅ ቃል ጮኸ ፡ ነፍሱንም ከሥ ፴፯
ጋው ለየ ።
የምኵራብ መጋረጃም ከላይ እስከ ታች ከሁለት ፴፰
ተቀደደ ።
ፊት ለፊት የቆመው የመቶ አለቃ እንዲህ ጮኸ ፴፱
እንደ ሞተ በየ ጊዜ ፡ ይህ ሰው በእውነት የእግዚአ
ብሔር ልጅ ነው አለ ።
ከሩቅ ቆመው የሚያዩት ሴቶች ነበሩ ከነዚህም ከገ ፵
ሊላ ጀምሮ የተከተሉትና ያገለገሉት ማርያም መግ
ደላዊት ፡ የታናሹ የያዕቆብ እናት ማርያም የዮሳ እና
ትና ሰሎሜ ነበሩ ። ሉቃ ፰ ፡ ፪ - ፳፫ ።

፵፩ ወባዕዳትኒ ብዙኃት እለ ዐርጋ ምስሌሁ ኢየሩ
ሳሌም ።

ክፍል ፸ወ፱ ፡ በእንተ ርደቱ ውስተ መቃብር ።

፵፪ ወመስዮ ዐርብ አሚሃ በአተ ሰንበት ወውእቱ ።

፵፫ መጽአ ዮሴፍ እምአርማትያስ ብእሲ ኄር ወጠቢብ ፡
ወውእቱ ይሴፎ መንግሥተ እግዚአብሔር ወተሀ
በለ ወቦአ ኀበ ጲላጦስ ወሰአለ ሥጋሁ ለእግዚእ
ኢየሱስ ።
፵፬ ወአንከረ ጲላጦስ ወይቤ እፎ ሞተ ወጸውዖ ለሐ
ራዊ ወይቤሎ ወድአኑ ሞተ ፡ ወይቤ እወ ሞተ ።

፵፭ ወአእሚሮ እምኀበ ሐራዊ ከመ ሞተ አዘዘ ይጸግ
ውዎ ለዮሴፍ ሥጋሁ ።
፵፮ ወተሣየጠ ዮሴፍ ሰንዱናተ ወአውረዶ ወገነዞ በሰን
ዱናት ወቀበሮ ውስተ መቃብር ዘአውቀረ ውስተ
ኰኵሕ ።
፵፯ ወማርያም መግደላዊት ወማርያም እንተ ዮሳ ርእያ
ኀበ ቀበርዎ ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ፤

ክፍል ፹ ፡ በእንተ ትንሣኤሁ እሙታን ።

፩ ወሰበ ኀለፈት ሰንበት ማርያም መግደላዊት ወማር
ያም እንተ ያዕቆብ ወሰሎሜ ተሣየጣ አፈወ ከመ
ይምጽኣ ወይቅብኣ ሥጋሁ ።

፪ ወሐራ ወአንግሃ ጥቀ ሐዊረ ኀበ መቃብር በእሑድ
ሰንበት ።
፫ ወሰበ ሠረቀ ፀሐይ ይቤላ በበይናቲሆን መኑ ይከ
ሥታ ለነ ለእብን እምኆኅተ መቃብር ።
፬ ወረዊዮን ርእያሃ ለእብን ኀበ አንከርከረት ወዓ
ባይ ይእቲ ጥቀ ።
፭ ወበዊአን ውስተ መቃብር ረከባ ወሬዛ እንዘ ይነብር
መንገለ የማን ወይለብስ አልባሰ ንጹሐ ወደንገፃ ።
፮ ወይቤሎን መልአክ ኢትደንግፃ ኢየሱስሃኑ ናዝራዊ
ዘተሰቅለ ተኀሥሣ ተንሥአ ወኢሀሎ ዝየሰ ወናሁ
መካኑ ኀበ ተቀብረ ።
፯ ወበሐቱ ንግራሆሙ ለአርዳኢሁ ወለጴጥሮስ ከመ
ይቀድሞሙ ገሊላ ወበህየ ይሬእይዎ በከመ ይቤ
ሎሙ ።
፰ ወወፅአ እምነ መቃብር ወጕያ እስመ አኀዘን ረዓድ
ወድንጋፄ ወኢነገራ ወኢለመኑሂ እስመ ፈርሃ ።
፱ ወተንሢኦ በጽባሕ በእሁድ ሰንበት አስተርአየ
ቅድመ ለማርያም መግደላዊት እንተ አምኔሃ አው
ፅአ ሰብዓተ አጋንንተ ።

ከእሱም ጋር ወደ ኢየሩሳሌም የወጡ ብዙዎች ፵፩
ሌሎች ሴቶችም ነበሩ ።

ክፍል ፸፱ ፡ ወደ መቃብር ስለ መውረዱ ።

ያን ጊዜም ዐርብ መሽቶ ለንበት መግባቱ ነበር ። ፵፪
ዮሐ ፲፱ ፡ ፴፰-፵፪ ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፶ ።
ዮሴፍም ከአርማትያስ መጣ ፡ ሰውዬው ብልህና ደግ ፵፫
ሰው ነበር ፡ እሱም የእግዚአብሔርን መንግሥት ተስፋ
ያደርግ ነበር ፡ ደፍሮ ወደ ጲላጦስ ገባና የጌታ የኢ
የሱስን ሥጋ ለመነ ።
ጲላጦስም እንዴት ሞተ ብሎ አደነቀ ፡ ወታደሩንም ፵፬
ጠርቶ በውኑ ሞተን ? አለው ፡ እሱም አዎን ሞተ
አለው ።
እንደሞተም ከወታደሩ ተረድቶ ሥጋውን ለዮሴፍ ፵፭
እንዲሰጡት አዘዘ ።
ዮሴፍም በፍታ ገዝቶ አውርዶ በበፍታ ገንዞ ከአ ፵፮
ለት በስፈለፈለው አዲስ መቃብር ቀበረው ፡ ደንጊ
ያም አገላብጦ የመቃብሩን አፍ ገጠመ ።
ማርያም መግደላዊትና የዮሳ እናት ማርያም የተቀበ ፵፯
ረበትን ተመለከቱ ።

ምዕራፍ ፲፮ ፤

ክፍል ፹ ፡ ከሙታን ተለይቶ ስለ መነሣቱ ።

ሰንበትም ባለፈች ጊዜ ማርያም መግደላዊት የያዕ ፩
ቆብ እናት ማርያም ሰሎሜ መጥተው ሥጋውን
ሊቀቡ ሽቱ ገዙ ። ማቴ ፳፰ ። ሉቃ ፡ ፳፬ ። ዮሐ ፳ ።
፩ ፡ ቆሮ ፲፭ ።
በመጀመርያው ሰንበትም እጅግ ገሥግሠው ወደ ፪
መቃብር ሄዱ ።
ፀሐይም በወጣ ጊዜ እርስ በርሳቸው ደንጊያውን ፫
ከመቃብሩ አፍ ላይ ማን ያነሣልናል ? አሉ ።
ሮጠውም ደንጊያዪቱን ተነሥታ አዩዋት ፡ እሷም ፬
በጣም ታላቅ ነበረች ።
ወደ መቃብሩም በገቡ ጊዜ አንድ ጐልማሳ ንጹሕ ፭
ልብስ ለብሶ በስተቀኝ ተቀምጦ አዩና ደነገጡ ።
መልአኩም እንዲህ አላቸው ፡ አትደንግጡ የተሰቀለ ፮
ውን የናዝሬቱን ኢየሱስን ትሻላችሁን? ተነሥቷል ፡
ከዚህስ የለም የተቀበረበት ቦታው እነሆ ።
ነገር ግን ሂዱና ለደቀ መዛሙርቱና ለጴጥሮስ ወደ ፯
ገሊላ እንደሚቀድማቸው ንገሯቸው ፡ እንደነገራቸ
ውም በዚያ ያዩታል ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳፰ ።
ከመቃብርም ወጥተው ሸሹ ፡ ፍርሃት ድንጋፄም ይዟ ፰
ቸዋልና ስለ ፈሩ ለማንም ለማን አልተናገሩም ።
እሁድ ሰንበት በጥዋት ተነሥቶ ሰባት አጋንንትን ፱
ላወጣላት ለመግደላዊቱ ማርያም ታያት ። ሉቃ
፰ ፡ ፪ ።

ክፍል ፹ወ፩ ፡ በእንተ አስተርእዮቱ ለብዙኃን ።

፲ ወይእቲ ሐዊራ ዜነወቶሙ ለእለ ምስሌሁ ሀለዉ ቀዲሙ እንዘ ይላህዉ ወይበክዩ ።

፲፩ ወእሙንቱሂ ሰበ ሰምዑ ከመ አስተርአያ ወሕያው ውእቱ ኢአምንዋ ።

፲፪ ወእምዝ አስተርአዮሙ ለክልኤቱ እምኔሆሙ በካልእ ራእይ እንዘ የሐውሩ ሐቅለ ።

፲፫ ወሐሩ እሙንቱሂ ወዜነዉ ለቢጾሙ ፡ ወሎሙኒ ኢአምንዎሙ ።

፲፬ ወእምድኅረዝ ከዐበ እንዘ ይረፍቁ ዐሠርቱ ወአሐዱ አስተርአዮሙ ወገሠፆሙ በእንተ ሕፀተ አሚኖቶሙ ወግዕዘ ጽንዐ ልቦሙ እስመ ለእለ ርእይዎ ከመ ተንሥአ ኢአምንዎሙ ።

ክፍል ፹ወ፪ ፡ በእንተ ፈንዎቱ ሐዋርያተ ።

፲፭ ወይቤሎሙ ሑሩ ውስተ ኵሉ ዓለም ወስብኩ ወንጌለ ለኵሉ ፍጥረት ።

፲፮ ዘአምነ ወዘተጠምቀ ይድኅን ፡ ወዘሰ ኢአምነ ይደየን ።

፲፯ ወዛቲ ተአምር ለእለ አምኑ በስምየ ትተልዎሙ ፡ በስመ ዚአየ አጋንንተ ያወፅኡ ወበካልእ ልሳን ይትናገሩ ሐዲሳተ ።

፲፰ ወአራዊተ ምድር ይእኅዙ በእደዊሆሙ ወአልበ ዘየኃስሞሙ ፡ ወዘሂ ይቀትል ሕምዘ ለእመ በልዑ ወሰትዩ አልቦ ዘይነክዮሙ ፡ ወዲበ ድዉያን እደዊሆሙ ያነብሩ ወይሔዮኑ ወእሙንቱሂ ይትፌወሱ ።

ክፍል ፹ወ፫ ፡ በእንተ ዕርገቱ ውስተ ሰማይ ።

፲፱ ወእግዚእነሰ ኢየሱስ እምድኅረ ተናገሮሙ ዐርገ ውስተ ሰማይ ወነበረ በየማነ እግዚአብሔር አቡሁ ።

፳ ወወፂኦሙ እሙንቱ ሰበኩ በኵሉሄ ፡ እንዘ እግዚእ ይረድእ ወቃሎ ያጸንዕ በተአምር ዘይተሉ ።

መልአ ጽሕፈተ ብሥራቱ ለማርቆስ ወንጌላዊ ፩ዱ እም ፸ወ፪ቱ አርድእት ።

ወኮነ ዘጸሐፎ በሀገረ ሮም በልሳነ አፍርንጊ እምድኅረ ዕርገቱ ለእግዚእነ በሥጋ በ፲ወ፩ ዓመት ፡ ወበ፬ቱ ዓመተ መንግሥቱ ለቀላውዴዎስ ቄሣር ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ። አሜን ።

ክፍል ፹፩ ፡ ለብዙዎች ስለ መታየቱ ።

እሷም ሄዳ ቀድሞ ከእሱ ጋር ለነበሩት ሲያዝኑ ሲያለቅሱ ሳሉ ነገረቻቸው ። ፲
እነሱ ግን እንደተገለጠላትና ሕያው እንደሆነ በሰሙ ጊዜ አላመኗትም ። ፲፩
ከዚህም በኋላ ከነሱ ለሁለቱ ወደ ሜካ ሲሄዱ በሌላ አገላለጥ ተገለጠላቸው ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፲፫ - ፴፪ ። ፲፪
እነሱ ደግሞ ሂደው ለባልንጀሮቻቸው ነገሩ ፡ እነሱንም ቢሆን አላመኗቸውም ። ፲፫
ከዚህም በኋላ ደግሞ ዐሥራ አንዱ ለምግብ ተቀምጠው ሳለ ተገለጠላቸው ፡ ስለ ሃይማኖታቸው ጉድለት ስለ ልባቸው ጽናት ገሠፃቸው ፡ ያዩትን እንደ ተነሣ አላመኗቸውምና ። ፲፬

ክፍል ፹፪ ፡ ሐዋርያትን ስለ መላኩ ።

ደግሞም እንዲህ አላቸው ፡ ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ለፍጥረትም ሁሉ ወንጌልን አስተምሩ ። ማቴ ፳፰ ፡ ፲፰ - ፲፱ ። ፲፭
ያመነ የተጠመቀ ይድናል ፡ ያላመነ ግን ይፈረድበታል ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፴፰ ። ፲፮
ይህቺ ምልክት በስሜ የሚያምኑትን ትከተላቸዋለች ፡ በስሜ አጋንንትን ያወጣሉ በሌላ ቋንቋም አዳዲስ ነገርን ይናገራሉ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፩ - ፲፩ ። ፲ ፡ ፵፮ ። ፲፯ ፡ ፲፯ ። ፲፯
የምድር አራዊትን በእጃቸው ይይዛሉ የሚጐዳቸውም ነገር የለም ፡ የሚገድል መርዝ ቢበሉ ቢጠጡም የሚነካቸው የለም ፡ በድውያን ላይም እጃቸውን ይጭናሉ ይዳሥሣሉ ድውያኑም ይፈወሳሉ ። ሉቃ ፲ ፡ ፲፱ ። ግብ ሐዋ ፳፰ ፡ ፫ ። ያዕ ፭ ፡ ፲፬ - ፲፭ ። ፲፰

ክፍል ፹፫ ፡ ወደ ሰማይ ስለ ማረጉ ።

ጌታ ኢየሱስም ከነጋገራቸው በኋላ ወደ ሰማይ ዐረገ ፡ በአባቱ በእግዚአብሔር ቀኝም ተቀመጠ ። ግብ ሐዋ ፩ ፡ ፩ - ፲፬ ። ፲፱
እነሱም ወጥተው ጌታ እያገዘ ፡ ቃሉንም በተከታታይ ትእምርት እያጸናላቸው በአራቱ መዐዝን አስተማሩ ። ዕብ ፪ ፡ ፬ ። ፳

ከሰባ ሁለቱ አርድእት አንዱ ወንጌላዊ ማርቆስ የጻፈው ወንጌል ደረሰ ።

የጻፈውም በሮም አገር በሮማይስጥ ቋንቋ ጌታችን በሥጋ ወደ ሰማይ ባረገ በዐሥራ አንድ ዓመት ፡ ቀላውዴዎስ ቄሣር በነገሠ በአራት ዓመት ነው ።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ።